

TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIE BESTUUR VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 25 mei 2021

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Dames en heren, hartelijk welkom bij deze commissie bestuur. Het is vandaag 25 mei. Zijn er nog berichten van verhindering? Ik geloof het niet, want ik heb even geteld en volgens mij is iedereen vertegenwoordigd. Maar het kan zijn dat er iemand niet is. Geen bericht van verhindering? Goed. Ik heb een mededeling, let op. Op dinsdag ... Mijnheer Van Kessel en mijnheer Slik. Dinsdag 21 juni, is de langste dag van het jaar, is er van half acht tot half tien een raadsbijeenkomst. De accountant bespreekt dan de huidige programma-indeling en de onderverdeling van ieder programma naar beleidsvelden en trekt voorbeelden van vergelijkbare gemeenten hierbij. Op basis van deze raadsbijeenkomst kan worden voorzien of de huidige programma-indeling en onderverdeling naar beleidsvelden volstaat of aanpassing behoeft. Ook zal tijdens deze bijeenkomst uitleg worden gegeven over de verplichte paragraaf in de begroting en de jaarstukken en zal er worden gepeild of er behoefte is aan één of meer extra paragrafen aan de begroting en jaarstukken toe te voegen, dus zet dat in uw agenda. 21 juni van half acht tot half tien.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan gaan er nu over tot het vaststellen van de agenda. Kan de agenda conform worden vastgesteld? Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Even kijken. Ja, agendapunt zeven, verkenning Haarlem in de wereld. Heb ik gevraagd om dat te agenderen. Dat is één of twee keer uitgesteld, ik weet het niet meer precies, maar het is al van een tijdje geleden. Inmiddels heb ik mij laten vertellen dat de rapportage die wordt aangekondigd in deze informatienota volgende week in het college komt. Dus ja, een beetje door de tijd ingehaald heeft het nu niet zoveel zin apart over die informatienota te gaan spreken. Dus het lijkt nu verstandig, ingehaald door de tijd, het was natuurlijk mooi geweest als we eerder over die informatienota hadden gesproken, dan had dat meegenomen kunnen worden in de opmaak van de rapportage. Nu heeft dat denk ik niet zoveel zin. Dus mijn voorstel is om deze informatie, de behandeling daarvan, te combineren met de rapportage die aanstaande is en hopelijk lukt het dan, voorzitter, om dat voor de zondag nog op de agenda te hebben.

De voorzitter: Ja, dank u wel mijnheer Klaver. Ik heb even navraag gedaan voordat ik u het woord geef. Hij komt weliswaar volgende week in het college, maar ... Over twee weken in het college. Maar het is niet helemaal zeker of hij op tijd klaar is. Dus het zou kunnen dat hij dan niet meer mee kan voor het reces. Dan zou er na het reces worden. En de vraag aan u is, hoe problematisch is dat? Ik kan u in ieder geval toezeggen dat ik mijn best zal doen om het toch de volgende keer te behandelen. Maar mocht het nu niet lukken, is het dramatisch als het na het reces wordt?

De heer Klaver: Nou, dramatisch is het denk ik niet, maar het is wel een kwestie van prioriteiten natuurlijk. Het is al een paar keer opgeschoven. Dus ik reken erop, voorzitter, dat u uw stinkende best doet en dat u prioriteit stelt dat het voor de zomer alsnog in deze commissie aan de orde komt.

De voorzitter: Ja, het is natuurlijk inderdaad aan het college of zij het op tijd gaan behandelen. Ik kan daar verder niet veel aan doen. Maar mocht het nu zo zijn ze gaan het op tijd behandelen, dan is het inderdaad, ga

ik mijn best doen om het bij de volgende vergadering erin te krijgen en dan hoop ik dat u niet kwaad op mij wordt, mocht het niet lukken.

De heer Klaver: Nee, maar dus wetende dat de reportage onder handen is, volgende week in het college wordt behandeld en denk ik dat het niet zoveel zin heeft om nu apart over die informatienota te spreken.

De voorzitter: Dat zou betekenen dat agendapunt zeven nu van de agenda af zou gaan. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Ja, maar dit terzijde. Dat is niet uw schuld. Als de informatienota niet komt, dan wil ik deze notitie toch wel graag op de agenda hebben de volgende keer, want het is niet zo dat dat dan deze notitie ook opschuift, want ik wil er toch wel wat over kwijt richting de burgemeester. Kunt u dat ook toezeggen, dat als we het nu laten zitten, dat die sowieso doorschuift naar de volgende vergadering als daar niets toegevoegd kan worden, de toegezegde informatienota?

De voorzitter: Dat wil ik u wel toezeggen.

De heer Smit: Dank u wel.

De voorzitter: Ja.

De heer Smit: Kan de heer Klaver zich daarin vinden?

De voorzitter: Ja? Dan gaat die vandaag van de agenda af. Is iedereen het daarmee eens? En dan komt die sowieso de volgende keer terug, hetzij met of zonder informatienota. Steun voor wat eigenlijk? Ja, ja, ja, maar dat snap ik. Kunt u zich voorstellen dat, stel nou dat er heel veel stukken nog aangeleverd worden voor deze commissie en die hebben een zekere urgentie. Misschien iets grotere urgentie dan dit stuk, hoewel urgent, mijnheer Klaver. Daar wil ik niks ... Goed, ik ga het u gewoon toezeggen en dan moet iets anders maar naar achter, mocht het zo zijn dat ... En dat is dan uw keuze. Dan gaat iets anders gewoon ... Ja? Als u dat zowel. U gaat over uw eigen agenda. Precies, de kamernota kan best nog even tot na het reces wachten. Helemaal prima. Goed, mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel. Nu we het toch over de agenda hebben, de vorige keer heb ik de '...', agendapunt zes, op de agenda gezet. Toen waren ze nog een beetje anders dan het nu is. We zijn natuurlijk nu met de coalitie onderhandelingen bezig. Dat punt vinden wij heel belangrijk. Maar het lijkt me in principe toch handig om het daarin mee te nemen en het misschien nu van de agenda af te halen. En nou ja, ik bedoel, als u echt per se over wil praten dan vind ik dat prima en ik wil uw mening heel graag horen of u het ook met ons eens bent, dat de subsidies onder de 25 duizend euro wel worden geïndexeerd. Ja, nee, maar goed, ik leg het maar even voor. Maar wat mij betreft hoeft het niet per se nu.

De voorzitter: Het is aan u. Het is aan u. We hebben natuurlijk ook die bijeenkomst in grote lijnen die ook hierover gaat. Ja, mijnheer Smit?

De heer Smit: Nou, ik kan het voorstel wel steunen, ervan uitgaande dat de richtlijnen programmabegroting, als die wordt gehanteerd, ons de financiële kelder in helpt en als de komende coalitie, die erg formeel nog niet is, zich gaat heroriënteren op de wereldeconomie van vandaag, dan zal er ongetwijfeld een aanpassing komen. Dus wat dat betreft lijkt het me ook een beetje een discussie voor de '...' nu.

De voorzitter: Mevrouw Oosterbroek.

Mevrouw Oosterbroek: Ja, ik ben toch wel benieuwd naar de reactie van het college op dit stuk en de vraag van de heer Trompetter. Sowieso handig om het alvast te weten.

De voorzitter: Dat is niet gebruikelijk. We hebben het nu over de agenda.

Mevrouw Oosterbroek: Over de agenda, dus ik zou het wel graag willen behandelen, ook omdat het vanavond mijn enige punt is.

De voorzitter: Nou, we gaan het gewoon even aan de commissie voorleggen. Mevrouw Oosterbroek ... Ja, mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, mag ik toch een punt van orde maken? Kijk, ik snap dat we hier allemaal voor de helft nieuw zijn, voor de helft oud gediend zijn, maar kunnen we dit soort verzoeken, wat mensen hebben het toch voorbereid omdat het op de agenda staat, kunnen we dit soort verzoeken dan van tevoren op de mail delen met de griffier erbij? Want dan kan iedereen opschuiven, hoeven wethouders niet voor niks aan te schuiven. Nou ja, ik zou hier in ieder geval toch ook dit punt even willen maken.

De voorzitter: Ja, dat lijkt mij een redelijk voorstel. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dat wil ik ten zeerste onderschrijven, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Goed, maar nu. Wat gaan wij doen met agendapunt zes? Gaan we dat behandelen, te ja, te nee?

De heer ...: Ik heb nog een technische vraag daarover gesteld, maar die is nog niet beantwoord helaas. Daar wacht ik nog op.

De voorzitter: Nee, ik stel gewoon ... Ik doe gewoon een voorstel van de orde. We gaan het wel behandelen, maar we proberen het gewoon geserreerd te behandelen. Dus er zijn een aantal mensen die een punt hebben voorbereid en misschien kunnen die mensen inderdaad zich tot die punten beperken en dan kunnen we het op die manier doen, want er wordt nog uitgebreid over gesproken. Gaat iedereen daarmee akkoord? Dus we houden het op de agenda? Ja? Oké.

3. Mededelingen commissieleden en wethouder(s)

De voorzitter: Dan kijk ik even naar rechts, naar de wethouder. Heeft u nog een mededeling, wethouder? Nee? Was dit het trouwens wat betreft de agenda, het vaststellen van de agenda? Verder geen wijzigingen? Goed. Met even een woord van waarschuwing ... Dank u wel, mijnheer Smit. Even een woord van waarschuwing. Zoals al gezegd, traditiegetrouw loopt de agenda behoorlijk vol vlak voor het reces. Toch wil ik u graag vragen, zijn er nog stukken ter kennisname die u zou willen agenderen? Houd rekening met mijn waarschuwing. Dan hoor ik u graag. Nee, wel een waarschuwing. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Nou, per se agenderen niet, maar het is wel belangrijk dat iedereen de dingen ter kennisneemt van het onderwerp agenderen versterk positie wijkraden. Maar daar gaan we verder ook nog wel over spreken later dan nog wel over spreken, neem ik aan.

De voorzitter: Prima, dank u wel mijnheer Trompetter. En ik geloof dat we ook een inspreker hebben op dit onderwerp vandaag. Verder geen stukken ter agendering? U neemt mijn waarschuwing ter harte? Mooi om te horen, prima. Ja, mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Voorzitter, wat ons betreft is de modules '...' niet afgedaan. Die wordt nu even geprobeerd af te doen in de '...' stuk. Wat ons betreft is daar geen sprake van.

De voorzitter: En wilt u dat ook motiveren?

De heer Trompetter: Jawel, want de argumentatie daarvoor is dezelfde als de vorige keer, een paar jaar geleden dat dat ook zeg maar afgedaan zou zijn. Maar die motie is gewoon aangenomen en het is gewoon het wachten op hoe het experiment waar wij niet aan deelnemen loopt, hoe dat verder gaat, hoe dat zich verder ontwikkelt. En het is gewoon een motie die de raad heeft aangenomen. Dus in weerwil wat in Den Haag gebeurt, zou ik er toch voor willen pleiten om die motie niet als afgedaan te beschouwen.

De voorzitter: Wat vindt de commissie hiervan, voor zover zich al een mening heeft gevormd?

De heer ...: Van harte steunen.

De voorzitter: Dan beschouw hem als niet afgedaan wat mij betreft laten we hem gewoon in de lopende zaak meelopen, dus dan komt die weer terug op de jaarplanning. Ja?

4. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Oké, er is nog een mogelijkheid om wat te zeggen over de Jaarplanning en de Actielijst. Wilt u daar wat over zeggen, dit is het moment. Nee. Zijn er actiepunten die voor een commissieleden niet meer actueel zijn en van deze lijst kunnen afgehaald worden? Nee? Geen opmerkingen verder?

5. Transcript commissie d.d. 21 april 2022 (alleen n.a.v.)

De voorzitter: Het transcript, zijn daar nog opmerkingen over? Nee? Ook niet. Goed zo.

Overige punten ter bespreking

6. Richtlijn Programmabegroting 2023-2027 (ER)

De voorzitter: Gaan wij naar agendapunt zes. En nogmaals, we hebben afgesproken dat we daar redelijk kort over gaan spreken. Het is uw eigen tijd, dus ik ga daar verder ook niet over. Even een korte inleiding. Het college bereid de programmabegroting 2023-2027 voor. Onderdeel van die voorbereiding is het vaststellen van richtlijnen waarbinnen deze begroting moet worden vastgesteld. Deze richtlijnen worden in deze nota inzichtelijk gemaakt. Dit stuk is dus bedoeld om inzicht te geven in de uitgangspunten van de totstandkoming van de begroting van 2023. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Dank om dit punt te kunnen bespreken. Het is gegarandeerd op het moment dat het nog anders zat met de coalitie deelname van onze partij. Het is duidelijk dat er onzekere tijden op het afkomen. Binnen de coalitie-onderhandelingen is het fiscaal leidend zoals dat voorligt. Voor agendering is het feit dat structurele subsidies, dus niet incidentele subsidies, onder de 45 duizend euro nu niet worden geïndexeerd volgens deze kaders. Aan de subsidieontvanger heeft bij de structurele subsidies als

het bijvoorbeeld gaat om huurlasten ook te maken met kostenstijgingen. En de kostenstijgingen worden niet gesubsidieerd in onze optiek. Het bestaan van die subsidieontvangers uit en vaak kleine zelforganisaties, zowel in de cultuursector als in welzijn et cetera, et cetera. En mijn technische vraag die nog niet beantwoord is, over hoeveel subsidies gaat het dan die structureel zijn en die minder zijn dan 45 duizend euro? Dank u wel.

De voorzitter: Oké, dank u wel mijnheer Trompetter. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Oosterbroek.

Mevrouw Oosterbroek: Ja, ik heb vooral veel vragen of het haalbaar is, administratief. En ook om het te indexeren waarom er eigenlijk voor gekozen is om dat niet te doen.

De voorzitter: Dat was het? Ja? Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Op 5 april heeft het college deze trendgetallen vastgesteld. En dat is in alle oprechtheid in integriteit gebeurt. Een uitgangspunt was de financieel notitie van 30 of 31 maart. En toen was de wereld al afschuwelijk in beweging in Oekraïne. En dat is er niet minder op geworden en de effecten op in ieder geval de Europese en Nederlandse economie zijn heel duidelijk. De inflatie die verwacht was op 5,9 procent staat op dit moment op 7,5 procent of hoger. Dat is dan nog de prijsindex voor de gezinsconsumptie. Dan heb ik er niet over prijsindex voor bouwkosten en loonontwikkeling. Vervolgens merken we ook dat waar prijzen stijgen, ook voor gestegen prijzen vaak geen grondstoffen aanwezig zijn. Dus het zal een hell of a job zijn om de ambitie vorm te geven die we hebben in het kader van de openbare ruimte bijvoorbeeld en de bouw en los van stikstof en PFAS moet je maar aan bakstenen en andere dingen kunnen komen. Dat wetende gaat OPHaarlem ervan uit dat het college deze cijfers nu inmiddels, het is eind mei, in ieder geval gaat heroverwegen. En dat geldt voor de ontwikkeling van de begroting voor zover betreft de kosten, maar het gaat natuurlijk ook om de investering. We hebben op de commissie beheer nu een kaderwand, die moet hersteld worden en die gaat van 7,5 ton naar 1,65 miljoen even uit mijn hoofd. En er zitten wel een paar dingetjes bij extra, maar het merendeel is enorm gestegen materiaalkosten, personeelskosten. En dat ze natuurlijk in ons hele meerjarige investeringsplan verweven. Nou, OPHaarlem wil niet beginnen met verwijten, maar als dit uitgangspunt gecontinueerd blijft bij de kadernota, dan krijgt het college er fors van langs, want dan krijgt Haarlem geen correct beeld van de financiële positie van ons in de kadernota als vooroefening op de begroting. Kan deze wethouder in ieder geval die nu, u neemt financiën even waar, begrijp ik? U zit hier.

De voorzitter: Is wethouder financiën.

De heer Smit: Sorry, ik maak een fout even. Ik stel die in de vorige agenda, neem me niet kwalijk. Nou, ik hoop van u te horen dat er hierop ook in de dialoog binnen de coalitie een herijking plaatsvindt die in ieder geval zijn weerslag kan of zal hebben op de kadernota en of begroting, want de tijd gaat snel, stukken worden gemaakt. Maar is er oog op de stand van vandaag? Dank u wel.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Oosterbroek. Gaat uw gang.

Mevrouw Oosterbroek: Ja mijnheer Smit, speelt u niet een beetje paniekvoetbal? Ik bedoel, dit zijn allemaal gedegen cijfers wat zeker ook geïndexeerd is over verloop van een aantal jaar. En u denkt op een moment dat de grondstofprijzen een beetje stijgen, dat dan de beslissingen die hier gemaakt worden, opeens niet gedegen zijn. Dus ik weet niet zo goed wat uw punt is, maar ik zie in principe gewoon een goede inschatting. Dus nou ja, dat vraag ik me af.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Ik geef u graag een antwoord. Ik heb net gezegd, er is besloten door het college op 5 april op grond van cijfers van maart. Heel integer gedaan, heb ik net gezegd. Dat kan er terug geluisterd worden. Alleen nu is het inmiddels 25 mei. De wereld is echt fors aan het veranderen en dat gaat om de beschikbaarheid van grondstoffen, dat gaat om de prijzen van grondstoffen en dat gaat om de inflatie. Dus het enige wat ik vraag, is de situatie per vandaag voldoende reden voor het college, voor de nieuwe coalitie, om hierop te herijken? Punt. Ik heb niet gezegd dat deze cijfers fout waren, maar het waren de cijfers van eind maart. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Mevrouw Otten, dat zeg ik.

Mevrouw Otten: Ja, mevrouw Otten.

De voorzitter: Excuses.

Mevrouw Otten: U kent me nu toch wel?

De voorzitter: Jawel, maar u ... Ja, u ziet er zo prachtig uit.

Mevrouw Otten: Dank u wel. Nou ja goed, Liberaal Haarlem, of Liberaal Haarlem ... Ja, ik ben helemaal in de war joh, door mevrouw Klazes. Hart voor Haarlem kan eigenlijk alleen maar heel erg aansluiten bij de woorden van de heer Smit van OPH. En de reactie van GroenLinks verbaast me ook echt enorm. Letterlijk praten hier over vooroorlogse cijfers en ik wil nog een stap verdergaan. Ik weet wel zeker dat dit niet de goede kaders zijn. Dus ja, ik ben ook heel erg benieuwd naar het antwoord van de wethouder.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Otten. Mijnheer Slik.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. Ja, op zich vinden we het een duidelijk verhaal met die richtlijnen, waarvoor dank. Dat er geïndexeerd wordt op de loonkosten van Zandvoort vinden we heel logisch. Ik geloof dat daar al eens eerder gesteggel over is geweest. Duidelijk dat er aangegeven wordt onder 1.5, raming algemene uitkering, dat het nieuwe verdeelstelsel van het gemeentefonds invloed gaat hebben. En verder sluiten ons aan bij OPH van hoe flexibel is deze richtlijn als je denkt aan de onzekere veranderende wereld op dit moment?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Slik. Dat was het qua bijdragen. Dan geef ik nu graag het woord aan de wethouder. Gaat uw gang.

Wethouder De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Ja, de richtlijnen bij de begroting. Nou, zoals door een aantal van jullie ook is opgemerkt, die zijn afgelopen maart opgesteld volgens de CPB-normen. Eigenlijk zoals we dat inderdaad elk jaar ook doen. Maar tegelijkertijd, en dat kan ik ook niet helemaal met u oneens zijn, voelt het huidige college ook wel wat ongemak bij de wat lage inflatie-indexatie. Nou, dat is ook de reden dat, dat is volgens mij ook met uw raad gedeeld, er ligt een financieel kader. Een financieel kader voor bij de coalitie onderhandelingen. En daar wordt al een hoger inflatiecijfer genoemd. Dus nou ja, deze, ik zit nu even met twee petten op, maar ik ga er wel vanuit dat er ook hogere inflatie zal worden meegenomen bij de coalitieonderhandelingen.

De voorzitter: Wethouder, u heeft een ...

Wethouder De Raadt: Dat betekent dat ze ook zullen worden verwerkt in de begroting.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: ja, dank u wel. Ik had eigenlijk geen vragen hierop voorbereid, maar als ik hoor dat er bij de coalitieonderhandelingen een ander financieel kader ligt dan bij de Raad bekend is, is mijn verzoek of dat per omgaande naar de gemeenteraad gestuurd kan worden.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder De Raadt: Nee, dan heeft u mijn woorden verkeerd begrepen. Ik zei dat er een financieel kader is waar de coalitieonderhandelingen op gebaseerd worden en dat is juist naar uw raad gegaan. Dus daar kunt u kennis van nemen. Dan de vraag ... Ik neem aan dat ik hiermee voldoende de vraag van OPH en Liberaal Haarlem en de ChristenUnie hebben beantwoord. Hart voor Haarlem inderdaad, mevrouw Otten. U heeft helemaal gelijk. Het is ons allemaal nog een beetje wennen. Interruptie van de heer, of tenminste interruptie, nog een vraag van de heer Smit.

De heer Smit: Even in tweede termijn, of misschien een reactie, want u zegt, ik heb de vraag, heb ik de vraag afgerond in de beantwoording. Neemt het college ook in de heroverweging mee de positie van het meerjaren investeringsplan? Met andere woorden, wordt daar de effecten van prijsstijging ook op de bedragen die nu in het MIP staan herbezien?

Wethouder De Raadt: Ja, deze, dat is denk ik ook al met jullie gedeeld. De aankomende kadernota, die wordt beleidsarm. Die wordt nog vastgesteld door de oude coalitie. En nou ja, dus er zullen ook in de oude coalitie, het nieuwe coalitieakkoord, zullen ook meerdere zaken worden opgenomen die vervolgens weer worden verwerkt in de begroting, onder andere wat u mij net vroeg. Dan ...

De voorzitter: Ik geloof niet dat dat helemaal de vraag was van de heer Smit. Gaat uw gang.

De heer Smit: Nee, maar ik ... Nou mevrouw de wethouder, het gaat erom, worden ook de bedragen in het MIP herbezien? Want daar zitten op een aantal dingen enorme prijsstijgingen. Ik noem dit de kaderwand, maar zo komen er nog een hele hoop aan.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder De Raadt: Daar zijn onder andere ook nu, nog wel twee petten, maar volgens mij zijn daar wel gesprekken over tijdens de formatiebesprekingen. Maar vooralsnog kan ik u in ieder geval wel geruststellen, want de hogere prijzen die kunnen we alsnog opvangen doordat we helaas toch wat onder realisatie hebben laten zien de aankomende jaren. Dus financieel is het nog geen probleem.

De voorzitter: Heel kort dan, mijnheer Smit.

De heer Smit: Ja, en dat laatste deel ik. Dat is voor het slechte, komen te weinig dingen tot stand. Maar het goede is dat je ruimte hebt, maar dat betekent nog steeds dat er heel veel bedragen inmiddels niet meer toereikend zijn er investeringspost. Ik hoop dat daar ook naar gekeken wordt. Dus uit de onder dekking, onderbezetting in feite wordt doorgeschoven naar verhoging van posten. Maar het antwoord van u is moeilijk. Ik geef het als gedachte mee.

Wethouder De Raadt: Ik zal uw gedachten doorgeven aan de onderhandelaars. Dan nog eventjes, want daar begon het natuurlijk allemaal mee, richting de Actiepartij. Ja, ik heb begrepen dat u, als het goed is moet u de technische beantwoording wel hebben gehad. Maar ik heb ook het cijfer voor u, dat is 41. Ja en nou ja goed, wellicht klein stukje geschiedenis. Dit is in 2011 is dit besloten om de kleinere subsidies onder de 45 duizend euro niet meer te indexeren. Dat was een bezuiniging. Ik denk dat het de afgelopen jaren ook niet tot heel veel problemen heeft geleid, juist omdat er zo'n lage inflatie was. Maar goed, we kijken allemaal het nieuws, we hebben het er net over gehad. Dus ja, ik begrijp uw wens en ik kan me zo voorstellen dat dat ook iets is wat u aan de onderhandelaars meegeeft, maar ik heb begrepen dat u vrij dicht op het vuur zit. Dus dat zou mijn advies zijn aan u.

De voorzitter: Mevrouw Oosterbroek.

Mevrouw Oosterbroek: Ja, toch nog een vraagje van, dus er zijn helemaal geen extra kosten operationeel om dit te indexeren met al die kleine subsidies? Dat is niet de reden geweest om dat niet te doen? Dat was echt alleen maar die indexatie op zichzelf?

Wethouder De Raadt: Nou, het is inderdaad niet ingesteld omdat de administratieve lasten zo hoog was. Het was, maar ik heb begrepen, een bezuiniging in 2011. Maar ik was daar toen ook niet bij, dus wellicht kunt u dat nog even technisch navragen als u dat exact wil weten. Gaan we dat nu indexeren, dan zijn er natuurlijk wel extra kosten mee gemoeid, maar dat spreekt denk ik voor zich.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Nou inderdaad, dank u wel voor het antwoord. We komen erop terug, maar wat ik wel weet uit de periode 2012 nadat dat is ingevoerd, dat er een aantal organisaties omgevallen zijn. Ook omdat gewone kosten, vaste kosten zijn doorgelopen. En bij debat over zelforganisaties waar ik aan heb mogen meedoen, was toch wel de gedachte dat de kaalslag die heeft plaatsgevonden, dat we die op een of andere manier moeten zien te voorkomen. Hoe we dat dan precies doen, dat is vraag twee. Dat is daar wel denk ik de aanleiding van.

De voorzitter: Dank u wel voor deze toevoeging, mijnheer Trompetter. Zijn er verder nog opmerkingen? Nee? Dan wil ik dit onderwerp graag afsluiten. Het gaat niet door naar de raad, dus we hoeven daar verder niks van te vinden.

7. Verkenning Haarlem in de Wereld (JW)

De voorzitter: Agendapunt zeven vervalt. Eens even kijken hoe laat het is. 18:20.

Ter advisering aan de raad

10. Jaarverslag 2021 VRK_HLM (JW)

De voorzitter: Dus dan gaan we wat mij betreft naar agendapunt tien. Als u daarmee akkoord gaat, dan ... We hebben namelijk insprekers op het volgende agendapunt na de pauze. Dus dan stel ik voor dat wij nu agendapunt tien gaan behandelen, het jaarverslag van de VRK, om goed op tijd tegen de pauze aan uit te komen, zodat we de insprekers niet teleur hoeven te stellen. Wat zegt u? En die komt eraan. Heel scherp, mevrouw Çimen. Ik zal hem wel alvast even inleiden, als we nu toch zitten te wachten op de burgemeester. De

veiligheidsregio Kennemerland is een gemeenschappelijke regeling waarbinnen negen deelnemende gemeenten hun veiligheids- en gezondheidszorg hebben georganiseerd. Ieder jaar rapporteert de VRK over de exploitatie van haar organisatie in het jaarverslag. En de VRK heeft het ontwerpjaarverslag 2021 aan de raden van de deelnemende negen gemeenten gestuurd. De gemeenteraad van Haarlem wordt in de gelegenheid gesteld hun zienswijze kenbaar te maken. Het algemeen bestuur van de VRK zal op 4 juli 2021 de stukken, 22 dat zijn neem ik aan, vaststellen. Nu is het altijd zo in deze commissie, we hebben wel vaker te maken met zienswijzen en dat is nog best ingewikkeld. En dat wordt er niet makkelijker op, want we zitten inmiddels met vijftien partijen hierom tafel. Ik wil graag voorstellen dat, mochten er zienswijze meegegeven worden, het moeten wel gedragen zienswijzen zijn. Dus niet dat iedereen zijn eigen klasse doet en dat het allemaal wordt meegenomen, maar alleen gedragen zienswijzen waar meerderheid voor bestaat in deze commissie, die worden meegenomen naar de uiteindelijke vaststelling van het jaarverslag. Dat u dat alvast even weet. U mag hier naartoe komen voor, burgemeester. Ik was de tijd aan het vol praten. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de voorzitter, is wat u nu zegt een persoonlijke ambitie om de zaken zo beheersbaar mogelijk te maken? Dan kan ik dat snappen, maar ik ben het niet met u eens, want ik vind, nee, ik vind dat uiteindelijk elke fractie het recht heeft om zijn zienswijze kenbaar te maken. Ik geef toe dat we dan daarmee de administratieve belasting wat verhogend op zitten van de vorige periode, maar ik ga niet met uw goedbedoelde pragmatische voorstel mee, want dat belemmert een aantal andere om hun zienswijze zichtbaar te maken.

De voorzitter: In mijn optiek is het altijd zo geweest dat een zienswijze uit de commissie, dat dat een gedragen zienswijze is. Want je kan natuurlijk, kijk, stel dat u nu alle vijftien een andere zienswijze hebt. Die kunnen natuurlijk niet alle vijftien verwerkt worden in het uiteindelijke jaarverslag. Dat zou een beetje gaat zijn. Vandaar ook dat ik vraag om een gedragen zienswijze waarvoor een meerderheid bestaat in deze commissie en dat is niet meer dan gebruikelijk. En daarbij is het ook zo dat als ik nu mijn griffie, dit is mijn belangrijkste onderwerp, dit is de belangrijkste reden. Als ik nu vraag en mijn griffie om nijver mee te schrijven met alles wat hier wordt gezegd en ervoor te zorgen dat het inhoudelijk wordt verwerkt in een jaarverslag, dan is mijn griffie verantwoordelijk voor een inhoudelijk stukje van de agenda. Dat gaan we niet doen. Dat leg ik graag neer bij een ambtenaar die daar wel inhoudelijk verantwoordelijk voor wil zijn. Maar dan moet het dus wel een gedragen zienswijze zijn. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Recent hebben we bij Spaarnelanden met heel veel fracties een zienswijze gegeven waarin we in meerderheid overigens wel dingen vonden, maar ook soms in afwijking. Dat is allemaal genoteerd. Ik geef toe dat ik nooit weet wat daar precies de uitkomst van wordt, maar het is wel zo genoteerd en dat was ook terecht denk ik. Dus ja, een schot voor de boeg van u waardeer ik, maar ik vind het niet correct dat u dat probeert tot standaard te verheffen.

De voorzitter: Ik wou dat ik zo creatief was om dit zelf bedacht te hebben, maar volgens mij is het altijd zo gegaan. Ik weet niet beter dan dat een zienswijze die hier in de commissie tot stand komt, dat die gedragen moet zijn.

De heer Smit: Haar niet bij Spaarnelanden. Daar is de ruimte gegeven aan iedere fractie om een zienswijze te geven.

De voorzitter: De heer Van Kessel gaat mij redden.

De heer Van Kessel: Ja, om het nog wat complexer te maken. Nee, volgens mij, hoewel ik het vaak eens ben met de zienswijze van de heer Smit, denk ik wel dat ik de voorzitter hier gelijk moet geven. Want wat we volgens mij hier doen, is uitvoering geven aan de regelgeving die binnen deze samenwerking zit en die geeft volgens mij de gemeenteraad de mogelijkheid om een zienswijze te geven. En alles wat u zegt wordt natuurlijk in de notulen opgenomen, dus dat zal zeker niet verloren gaan, maar is het wel de gemeenteraad die in positie is om een officiële zienswijze te geven in de zin van de gemeenschappelijke regeling, zeg ik even uit mijn hoofd, maar de regeling die hier ligt.

De voorzitter: Uiteindelijk is het ook een adviesstuk, mijnheer Smit. Dus het komt nog terug in de raad. Ja?

De heer Smit: Mijnheer Van Kessel, ik deel uw mening. Maar tot die tijd vind ik wel dat vastgelegd moet worden wat eenieder vindt. En dat er vervolgens vanuit de gemeenteraad een zienswijze komt op het stuk ben ik ook met u eens. Maar wat ik niet wil, is dat door te pragmatisch denken een aantal meningen te snel verdwijnen van het papier.

De voorzitter: Mijnheer Smit, ik hoor u. En ik denk, ik heb de ambtenaren van de gemeente Haarlem dusdanig hoog zitten dat ik me niet anders voor kan stellen dan degene die verantwoordelijk is voor het eventueel aanpassen van het inhoudelijke stuk, dat die ook nog even dit gesprek en het gesprek wat hier nu op volgt even gaat bekijken ook en daar dingen in meeneemt. En ik neem ook aan, maar dan kijk ik even naar mijn griffie, voordat het uiteindelijke stuk naar de raad gaat, worden die zienswijzen ... Gaan we weer, hè? Ja. Maar het moet natuurlijk wel door u dan in deze commissie moest juist een weergave van de zienswijze terugkomen voordat het in de raad wordt vastgesteld. Toch? En dat gaat ook gebeuren, toch?

Mevrouw ...: Ja, en de raad is al volgende week.

De voorzitter: Zullen we gewoon van start gaan? Misschien is ... Ja, ik bedoel ja. Misschien heeft niemand een bijdrage. De heer Smit heeft verder helemaal niks, dus ... Is het hier gewoon maar. Het is een principekwestie. Inderdaad, heel goed griffie. Dank u wel. Wie zal ik als eerste? Nou, mijnheer Smit. Weet u wat? U mag als eerste het woord. Mijnheer Slik wel. Gaat uw gang.

De heer Slik: Ja, het verslag geeft een helder beeld. Het is een positief resultaat. Helaas komt het positieve resultaat dan dus wel voornamelijk ook wel door dat er vacatures ook vervuld zijn. Nou, maar goed, dat geldt overall. En als je dan kijkt naar de besluitpunten, nou, dan kunnen wij aangeven als ChristenUnie dat we tevreden zijn met het behaalde resultaat en ook met de andere besluitpunten.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Slik. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. Ook 2021 heeft voor een groot deel in het teken gestaan van de coronapandemie en de bestrijding van die pandemie heeft ontzettend veel gevraagd van alle medewerkers van die veiligheidsregio's. En D66 wil hen allen danken voor hun enorme inzet in de afgelopen periode. Het is zeker goed om te constateren dat het jaar 2021 met een positief resultaat van 1,8 miljoen wordt afgesloten. Tegelijkertijd, zoals de collega van de ChristenUnie ook zegt, zien we dat de belangrijkste verklaring hiervoor het lastig vervullen van vacatures is geweest. Daardoor zijn taken niet of veel later uitgevoerd. Dus ja, positief wat financiën betreft, maar het heeft wel wat betekent voor de werkdruk van onze mensen bij de veiligheidsregio, de uitval van collega's en het niet kunnen uitvoeren van taken voor de gemeenschap. Er is keihard gewerkt door de VRK om een zo goed mogelijk resultaat neer te zetten in de regio. D66 is akkoord met het verwerken van het voordelig resultaat van ruim vijf ton in de BERAP van 2021, al hoop ik natuurlijk wel op

iets makkelijkere tijden voor de collega's bij de VRK. En wat D66 betreft akkoord met de zienswijze en kan het jaarverslag als hamerstuk naar de raad.

De voorzitter: Dank u wel. Dat zijn hoopvolle woorden. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Dank voor dit stuk. Het is ... Eigenlijk zouden we graag aansluiten bij de woorden van D66 over de zwaarte die de mensen hebben moeten doorstaan. Het is daarbij heel goed dat er een voorziening is getroffen voor het '...' ontslag bij de brandweer, want die hadden namelijk een heel vervelend pensioen gehad. Dus dan zijn ze heel blij mee, het kost wat geld, maar het is heel belangrijk. Het belangrijkste wat ik nog even wil aankondigen is dat veilig thuis effectief kan zijn en veel doelen kan uitvoeren. Er staat heel veel in over het stuk. Het liefst ook nog met handelingsbekwaamheid bij crisis als doorverwijzen, maar ook zelf iets kunnen doen. Actiepartij is het wel eens met de bestemming van de resultaat genoemde risico's in begroting en de zienswijze op de jaarrekening. Het mag als hamerstuk naar de raad. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. En ook fijn dat de burgemeester hier weer gezond en wel zit. Fijn. Wij kunnen ons, de VVD kan zich vooral aansluiten bij de eerdere sprekers, zeker ook wat betreft complimenten aan alle mensen die hebben bijgedragen aan onze collectieve veiligheid. De brandweer, ambulance, meldkamer, veilig thuis, jeugd- en publieke gezondheid en al die anderen die ook in het jaarverslag terecht genoemd zijn. We zagen hetzelfde. Tevreden over positieve resultaat. Echter inderdaad de vacatures die niet ingevuld zijn, zijn daarmee, zijn de reden daarvoor. Dus eigenlijk de vraag aan de burgemeester, waar heeft dit het meeste geschuurd? Dus waar zijn taken later uitgevoerd of niet uitgevoerd hierdoor? U heeft daar, of de voorzitter van de raad heeft daar, nee, ook niet, de burgemeester heeft daar het beste zicht op. Dus nou, graag die vraag, of het antwoord daarop. Nog een ander punt wat ik niet gehoord heb. Het project 'Vergroot het maatschappelijk rendement' heeft tot een besparing van een half miljoen euro geleid. Mijn vraag is eigenlijk, zou het een goed idee zijn om dergelijk project gemeente breed uit te voeren? Wat nou, het was een goed resultaat. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel, heeft nog een interruptie van de heer Kuin. Oh, u stak, u stak iets te vroeg uw vinger op. Dan ben ik helemaal in verwarring. U wilt dan het woord neem ik aan.

De heer Kuin: Nou, als het mag.

De voorzitter: Nou, gaat uw gang.

De heer Kuin: Ja, dat was eigenlijk het idee, ja. Ik sluit aan bij de woorden van D66 en de waardering voor de medewerkers. Ik wil vragen aan de burgemeester of het overwogen is om het geld wat over is of overschot is, om dat ook in de medewerkers ten goede te laten komen in een soort bonus. De tweede vraag, er staat dat er bij communicatie-uitbreiding gaat plaatsvinden. Ik vind dat er overal veel te veel communicatiemensen zijn. Kunt u iets meer duiden wat daarmee gebeurt?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Kuin. Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Ja, er zijn natuurlijk al heel veel woorden gezegd en ook Hart voor Haarlem wil alle medewerkers natuurlijk bedanken. Het is natuurlijk wel een beetje schijn bedriegt. Weliswaar een positief resultaat. De vraag van de heer Van Kessel vind ik zeer terecht, van wat is er dan blijven liggen? Maar waar ik

ook heel erg naar benieuwd ben, is er zicht op wanneer de vacatures wel ingevuld zijn en met name ook de werkdruk kan verminderen, maar ook alle afspraken die we hebben gemaakt over handhaving et cetera, wanneer die niet nagekomen kunnen worden?

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Abbasi.

De heer Abbasi: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, ik sluit me uiteraard aan bij alle woorden die gezegd zijn. Een focuspunt en ik zal graag de burgemeester willen vragen om aanbeveling vier, in eigen aanbeveling, om de methodiek van de indexerings aan te passen, om daar wel echt de focus op te leggen. Want dat is wel heel belangrijk dat dat gedaan wordt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dat was het wat ... Ja, mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja voorzitter, ik sluit me ook aan bij de complimenten voor iedereen die betrokken is geweest bij de aanpak van de coronapandemie. Ik heb wat technische vragen gesteld en de eerste technische vraag ging over de gezondheidsrisico's, veiligheidsrisico's als gevolg van klimaatverandering en droogte. In de beantwoording wordt eigenlijk onderstreept dat die risico's er zeker zijn, alleen uit de beantwoording haal ik niet en uit het jaarverslag zeker niet in hoeverre het VRK oog heeft voor die risico's verbonden aan klimaatverandering en droogte. Misschien kan de burgemeester, misschien overval ik hem daar nu mee, maar vanuit zijn positie en zijn ervaring toch iets zeggen of comfort geven in hoeverre het VRK daar ook en aandacht voor heeft. Het tweede is, er wordt opgemerkt er efficiency voordelen zijn te behalen door regionaal oppakken, door de regionale aanpak van gemeentelijke taken. En uit de beantwoording van de technische vraag is mij niet duidelijk geworden om welke taken dat dan gaat. Dus welke taken hebben we voor ogen als we verdergaan op schalen als we die gemeentelijke taken binnen het VRK gaan oppakken? En het derde wat ik aan wil kaarten gaat over de methodiek, waar de Partij van de Arbeid over sprak. Verandering van methodiek betekent minder financieel risico voor de gemeente, maar meer financieel risico voor de VRK. Dat wordt ook geduid, dat dat zou kunnen betekenen bij financiële tegenvallers dat het VRK moet bezuinigen of dat taken minder of niet uitgevoerd kunnen worden. Nou zie ik ook dat in de methodiek al rekening wordt gehouden in de algemene reserve met die risico's. Dus mijn vraag is eigenlijk, is die verandering van methodiek echt wel nodig en gaat dat niet leiden tot problemen bij het VRK als die risico's zich toch openbaren? En zou de gemeente ze dan niet samen juist dat vangnet moeten zijn voor het VRK bij dat soort risico's om wel voor hun taken te kunnen staan? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Klaver. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Ik zei dat ik geen opmerkingen had, maar ik hoor om mij heen dat het een hamerstuk mag worden en ik vind juist dat de raad het podium is bij uitstek om de waardering voor een heel bijzonder jaar toch even kort te benadrukken. Dus ik pleit voor een hamerstuk met stemverklaring, want dan wil ik wel wat zeggen in de raad.

De voorzitter: Goed. Ik ... Dat is ook de enige zienswijze die ik hier heb kunnen degusteren hier in deze commissie. Brede complimenten voor de medewerkers van VRK. Dus het lijkt mij heel terecht dat u dat nog even in de raad wilt herhalen. Dan geef ik nu het woord aan de burgemeester. Gaat uw gang.

Burgemeester Wien: Ja, de naam klopt nog niet, maar ... Die heb ik nooit gehad. Ja, ik heb wel een pasje, maar die werkt hier niet op. Goed zo. Dank, dank, dank. Dank voor de waardering in ieder geval voor de grote inzet van medewerkers. Ik denk dat zeer terecht daar een aantal sprekers ook melding van gemaakt hebben.

Het zijn twee uitzonderlijke jaren geweest waarin ook van het personeel van de veiligheidsregio's en zeker het GGD-deel, maar ook de andere maar die zijn daar dan iedere keer weer bij gesprongen om te ondersteunen, heel veel gevraagd is. Ik denk dat het goed is, dus ik zal die waardering ook graag overbrengen. Is er iets te zeggen over van ja, waar zat nou die personele druk vooral in de zin van vacatures? Volgens mij gaat dat dan vooral om beleidsmatige functies en zijn er daardoor een paar dingen naar achteren geschoven. Die hebben met name te maken met het beleidsplan en risicoprofielen. Die moet je iedere keer opnieuw maken, alleen dat duurt nu wat langer. Het is niet zo dat er daardoor helemaal niets gebeurd of zo, maar het duurt gewoon langer. Er is, de VVD, ja, dat is waar het meest geschuurd heeft. Goed resultaat zou je dat ook niet een meter breed kunnen doen. Ik weet niet precies hoe u zich dat voorstelt.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja nee, wat ik begrijp is dat er dus een project is geweest waar op een aantal manieren gewoon gekeken is naar, volgens mij hebben we de high score, in ieder geval naar benchmarks. Hoe doen anderen het? En heeft dat geleid tot vijf ton aan kosten die niet nodig waren en die ook niet meer gemaakt zijn, waardoor er een financieel positief resultaat kwam? En op die manier kijken naar alle andere projecten zou misschien een goed idee zijn voor de gemeente. Dat was de vraag.

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, nou moet ik zeggen dat ik denk dat het in dit geval precies andersom is. Kijk, wat je bij gemeenschappelijke regelingen ziet, dat is dat er een soort natuurlijke druk is om te zeggen ja, dit is nodig en dat is nodig dus er moet gewoon extra geld bij. En wat je ziet, is dat deelnemers, gemeenten, dat die zeggen jongens, onze begroting staat onder druk, wij hebben de bezuinigingsoperaties gehad. Wij zijn voortdurend bezig te kijken naar onze bedrijfsvoering. Daardoor proberen we belastingverhoging zoveel mogelijk te voorkomen. En wij dwingen dus de gemeenschappelijke regeling, in dit geval de VRK, om heel kritisch door de eigen begroting te gaan en te kijken van, waar zijn voordelen te behalen? Dus ik snap wat u zegt. Het klopt ook. Het is ook mooi dat dat gelukt is, maar het is niet zo dat wij als gemeente nu zouden kunnen zeggen van nou, als zij dat kunnen moeten wij dat ook kunnen. Maar eigenlijk is er hier andersom. Bij gemeente zie je ook dat als wij de begroting doornemen en kijken van waar zit er misschien besparingsmogelijkheden, waar kunnen dingen toch goedkoper, dat er dan ook benchmark gedaan wordt, dat we ook proberen te kijken van, zit hier mogelijkheden? En dat hebben we ook aan de VRK gevraagd en gelukkig heeft dat ook resultaat opgeleverd. Dan de communicatiemedewerkers. Ja, communicatie is wel een van de heel erg wezenlijke zaken waar een veiligheidsregio voor staat. Als er zich een crisis voordoet, dan is communicatie een van ... Kijk, bestrijding is natuurlijk het allereerste. De brandweer gaat branden bestrijden of die gaat proberen hulp te verlenen, de GGD is inhoudelijk op bezig. Maar het andere punt is dat er ook telkens weer dat heel veel communicatie nodig is. En daar heb je ook mensen voor nodig, die maken scenario's, die denken mee van hoe kun je dit zo goed mogelijk doen, hoe kan je zorgen dat het publiek ook zo goed mogelijk wordt geïnformeerd. Rond de coronacrisis is er ook heel veel communicatie geweest. Nou, daar was ook wel eens kritiek op, van dat wat beter gemoeien, dat had nog meer moeten. Ik denk niet dat het zo makkelijk is om te zeggen van nou ja, kan wel met veel minder communicatiemedewerkers. Ik begrijp wel de zorg. Ik denk dat het een heel algemeen punt is. Als je ziet hoe ongelooflijk veel mensen bij de overheid bij communicatie betrokken zijn en daar functies in hebben dan vraag je je wel eens af van jongens, moet dat nou zoveel? Ja, bijna. Maar tegelijkertijd ja, ik ben er wel van overtuigd dat, zeker ook bij de aanpak van crisissituaties hebben we gewoon echt veel communicatie nodig. Ook als een burgemeester daar een rol speelt in de bestrijding van de crisis is een van de belangrijkste taken die die heeft zorgen om goed te

communiceren. Ook daar heb je dan weer die medewerkers voor nodig. De handhaving, wanneer is dat ... Oh, is er overwogen om het resultaat van de ... Nou, eerlijk gezegd niet. Het is op zichzelf nog wel interessant om naar dit soort dingen te kijken, maar daar moet je dan wel met elkaar heel erg goed over nadenken. Want kijk, als mensen een bijzondere prestatie leveren, dan kijken wij wel maar in hoeverre is hier gewoon gerechtvaardigd vanuit het personeelsbudget ook met bonussen te werken en die worden ook toegekend. Er wordt ook aan medewerkers bonussen verstrekt. De andere kant dat je zou zeggen er is wat geld over, er is grote werkdruk geweest, zou je niet een soort collectieve bonus gaan uitkeren? Ja, daar zouden aandeelhouders denk ik ook heel erg kritisch naar kijken, want dat is natuurlijk toch geld van de aandeelhouders wat dan gebruikt wordt. Gemeenten hebben ook personeel waar veel van gevraagd wordt. Ik denk als je die kant uitgaat, dat vraagt nogal wat aan overleg. En is dat nou hier gerechtvaardigd? Ik weet dat rond de coronacrisis er een bonus gekomen is in de zorg. Nou, daar hebben we een heleboel discussies over gehad. Wie precies wel, wie precies niet. Ik moet zeggen, ik hou het op dit moment erop, daar waar een bijzondere prestatie geleverd wordt die ik bonus verdiend, dan komt die er ook ten laste van het personeelsbudget. Maar deze aanwending van middelen die over zijn, vooralsnog heb ik de neiging om te zeggen, ik zou er heel voorzichtig mee zijn.

De heer Kuin: In 2020 is ...

De voorzitter: Mijnheer Kuin, gaat uw gang.

De heer Kuin: Sorry. In 2020 is er volgens mij zowel aan de politie als de boa's en heel veel gemeenten driehonderd euro betaald, eind van 2020. Ja, dat zou best kunnen dat het in 2021, best logisch als dat ook gebeurd is. Nou goed, in ieder geval verzoeken we ...

Burgemeester Wienen: We gaan hier niet onderhandelen. Goed, ik snap dat punt. Overigens gaat het dan om een specifieke groep medewerkers. En dat is niet omdat we geld over hebben, maar dat is dan echt nadrukkelijk omdat we van mening zijn dat daar echt een bijzondere prestatie geleverd is onder grote druk. En dan is het ook terecht om daar iets aan te doen. Volgens mij is dat overigens ook, ik zei dat het regulier gebeurt bij de veiligheidsregio. Ik weet niet precies welke medewerkers en of dat helemaal breed was, maar dat kan ik nog wel eens even natrekken. Maar het idee andersom van ergens geld over, dus we gaan dat verdelen als een bijzondere bonus, dat zou ik toch nog even wat voorzichtig mee zijn.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, ik zou adviseren als er geld overblijft op je personeelsbudget op dat je functies niet kunt vervullen, zou het natuurlijk wel interessant zijn of een oplossing zou kunnen zijn om mensen aan te nemen, die vervolgens te scholen, zodat ze die functie kunnen gaan voldoen. Dat is een veel interessantere optie dan bonussen, want de mensen denk ik krijgen een bonus, maar volgend jaar zit het weer op hun bord. En ik denk dat het handig is om, er zijn weinig mensen te krijgen, weinig gespecialiseerde mensen. Daar lopen allemaal op stuk. Misschien is het de oplossing om het geld dat blijft liggen op de plank in opleidingen te stoppen voor mensen die dus na die opleiding de functies kunnen vervullen. Hoe kijkt u daar tegenaan?

De voorzitter: De burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, ik denk dat het best goed is om in eerste instantie in het dagelijks bestuur van de VRK nog eens met de directie ook van gedachten te wisselen, met de personeelszaken, of er specifieke categorieën zijn waar we ook misschien met specifieke maatregelen, zoals u noemt, iets zouden kunnen doen.

Vooralsnog constateer ik dat het probleem op de arbeidsmarkt zeker niet alleen voor veiligheidsregio's is, maar ongelooflijk breed. We hebben er als gemeente mee te maken, bedrijven hebben ermee te maken. Dat je daar ook creatief naar kunt kijken. Ik neem het punt wel mee, maar als heel algemeen punt denk ik, dan moet je afvragen, moeten we überhaupt niet heel onze manier van werven van personeel nog eens tegen het licht houden? Want het is een veel breder probleem dan alleen bij de veiligheidsregio's.

De heer Van den Doel: Mag ik?

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, dan nu. Precies, dat is de spijker ben ik op zijn kop. We hebben allemaal opleidingsprogramma's binnen bedrijven, grote bedrijven, gemeenten, welk bedrijf dan ook. Maar dat is vaak gericht op binnen een functie kwaliteitsvermeerdering teweeg te brengen. En ik denk dat je verder moet kijken dan dat, of je opleidingsbudget niet specifiek, zeker als je overhoudt, of je dat geld een op een kunt inzetten op opleiding op mensen die niet de papieren hebben om ze toch daar te krijgen. Maar goed, u neemt het mee heb ik gehoord. Dus daar ben ik al blij om. Dank u wel.

Burgemeester Wienen: Ja. Dan ga ik naar over de indexering. Ik hoor daar twee verschillende dingen over. De een is van vooral stevig als gemeente inzetten. Overigens zijn wij op dit moment enige gemeente die dat zeggen, dus dat moeten we het met alle gemeenten nog eens over hebben. Anderzijds zegt de heer Klaver van, is dit nou eigenlijk wel zo verstandig? Naar onze mening is dus die reserve beschikbaar en daardoor kun je ook enige ruimte nemen en is het dus ook niet nodig om te zeggen van nou ja, via die indexering moet je alle risico's al van tevoren proberen eruit te halen. Naar onze mening is het een goede methodiek zoals we die zouden willen voorstellen. En mocht er eventueel dan nog een punt zijn, dan kun je dat A, in een goede methodiek nog corrigeren, dus dan gaat dat in een volgende begroting mee. En in de tweede plaats hebben we die reserve dan daar juist om dat soort dingen. Maar volgens mij, we gaan er dus nog over discussiëren ook met anderen en dan kijken we ook nog even wat de argumenten voor en tegen zijn.

De voorzitter: Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, dit is dus wel onderdeel van de zienswijze, want het is beslist punt vier. Dus wij moeten het hier wel over eens zijn of niet over eens zijn dat punt vier gehandhaafd blijft.

Burgemeester Wienen: Zeker. Als u dat niet vindt, dan ga ik er natuurlijk niet inbrengen. Maar goed, ik reageerde ook op iemand die vroeg van, breng het beslist in. Zolang dat niet veranderd wordt door de raad, is het mijn inzet om het mee te nemen. Maar dan gaan wij er niet in ons eentje over, dan praten we er met elkaar over en dan spelen ook de kracht van de argumenten in dat bestuurlijke overleg natuurlijk een grote rol. Klimaatverandering en droogte. Nou, mooi daar in de beantwoording van uw technische vragen gezegd wordt van, VRK is daar wel degelijk mee bezig. Maar waaruit blijkt dat dan? Het interessante is, ik zei net wat een beetje naar achteren gaat, dat zijn de risicoprofielen. Wij zijn als regio, de VRK is bezig telkens opnieuw te kijken van wat zijn mogelijke scenario's van crisissituaties die zich kunnen voordoen en hoe reageren we daarop? En daarin zijn we steeds meer bezig om ook dit soort risico's daarin mee te nemen, te benoemen en te kijken van, wat kunnen we dan als er zich situaties voordoen daaraan doen? De VRK heeft geen rol in regelgeving om die dingen te voorkomen. Er zit een nationale wetgeving, misschien soms in gemeentelijke regelgeving. Maar daar is de VRK niet van, dus daar kunnen we niks mee. Maar onze aanpak is dat wij ons ervan bewust zijn, er scherp opletten en in scenario's meenemen van hoe kunnen we daar dan adequaat op reageren, zodat we in ieder geval de gevolgen zoveel mogelijk kunnen mitigeren. Over de vraag welke taken

zouden kunnen worden opgepakt, ik weet niet of er op dit moment al heel veel ideeën zijn. Wij hebben gezegd van nou ja, dit is voortgekomen uit een periode waarin er gezegd werd, de VRK is natuurlijk een wonderlijke organisatie. Je hebt daar een stevige organisatie nodig van deskundige mensen die soms een hele lange periode vooral bezig zijn met voorbereiding en nadenken, wat moeten we doen als er wat gebeurt? Maar dan gebeurt er niks en dan is er best aardig wat tijd en ruimte. En op het moment dat er wel dingen gebeuren, zoals bij zo'n coronacrisis, ja, dan staat de zaak gigantisch onder druk. Maar in die normale situatie waarin zich de crisissituatie niet voordoet, maar je bent daar aan het repareren, je bereidt je voor, je zorgt ervoor dat alles goed in elkaar zit. Is het dan denkbaar dat je ook bepaalde dingen voor gemeenten doet maar door gemeenten ontlast worden of misschien zelfs wel effectiever, of efficiënter kan ik beter zeggen, dingen voor gemeenten kunnen doen? Nou, daarvan heeft de directie gezegd, wij gaan er toch eens over nadenken of wij op dat punt mogelijkheden zien vanuit de expertise die wij hebben en daarover dan een gesprek met de gemeente. Op dit moment ken ik nog geen resultaten. Dat was het.

De voorzitter: Maar was dat het ook?

Burgemeester Wienen: Ja.

De voorzitter: Ja, ik zie knikkende hoofden. Dan heb ik nog wel een opmerking voor de heer Klaver. U had het net over punt vier, wat betreft die indexering. Maar dat valt onder agendapunt elf en dat gaat over de begroting. Dus de toekomst. En daar gaan we het nog over hebben. Oh nou, als dat zo is, dan kunnen we straks punt ... Nee, mevrouw Siemen? Nou ja, ik denk ik zag weer een mogelijkheid om ... U staat hier heel erg alleen in, mijnheer Klaver. Helaas. Ik denk dat de rest gewoon agendapunt elf apart wil behandelen. Dat u dat alvast weet.

De heer Klaver: Heb ik dit punt alvast gehad.

De voorzitter: Ja. Daarover gesproken, dit punt hebben we inderdaad gehad, agendapunt tien. Ik heb begrepen van de heer Smit dat hij duidelijk toch zijn complimenten wil overbrengen en ik heb nog meerdere partijen gehoord die dat ook willen. Dus we gaan dit wat mij betreft wat u betreft geloof ik als hamerstuk met stemverklaring naar de raad brengen. Nou, we zijn echt nog nooit zo precies op tijd geweest voor het eten, dus wij komen straks om kwart over zeven hier weer terug en dan wens ik u voor nu even smakelijk eten en dan gaan we straks door met agendapunt acht. Eet smakelijk.

Eetpauze

Ter advisering aan de raad

8. Budget opvang Oekraïners in Haarlem (JW)

De voorzitter: Ik heb even een vraag aan de heer De Vries op de publieke tribune. Er komen voor u nog een aantal insprekers op andere onderwerpen, dus misschien zou u nog even op een andere plek kunnen gaan zitten in plaats van de inspreektafel. Ja. Dank u wel. Oh, de burgemeester is terug, dus we gaan beginnen met het onderwerp nummer acht, budget opvang Oekraïners in Haarlem. Even een korte inleiding. Wij hebben twee insprekers vandaag. Dat zijn de mevrouw Ivanchenko en mevrouw Haan. Ze zijn respectievelijk van Razom en van Haarlem for Ukraine en dat zijn twee ... Haarlem for Ukraine. En dat zijn twee particuliere organisaties die zich inzetten voor de vluchtelingen uit Oekraïne en in Oekraïne ook. Dat gezegd hebbende, ik ga het zo meteen verder inleiden. We gaan nu eerst beginnen met de insprekers. De insprekers heb ik verteld

hoe het werkt. Mevrouw Ivanchenko, u mag zo meteen de rechterknop indrukken. Dan krijgt u drie minuten de tijd om in te spreken en dan vervolgens is het aan deze commissie om nog wat vragen te stellen. En vervolgens is mevrouw Haan aan de beurt om hetzelfde te doen en daarna beginnen wij met de behandeling van het onderwerp wat hieraan gekoppeld is. Ik zie dat u een assistente heeft meegenomen met teksten op het bord. Ik weet niet of ze leesbaar zijn, maar je legt het waarschijnlijk allemaal uit. Dus goed, dan geef ik u nu het woord. Gaat uw gang.

Mevrouw Ivanchenko: Ja, dank u wel. We do it Razom. Op 15 februari van dit jaar ben ik een grote inzamelactie begonnen voor Oekraïne en dit initiatief is uitgegroeid tot Stichting Razom. We hebben heel veel bereikt en een hele korte tijd. Start inzamelactie, aankoop van ambulance nummer twee of nummer één, oprichting van de stichting, opening van het ontmoetingscentrum en aankoop ambulance nummer twee. Inmiddels zijn we dus ons tweede project te worden, Razom, waar we bouwen aan een vaste community aan de Geerstraat 5. Dagelijks ontvangen wij ruim honderd mensen die op de vlucht zijn voor de oorlog. En de organisatie draait op toegewijde vrijwilligers, waarvan een groot deel Oekraïense mensen zijn. We zien mensen dagelijks terugkomen en een behoefte aan een plek als deze is zeer groot. Onze kracht is dat we een laagdrempelige ontmoetingsplek zijn en iets extra's bieden. De bezoekers kunnen bijvoorbeeld meedoen aan verschillende activiteiten, zoals danslessen voor kinderen, Engelse hulp en tevens bieden we psychologische hulp. Daarnaast bieden we ondersteuning bij praktische zaken, zoals helpen met registraties bij bepaalde organisaties of clubs. En aan de andere kant zijn we een belangrijke schakel worden voor de samenwerkende instanties van de gemeente Haarlem. En omdat wij goede en snelle toegang hebben tot de gemeenschap. We hebben een hele grote koffiehoeke waar ruimte is voor een praatje met lotgenoten en we hebben een speelhoeke voor kinderen. Er is grote behoefte aan een plek als Razom en de hulp die wij daar kunnen bieden. Ondanks dat we draaien op vrijwilligers is het van groot belang dat we kunnen bouwen aan het vaste kernteam en die ervoor kan zorgen dat deze plek kan voortbestaan. Daarvoor is natuurlijk ook financiële ondersteuning hard nodig. En wij zijn samen en wij zijn Razom.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Ivanchenko. Zijn er vragen aan mevrouw Ivanchenko? Mijnheer Slik.

De heer Slik: Ja, wat betekent Razom?

Mevrouw Ivanchenko: Het betekent samen in het Oekraïens.

De voorzitter: Dat was uw vraag? Ja? Oké. Mijnheer ... Ho. Abbasi, dat zeg ik, ja. Gaat uw gang.

De heer Abbasi: Ja, dank u wel. Ja, allereerst wil ik zowel mijn enorme waardering uitspreken voor wat u doet. Echt heel veel respect dat u dit doet. Dat vind ik echt heel mooi om te zien. Maar de vraag is, werkt u samen met de gemeente? En zo ja, hoe gaat dat, die samenwerking met de gemeente?

Mevrouw Ivanchenko: Ja, we werken ook samen via de gemeente. Die heeft RIWW ingeschakeld, dus daar werken we ook samen. Maar ook andere organisaties die dus helpen in de boot nu. Daar hebben we ook samenwerking mee en dan helpen we hoe we kunnen.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Abbasi: En krijgt u ook financiële ondersteuning van de gemeente?

Mevrouw Ivanchenko: Nee, nog niet. Nee.

De heer Abbasj: Oké.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: En daar wou ik even op doorgaan. Als ik dat laatste bord nog even van u mag zien. Ja, dan zegt u, financiële ondersteuning. Heeft u bij de gemeente een verzoek ingediend voor financiële ondersteuning en met de onderbouwing wat u ermee gaat doen? Is dat al bij de gemeente terecht gekomen?

Mevrouw Ivanchenko: Ja, hebben we het al een aantal keer over gehad. Ja. En dat is denk ik wel nog in onderhandeling. Ja. Dank u.

De voorzitter: Mevrouw Van den Broek.

Mevrouw Van den Broek: Zijn jullie nu de enige plek voor Oekraïners waren zij een vorm van dagbesteding en ontmoeting hebben?

Mevrouw Ivanchenko: Ja, ik denk wel dat wij op dit moment nou, eigenlijk krijg ik heel veel berichten uit heel Nederland, dat wij zo, mensen zijn uit Eindhoven geweest en Tilburg. En op dit moment zijn wij het enige centrum die zo'n groot iets biedt qua samenkomst. Maar er zijn ook andere organisaties natuurlijk, net als Haarlem for Ukraine, die ook heel veel biedt, ook verschillende locaties in Haarlem.

Mevrouw Van den Broek: En jullie zijn maar één of twee uurtjes open toch, per dag?

Mevrouw Ivanchenko: Nee, we zijn ongeveer zes tot acht uur open per dag, ja.

Mevrouw Van den Broek: Oh, oké.

De voorzitter: Zijn er verder nog vragen? Ja, mijnheer Van den Raadt

De heer Van den Raadt: Ja, omdat uw naam 'samen' betekent, overweegt u om met andere partijen die bijvoorbeeld ook hele goede dingen doen voor Nederlanders of Turkse of Marokkaanse mensen, om daarmee samen te gaan? Of wilt u specifiek een aparte plek voor u?

Mevrouw Ivanchenko: Ja, op dit moment in deze crisissituatie en de hoeveelheid vrijwilligers, er zijn er gewoon qua vaste kernteam niet zoveel, richten wij ons nu op Oekraïense mensen. Maar in de toekomst zouden we wel heel graag echt meer doen voor vluchtelingen in het algemeen ook. Ja. Want dat is ook heel erg nodig, een plek als deze.

De voorzitter: Zijn er verder nog vragen voor deze inspreker? Nee? Dank u wel, mevrouw Ivanchenko. Dan geef ik graag het woord aan mevrouw Haan. Ja, u mag op de plek gaan zitten van mevrouw Ivanchenko.

Mevrouw Haan: Ja?

De voorzitter: Ja, we hebben even wat technisch overleg hier. Dat moet natuurlijk ook gebeuren. Maar het woord is aan u, u heeft drie minuten de tijd om in te spreken. En ook nu geldt weer dat de commissieleden hun vragen kunnen stellen. Gaat uw gang.

Mevrouw Haan: Goedenavond. Mijn naam is Antoinette Haan. Naast mij staat Stella. Wij zijn Haarlem for Ukraine. Oppericht sinds het uitbreken van de oorlog, dus al op 1, 2 maart. Stella zit in het bestuur en is Oekraïens. Onze organisatie bestaat voor 75 procent uit Oekraïners, de meeste met een hoge opleiding. Vluchtelingen zijn intussen ook actief als vrijwilliger bij onze stichting. Wij hebben twee ontmoetingscentra en de stad. Dat is het badhuis op Leidseplein. Daar hebben we drie keer per week lunch kitchen van twaalf tot twee. Daar krijgen de vluchtelingen gratis maaltijden gesponsord door een aantal organisaties, zoals Toko Nina. Daar eten ze, maar dan krijgen ze ook informatie over hoe je aan werk komt, CV moet schrijven, taal. Eigenlijk vergelijkbaar met wat Razom doet qua hulp en ook psychologische hulp. Daar waar het kan, want er zijn weinig Oekraïense psychologen en ze praten graag in hun eigen taal. Daarnaast hebben we de Immanuelkerk in Haarlem Noord. Daar worden heel veel activiteiten georganiseerd. Ik raad u aan om te kijken bij www.haarlomforukraine.nl. Daar ziet u de evenementenkalender en dagelijks is daar iets te doen. Mensen kunnen daar naartoe gaan, kinderen kunnen er dansen, lezen, pubers kunnen er samen komen. Er gebeurt van alles. Los daarvan organiseren wij zelf activiteiten. Zo is er net een groep van 150 kinderen naar de Linnaeushof gegaan. We hadden afgelopen zondag de grootste band van Nederland. De ijsbaan, wellicht heeft u daarvan gehoord. Ons team van vrijwilligers bestond uit acht Haarlemmers en vijftien Oekraïners, nu zeventien. Dus we waren met een team van 25. We hebben heel veel geld opgehaald voor de familie van Stella. Nou ja, niet alleen haar familie, nee, nee, nee, ik ga het toelichten, niet alleen jouw familie, maar zo gaat het wel. De mensen hier zitten in de problemen, maar ze hebben hun familie thuis. Stella haar broer werkt in Dnipro in een ziekenhuis. Tenminste, zijn vriend is daar chirurg. We hebben zoveel geld ingezameld dat we daar apparatuur voor hebben kunnen kopen. En u moet zich voorstellen, afgelopen maandag in het journaal, Sander van der Hoorn, misschien heeft u het gezien, de soldaten die daar met geamputeerde benen liggen en geen protheses kunnen krijgen. Wij hebben nu dus apparatuur voor Dnipro. Dat ligt aan de frontlinie. Dus we zijn bezig voor de Haarlemmers hier, de Oekraïense Haarlemmers, en de Oekraïners in het buitenland, in hun thuisland. Het is een enorm krachtige, ongelooflijke situatie en ik ben een van op een handje te tellen Haarlemmers die daaraan meedoet. Dus ik wil heel graag support van de gemeente en ook graag financieel als het kan. Zo'n voorstel hebben wij nog niet ingediend, maar zoek nog met ons een extra locatie, want de Immanuelkerk, wij weten niet hoe lang dat nog kan. Wij hebben ruimte nodig, ook nog voor scholen. Er komt een debat in de Pletterij op dinsdag 14 juni. Dan gaan wij praten over het onderwijs. We hebben al een weekendschool. Daar kon iedere zondag een team van 75 kinderen les krijgen van Oekraïense juffen en er is een wachtlijst van nog talloze. Spreektijd is over.

De voorzitter: Ja, keurig, mevrouw Haan. Goed gedaan. En u kunt iets verder van de microfoon af spreken.

Mevrouw Haan: Oh sorry, ik galm.

De voorzitter: Nee, dat kunt u niet weten. En als u het knopje even wilt indrukken en u mag het weer indrukken als u antwoord wil geven op een vraag.

Mevrouw Haan: Ik ben heel slecht met techniek. Welk knopje?

De voorzitter: Het rechterknopje. Ja. Goed, zijn er vragen aan mevrouw Haan? Ja, mijnheer Abbasi.

De heer Abbasi: Ja, dank u wel. Ook u natuurlijk, enorm veel waardering voor wat u doet. En u zei het zelf al, hij heeft nog geen voorstel ingediend bij de gemeente voor financiële ondersteuning. Is er wel bij u bekend hoe dat moet? Is de communicatie vanuit de gemeente daar helder en duidelijk over?

Mevrouw Haan: Het punt is een beetje, en dat is geen verwijt naar de gemeente, maar wij realiseren ons dat de gemeente een taak heeft gekregen van de rijksoverheid en dat u de formele weg bewandelen. Dus dat de gelden ook besteed moeten worden zoals de rijksoverheid dat vertelt op het gebied van onderwijs en heel veel terreinen. Dus we weten dat die formele weg echt anders is dan het particulier initiatief. Daar is ook gesproken over met Razom en de gemeente. Sorry, Razom. We zijn gewoon samen. Met Haarlem for Ukraine en de gemeente. Het allerliefste willen wij, hoeven niet per se gesprekspartner te zijn in de zin van continu om de tafel met elkaar, maar wel graag een keer de afdeling onderwijs een keer met de weekenschool, om maar een voorbeeld te noemen. Dus om eerlijk te zijn, die financiële vraag hebben wij nog niet neergelegd, omdat we weten dat de stromen vanuit de rijksoverheid anders verlopen dan wij als particulier initiatief graag ingezet zouden willen. Maar we staan er uiteraard enorm open voor als er ruimte is om de gelden van de rijksoverheid misschien ook te delen of anders in te richten, zodat het ook aan ons en aan Razom, want nogmaals we zijn nu twee sprekers, maar we hebben allemaal dezelfde doelgroep en dat zijn de Oekraïners.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Haan. Zijn er nog vragen? Ja, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, wij gaan mevrouw, dank u wel ook, namens iedereen natuurlijk. We gaan straks over het stuk praten. In dat stuk staan mooie dingen wat er allemaal is. Onderwijs, kinderopvang, dat je overal terecht kan tot twaalf jaar, vier tot vijf kunnen weer daar terecht, taalklas. Dat komt u allemaal bekend voor of bent u daarmee bekend? Want als ik dit allemaal lees, dan denk ik nou, het is fantastisch hoe het hier gaat in Haarlem.

Mevrouw Haan: We zijn op de hoogte van een aantal initiatieven. Afgelopen dinsdag ben ik inderdaad bij de Pletterij geweest, omdat we het onderwerp onderwijs op de agenda willen zetten voor een debat. Dan blijkt dat de weekenschool zelf niet goed op de hoogte is van de internationale schakelklas, de ISK, en de andere afdeling. Het is ook zo dat heel veel Oekraïense kinderen toch die weg niet weten te vinden. Er zijn heel veel kinderen toch thuis bij hun moeder. Pubers die volgen vaak online lessen vanuit huis, gewoonlijk op hun eigen middelbare school. Dus het aanbod is er, maar de concrete invulling daarvan, maar we houden ten goede, heel precies weet ik niet, maar ik hoor geluiden dat er initiatieven zijn vanuit de overheid maar dat ze elkaar nog niet goed kennen. Dus we moeten daar echt met elkaar om de tafel. Vandaar dat ik net als voorbeeld gaf van de ambtenaar voor onderwijs. Graag met hem op tafel zodat wij als Haarlem for Ukraine en dus de kinderen van de Oekraïense vrouwen weten waar ze moeten zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog verdere vragen aan mevrouw Haan? Ja, mijnheer Smit.

De heer Smit: Het is een, meerdere opmerkingen. Straks gaan we praten over de beschikbaarheid van middelen om de Oekraïense mensen te helpen op veel gebieden.

De voorzitter: Mijnheer Smit, u bent wat moeilijk ... Ja, ik snap dat het lastig is.

De heer Smit: Ja, dan kijk ik de verkeerde kant op. En dat betekent dat OPH aan de burgemeester zou willen vragen welke mogelijkheden er zijn om die link tussen u met uw achterban van Oekraïense mensen en de opdracht die de gemeente heeft zo kort mogelijk en zo duidelijk mogelijk te maken?

De voorzitter: Ik ben het volkomen met u eens. Dan wil ik u hartelijk bedanken allemaal voor het inspreken en voor uw komst hier naartoe. U mag blijven zitten bij de behandeling van dit onderwerp. Zou ik u eigenlijk misschien wel aanbevelen, want het gaat erover. Dus blijft u vooral zitten. Dan gaan wij over tot de behandeling van dit onderwerp, agendapunt acht. Budget opvang Oekraïners Haarlem. Ik zal hem even heel

kort inleiden. De veiligheidsregio Kennemerland moet zorgen voor tweeduizend gemeentelijke opvangplaatsen voor Oekraïense vluchtelingen. Haarlem is een van de grootste gemeenten in de VRK en heeft met de regio afgesproken 590 gemeentelijke opvangplaatsen te realiseren. De opvang voor vluchtelingen betekent in de eerste plaats dat de gemeente zorgt voor de basisvoorzieningen. Ook hebben de vluchtelingen onderwijs, zorg en inkomen nodig. Daarnaast verstrekte gemeente leefgeld en een woontoeslag aan vluchtelingen die onderdak hebben gevonden bij particuliere gastgezinnen. Door de regering is aangekondigd dat burgemeesters hiervoor de nodige financiële middelen zullen ontvangen. Waarom behandelen wij dit stuk? Want het Rijk heeft inmiddels besluitvorming geautoriseerd dat het rechtvaardig is de noodzakelijke kosten daarvoor te maken, zonder dat daarvoor een besluit van de gemeenteraad nodig is. Uit het oogpunt van transparantie en zorgvuldigheid heeft het college besloten om met dit raadsvoorstel toch aan de gemeenteraad een budget te vragen om de opvang van vluchtelingen uit Oekraïne voorlopig te bekostigen. Het gaat hier volgens het college om noodzakelijke uitgaven. Wie mag als eerste het woord geven op dit onderwerp? Mijnheer Slik, gaat uw gang.

De heer Slik: Ja, ik ben nog een beetje onder de indruk van de sprekers, wat ze doen en wat ze willen. Dat is alleen maar bewonderenswaardig. Ik vind het goed dat ook gewoon de gemeentewebsite, haarlem.nl/Oekraïne er is. Alleen dan vraag me wel meteen af, waarom is die informatie er niet in het Oekraïens? Want ik dacht, nou, ik vind het wel mooi dat, dit zou dan zo'n plek moeten zijn waar dus iedereen in ieder geval weet waar die zijn informatie kan vinden. Het hoeft niet allemaal hier te staan. Maar goed, dat vroeg ik me dus af. Haarlem is een gastvrije stad en het hoort gewoon ook zo te zijn, je moet gewoon opvangen met open armen. Dat doe je gewoon. Ja, zoals in het stuk staat, niemand weet hoe de oorlog zal verlopen en de kans bestaat dat er onnodige kosten zijn gemaakt of dat niet alle gemaakte kosten door het Rijk worden vergoed. En daar staat tegenover dat de regering heeft toegezegd dat de gemeenten er niet op achteruitgaan. Nou ja, dat is dan het formele stukje van dit agendapunt. Dat is het een daar is de ChristenUnie tevreden over. En ja, dat is het ook wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, mevrouw Peetoom. Gaat uw gang.

Mevrouw Peetoom: Ja, dank u wel. Ik ben inderdaad een beetje geraakt door de sprekers vanavond omdat mijn ... Mijn eerste opmerking zou zijn geweest, of is, dat dat een heel duidelijk kostenoverzicht is voor de opvangplekken en de bijkomende kosten voor de zes maanden periode. Maar ik denk dat er inderdaad nog wel een gat tussen het vraag en aanbodverhaal, als ik de sprekers hoor. Er is wel geld, maar de communicatie over hoe daar aan te komen en hoe zijn de regels en zijn die op elkaar afgestemd, ik neem aan dat andere mensen daar ook nog een vraag over gaan stellen. Jouw Haarlem had eigenlijk meer vragen over de opvangplekken zelf, met name het onderdeel van de semipermanente plekken. Dus zeker nu de crisisopvang en de bijzaak deze week is ingezet en er dus een doorstroming mogelijk moet zijn op korte termijn. In de semipermanente opvangplekken zitten ook de grote aantallen. Van de containerwoningen 120 is de locatie nog niet bekend en het beoogde kantoorpand, ook 120 opvangplekken is nog in onderhandeling. Dus wij vragen ons af in hoeverre dat Haarlem voldoende op middellange en lange termijn de opvangplek in kan garanderen. Want het een is nog in onderhandeling, het ander is nog niet bekend. En daar zouden wij graag wat meer informatie over krijgen. Wat is de stand van zaken over de semipermanente opvangplekken? Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Peetoom. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Even terugkijken naar wat er destijds hebben gepresteerd in de koepel met de opvang van heel veel vluchtelingen. Toen is er denk ik een hele goede interactie geweest

tussen vrijwilligers, het COA en de gemeenten. Dat gevoel heb ik. En ik vraag ook aan de burgemeester om nu aan te geven hoe inderdaad een slimme inzet vanuit de gemeente, ambtelijke inzet, ertoe kan leiden dat de groep mensen die hier vertegenwoordigd wordt waarmee de lijn dus heel kortgesloten kan worden, hoe die inderdaad zo effectief mogelijk geholpen kunnen worden bij het aanbod dat dit moment staat en anderzijds met dat wat er misschien een aanbod niet is, maar wel nodig is, op laagdrempelige manier gefinancierd zou kunnen worden. Dat is de vraag aan de burgemeester. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Dank u wel, voorzitter. Even kijken. Maar ja, hartstikke goed dat die mensen worden opgevangen. Heel mooi dat ze bij particulieren worden opgevangen. Dat was ook het idee van Trots Haarlem, omdat dat veel sneller gaat en als we de berekeningen zien ook veel goedkoper is. Ik schrok eigenlijk wel van al die bedragen, want als het uitreken en je ziet dan wat het kost als het door de gemeente wordt opgevangen, dan kom je op 36.406 euro persoon per jaar. En als je dan bij de particulieren gastgezinnen kijkt en dan zou je misschien nog die woontoeslag meerekenen, dan kom je op 4800 per persoon per jaar. Dus kunt u verklaren waar dat enorme verschil vandaan komt? Ongeveer een verschil van 29 duizend euro per persoon per jaar. En dan hebben wij daar ook de vraag over dat, als er toch zoveel goedkoper is bij die particulieren gastgezinnen, dat zijn er niet alleen beloond worden door niet gekort te worden op toeslagen zoals in het stuk staat, maar dat ze dan misschien ook gewoon iets extra's krijgen. Ik bedoel, als we 29 duizend euro per persoon winst kunnen maken, dan zou ik zeggen, geef die mensen negenduizend euro per jaar. Want als zij een Oekraïner opvangen, dan houden we nog steeds twintigduizend euro over. Het is tenslotte wel belastinggeld waar we het over hebben. Dan ...

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, u heeft een interruptie van mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. Pleit u nu eigenlijk voor een verdienmodel maken voor het opvangen van vluchtelingen?

De heer Van den Raadt: Ik heb altijd gepleit voor het systeem van Onder de Pannen. En bij Onder de Pannen krijg je ook geld als je een economisch dakloze opneemt. Dat klopt. Wij hebben ook vragen over die semipermanente opvang, want wat gebeurt er als dat, inderdaad over die plekken. Er wordt gesproken van een paviljoen. Waar staat dat? Die 120 containers, waar komen die? Een kantoorpand, waar is dat? Allemaal een beetje vaag. En dan die buurt wordt geloof ik pas geïnformeerd als echt alles rond is. Kunnen die wat eerder geïnformeerd worden? Of moeten die per se op het laatste moment geïnformeerd worden? Even kijken. We vinden het goed dat die mensen dus die mensen thuis opvangen niet gekort worden op toeslagen, maar we zien graag dat ze daar misschien dan nog voor beloond worden, omdat het in totaal qua kosten veel lager is. Dan hebben we het over die regionale coördinator die gehuurd wordt. In het begin dat hij wordt genoemd, wordt er geen bedrag genoemd. Maar naderhand lezen we, regionale kosten inhuur taskforcemanager de regisseur, adviseur, ondersteuner. Ik neem aan dat dat allemaal dezelfde persoon is. We hadden ook misschien nog kunnen toevoegen mens en of man, vrouw. Dan lijkt het of er over vijf personen gaat, maar dat kost dan 170 duizend euro. Dat vonden wij eigenlijk wel wat veel. Kan dat niet wat minder? En dan overige kosten. Nou, daar weg net door de insprekers ook al over gesproken, want u zegt van kinderopvang, leerlingenvervoer, sport en cultuur. Daarvan weten we nog niet hoeveel dat gaat kosten. U gaat ervan uit dat de overheid dat allemaal betaald en dat we alles terugkrijgen. Dat hopen wij ook verwachten natuurlijk, dat dat zo is. En dan hebben we het aan het eind van het stuk over traditionele opvangplekken. Er wordt nog om 25 duizend traditionele opvangplekken gevraagd. Hoeveel gaan daar naar Haarlem? Want in het begin van het stuk staat natuurlijk dat we er 590 opvangen, maar Trots Haarlem neemt aan dat het voor

één jaar is. Als deze oorlog nog vijf jaar duurt, gaan we dan elk jaar 590 plekken aanbieden? En het blijft natuurlijk een beetje raar dat we dan particuliere opvang niet meetellen, terwijl dat er al 497 zijn. Dus dat zou uiteindelijk kunnen leiden dat er dus als dat allemaal bij elkaar optelt, voor dit jaar hebben we het dan over 1087 mensen. Nou, laten we eens in het slechtste geval ervan uitgaan dat die mensen niet snel naar huis kunnen. Hier allemaal asielpcedure ingaan en dan hier graag in Haarlem willen blijven wonen omdat ze hier in Haarlem zitten. Wat voor effect heeft 1087 mensen op de wachtlijsten voor de sociale huurwoning?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Raadt. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. Ik zag vorige week een toch wel intens treurig bericht dat er wereldwijd nog nooit zoveel miljoenen mensen op de vlucht zijn geslagen voor oorlog en geweld dan dit jaar. En de oorlog in Oekraïne, we hoorden er al verhalen over van de mensen die zich ermee bezighouden en de beelden die we elke dag weer te zien krijgen is natuurlijk hartverscheurend. En ik kan me eigenlijk ook niet voorstellen hoe het is voor mensen die daar nog zijn, maar ook voor de mensen die hier zijn en met hun gedachten nog bij hun familie zitten. Ik ben er trots op dat wij een gastvrij Haarlem zijn en honderden vluchtelingen opvangen. En ook op het feit dat mensen in deze stad hun eigen huis hebben opengesteld om mensen op te vangen. En in dit stuk wordt de raad gevraagd om een budget van ruim twaalf miljoen euro voor te schieten, want we worden vergoed door het Rijk, om voor een periode van zes maanden opvang te regelen. Ik denk in alle eerlijkheid dat we er wel vanuit kunnen gaan dat daar nog wel een periode van een paar maanden of zelfs langer achteraan komen. Dus ik ben in dat opzicht blij te lezen dat een deel van de contracten voor de opvangplekken voor een langere periode dan die zes maanden wordt afgesloten. Ik heb nog wel wat vragen aan de burgemeester. We richten ons in Haarlem op het creëren van die 590 plekken. Daar zijn we, als ik de tabel in het stuk goed heb gelezen, nog lang niet. Worden alle plekken die we wel hebben gerealiseerd inmiddels gebruikt? En hoe komen we, indien nodig, aan nog meer plekken? En deze groep vluchtelingen die in Nederland door particulieren worden opgevangen gaat in de meeste gevallen gelukkig heel goed. Er zijn helaas wel gevallen bekend in andere steden ook van gastgezinnen die dit toch helemaal niet aankunnen, maar ook gevallen van uitbuiting en ik weet niet of je hier signalen van hebben in Haarlem. Maar hoe houden wij vanuit de gemeente zicht op en contact met deze groep mensen? Hoe borgen wij de positie en de veiligheid van deze vluchtelingen? En is er dan een plek voor deze mensen, dan wel gezinnen, in de opvangplekken die de gemeente regelt? En het is wat D66 betreft heel goed dat kinderen ook een plek krijgen bij de kinderopvang en op school en dat we goede toegang tot zorg bieden voor jong en oud.

De voorzitter: Mevrouw Çimen, heeft een interruptie van de heer Van den Raadt.

Mevrouw Çimen: Mag ik nog één vraag stellen? Dan is dit stukje afgerond.

De voorzitter: Vraag maar.

Mevrouw Çimen: Is er ook een verantwoordelijkheid voor de gemeente om deze groep vluchtelingen te helpen aan een Nederlandse zorgverzekering? Want daar lees ik nu eigenlijk helemaal niks over. Kan de burgemeester daarop ingaan?

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, dank voor de laatste toevoeging. Dat was ik nog vergeten te vragen. Maar die eerste vraag die ik wil stellen aan u is dat u zegt inderdaad, die 590 plekken zijn nog niet vol. We hebben er 497 nu altijd particulieren. In het stuk staat ook voor een ja, het is niet helemaal zeker of dat natuurlijk altijd

helemaal goed gaat. Zouden we dan niet een beetje een buffer moeten houden om die opvang van particulieren waren het niet goed gaat dan naar de gemeentelijke opvangplek te hebben? Of zegt u liever, we doen 590 helemaal vol en als het dan bij die 497 de helft niet goed gaat, dan zit je met de gebakken peren?

Mevrouw Çimen: Ja, ik kan het in alle eerlijkheid niet helemaal goed inschatten, omdat ik nu ook gewoon nog niet weet hoe groot de groep is die hier via landelijk eigenlijk hiernaartoe komt. En de mensen die een particuliere situaties zijn opgevangen, ja, het blijft toch altijd een beetje gissen en erachter komen, hoe doen we dat? Ik denk wel dat het goed is om toch iets van een buffertje te hebben in de zin van plekken achter de hand voor het geval deze situaties zich wel voordoen.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Çimen. Oh, toch nog een klein stukje. Gaat uw gang.

Mevrouw Çimen: Gaan wij ook inzetten op het aan het werk of vrijwilligerswerk helpen van volwassenen? Zodat ze de komende maanden ook een netwerk kunnen gaan opbouwen en kunnen gaan meedraaien in Haarlem. Zoals we ook van de insprekers hebben gehoord, goede communicatie en informatievoorziening is noodzakelijk om dit alles in goede banen te leiden. En hoe zet het college hierop in in de komende periode? En voorzitter, tot slot. Met elke vluchtelingenstroom wordt er gesproken over de terugkeer van vluchtelingen naar land van herkomst zodra het conflict is beëindigd. Maar we zien iedere keer weer het grootste deel van de groep om zeer terechte en begrijpelijke redenen toch blijft in het land waar ze asiel of onderdak hebben gekregen. En werken wij in Haarlem ook al aan het scenario dat mensen zich hier definitief gaan vestigen? Dank u wel.

De voorzitter: Nog een interruptie op mevrouw Çimen? Gaat uw gang, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, want u was er net een beetje verbaasd over, mijn voorstel. Ik bereken dat er 29 duizend euro goedkoper is als het in die gastgezinnen gebeurt. U weet zelf ook wel dat ze weinig plekken hebben. We kunnen onze eigen mensen niet eens een sociale huurwoning geven of opvangplek. Vluchtelingen ook niet eigenlijk, of slecht. Als je die dan niet dat we gewoon mensen die zo aardig zijn deze mensen gewoon op te vangen niet alleen maar dan de beloning geven nou, je wordt in ieder geval niet gekort op je uitkering of je toeslag, maar dat we daar gewoon iets financieels tegenoverstellen. Ik bedoel, uiteindelijk zou je dan veel meer mensen kunnen opvangen en dan is het voor iedereen. Die mensen worden opgevangen, die andere mensen krijgen er nog iets beloning voor misschien die hoge gasprijs vertegenwoordigd te betalen.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja kijk, volgens mij nemen mensen geen vluchteling in huis omdat ze daar iets aan willen verdienen natuurlijk. Dat ze niet worden gekort op hun voorzieningen als van het UWV of van de SVB of een zorgtoeslag of huurtoeslag, dat lijkt me meer dan redelijk. En of dit een structurele situatie is, dat is natuurlijk ook maar de vraag. Ik bedoel, als je ook gewoon kijken naar je eigen situatie. In hoeverre kun je nou langdurig een heel gezin erbij opnemen? Dus ja weet je, daar moeten we ook vooruitgaan. Als mensen een manier zijn en hier blijven, dan is dit op lange termijn denk ik ook niet een hele realistische aanpak.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja nou, dank je wel. Dank u wel, voorzitter. Er is al heel veel gezegd. Ik sluit me heel graag aan bij het betoog van D66. Dank voor het stuk, burgemeester. Is goed dat er ook voorziening wordt getroffen. Dat zeg maar voor de opvang van de vluchtelingen, en nood breekt wet wat dat betreft. Haarlem is en blijft

een gastvrije stad. Er zullen wat kosten dienen te worden gemaakt voor de opvang en we gaan er nu vanuit dat die ook gecompenseerd worden door het Rijk. En ik ben ook wel onder de indruk van de insprekers en communicatie is dus heel belangrijk weet ik. En zeker als het gaat over om de samenwerking te kunnen organiseren, tenminste het op de hoogte stellen van elkaars bestaan en elkaar kunnen versterken. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Abbasi.

De heer Abbasi: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, in alle eerlijkheid, ik zit hier vanavond wel met een dubbel gevoel. Want ja, aan de ene kant ben ik heel blij om te zien dat wij als Haarlem, Nederland en Haarlem specifiek, heel gastvrij zijn en open zijn. En mensen die als vluchteling hiernaartoe komen willen opvangen. Maar tegelijkertijd is de aanleiding waarom die mensen hiernaartoe komen is natuurlijk verschrikkelijk. Ik lees dagelijks de krantberichten, je ziet de verschrikkelijke beelden die nog steeds gebeuren. En het gebeurt nog steeds en daar voel ik wel wat bij. En dat vind ik heel erg. Tegelijkertijd zie ik dus allerlei initiatieven vanuit de gemeente, maar ook particuliere initiatieven om die mensen te helpen. En dat doet mij deugd, daar ben ik echt heel blij om. Maar ik heb wel een vraag aan de burgemeester. Want ik begreep dus dat vanuit de technische vragen die ik gesteld had dat Haarlem Effect een coördinerende rol gaat spelen of aan het spelen is met het oppakken van dergelijke particuliere initiatieven. En ik zag ook in het stuk dat daar 20 duizend euro voor beschikbaar is. Dat is een schatting las ik, maar ik zou wel graag willen weten of de twee insprekers, of deze twee initiatieven dan met Haarlem Effect contact kunnen opnemen om te kijken of zij financiële compensatie kunnen krijgen voor wat ze aan het doen zijn. En als dat niet zo is, dan zou ik toch echt willen vragen om dit soort aanvragen prio te geven. Laten we deze mensen helpen. Het hoeft helemaal niet zo duur te zijn, we kunnen het gewoon doen met kleinere bedragen. Maar alle kleine beetjes zullen helpen. En ja, nogmaals het feit dat vanuit de mensen zelf zoveel initiatief wordt genomen om mensen die vluchten voor oorlog en voor geweld te helpen, dat moeten we koesteren. En daar moeten we mee doorgaan, want Haarlem is een gastvrije stad en dat blijft het ook. Maar laat daar dan ook wel enigszins een financiële compensatie tegenover staan. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik zal niet herhalen wat er al gezegd is. Ook wij zijn onder de indruk van de initiatieven die particulieren nemen, die organisaties uit de grond stampen. En allerlei spullen, waaronder zelfs ambulances en andere dingen, medische instrumenten sturen. Tegelijkertijd, we hebben het over de opvang hier in Haarlem. De particuliere opvang, we moeten ons wel realiseren dat de spanningsboog voor opvang van Oekraïners in je huis kort is. Als het langer dan een halfjaar gaat duren, dan heb je kans dat daar allerlei conflicten kunnen ontstaan of in ieder geval allerlei wrijvingen, laat ik het zo zeggen. Wrijvingen kunnen ontstaan. Want het is logisch, je hebt gasten in je huis en dat is met alle goede bedoelingen, dat is fantastisch. Maar als je dat een jaar lang moet doen, dat is iets anders dan drie maanden. En daarom hoop ik dat de gemeente toezicht daarop wil houden of in ieder geval een vinger aan de pols wil houden hoe dat gaat bij die gezinnen die opgenomen zijn. Daar moet ook geld heen en 20 duizend euro is niet heel veel geld, als het gaat over zoveel opvangplekken. Dus ik zou de burgemeester willen vragen of daar naar dat budget gekeken kan worden. En ik zie ook voor na de zes maanden zie ik problemen opdoemen. De oorlog is over vier maanden niet voorbij of over drie maanden. Helaas is dat zo, moeten we constateren. En dat betekent dat de problemen in de stad met de vluchtelingen diverser zullen zijn. De mensen gaan steeds meer hun plek zoeken, de mensen merken ook dat ze aan deuren kloppen waar ze geen gehoor krijgen. Dus daar ontstaan allerlei situaties. Ik hoop en ik vraag ook aan de burgemeester of ze daarop willen gaan voorsorteren en ook degelijk zich willen realiseren dat de impuls van het moment moet veranderen in een lange termijn

inspanning. En dat gaat niet vanzelf. En ik lees in het stuk allemaal goede dingen, ik ben trots op Haarlem dat we 590 plekken opvangen, dat we eigenlijk bijna net zoveel particulieren hebben die zich inzetten. Dat we organisaties hebben die zich tot het uiterste toe inspannen om de mensen te helpen. Ik kan niet anders zeggen dat we daar zeker als GroenLinks, maar ik zeker, heel erg trots op zijn. Maar ik voorzie dat de uitgaven die we nu doen klein zijn in verhouding tot wat ons te wachten staat. En ik hoop dat de burgemeester daar ook landelijk gezien aandacht voor blijft vragen, want ik merk dat veel mensen die ik spreek niet over een termijn van na over de zomer heen kijken. En dat maakt me zorgen. Dus ik deel die zorgen graag met u en ik vraag of u daar aandacht voor wil vragen. En ook een realistische schatting neer te leggen of bij het Rijk te vragen voor het komend jaar en de komende twee jaar, hoe we ervoor zorgen dat de mensen die de oorlog ontvluchten een goede plek kunnen krijgen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. Mijnheer Alberts.

De heer Alberts: Dank u wel, voorzitter. Het is altijd goed om te zien dat mensen kunnen bijdragen aan steun bij een verschrikkelijke situatie. Fijn dat er geholpen wordt. Verder hebben wij een vraag over de verduidelijking van een vraag uit het raadsstuk. U heeft het in het raadsstuk over het vooruitlopen op de Rijksbijdrage voor Oekraïense vluchtelingen. Kunt u aangeven of er wat dit betreft al concrete toezeggingen zijn geweest vanuit het Rijk? Zoals een verhoging van de betreffende bijdrage die de gemaakte kosten voor 100 procent zal dekken. FVD wil graag op de hoogte gesteld worden of er uiteindelijk op enig vlak ook gemeentegeld naar de Oekraïense opvang in onze gemeente gaat. En zo ja, heeft u een indicatie hoeveel? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Veel is al gezegd, veel daarvan deel ik ook. De VVD steunt in ieder geval alle inspanningen die door dit college worden gedaan om 590 Oekraïense vluchtelingen te kunnen opvangen. Dat is heel mooi en daar wordt heel hard aan gewerkt blijkt ook uit het stuk. We kijken natuurlijk altijd verder dan onze gemeentegrens. Dus ik zie ook dat dit past binnen in totaal tweeduizend opvangplaatsen in de regio. Ik had nog niet gehoord de vraag, maar kan de burgemeester ook een beeld geven over hoe het met die andere 1410 opvangplaatsen dan staat? Wij doen ons best en hoe zit dat bij anderen? Eigenlijk ook niet heel concreet gehoord de vraag of het college bereid is om met de Razom en Haarlem for Ukraine om de tafel te gaan zitten en te zien waar we als gemeente van hen kunnen leren bij het ondersteunen van Oekraïners. En binnen de mogelijkheden ook zouden kunnen samenwerken. Dus dat even als expliciete vraag. En mijnheer Abbasi ging er al op in, de kosten voor de maatschappelijke ondersteuning die door de gemeente wordt gegeven die staat op 20 duizend. Die is niet onderbouwd, die lijken me in ieder geval laag. Dus ik vroeg me af: hoe komen jullie aan dat bedrag? En in navolging van jouw vraag denk ik ook: is die beschikbaar voor initiatieven zoals we net hebben besproken? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, voorzitter. Eerst woorden van waardering. Waardering voor de initiatiefnemers, de insprekers. Waardering voor de gastgezinnen die Oekraïners opvangen. Waardering voor het college voor de slagvaardige wijze waarop geacteerd wordt. Dat geldt niet alleen voor de opvang van de Oekraïners, maar ook nu onlangs het ter beschikking stellen van de Beineshal voor asielzoekers. Daar waar andere gemeentes zich toch soms veel minder gastvrij tonen voor asielzoekers, toont Haarlem toch weer die gastvrije gemeente te zijn. En ik denk dat daar complimenten voor het college passen. Ook complimenten voor het Rijk dat er snel duidelijkheid wordt gegeven in financiële zin, zodat gemeentes weten waar ze aan toe zijn en slagvaardigheid

kunnen betrachten. Ik sluit mij aan bij de vraag van de VVD als het gaat om maatschappelijke ondersteuning en kinderopvang. In de beantwoording van de technische vragen staat: ja, de gemeente maakt nu nog geen kosten hiervoor. En er is eigenlijk wel een wens en een vraag vanuit de insprekers. En is het nu zo dat er beperkingen zijn vanuit het Rijk voor de besteding van Rijksgelden om particuliere initiatieven te ondersteunen? Want dat lijkt ik te horen bij de insprekers. Zijn daar beperkingen of kunnen we gewoon de handen ineenslaan als gemeenten en particuliere initiatieven voor het goede doel en daarvoor de middelen inzetten? En dan lijkt de raming van die 160 duizend euro toch wel erg voorzichtig. Voor zover.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Klaver. Mevrouw Van den Broek.

Mevrouw Van den Broek: Ja, een beetje in navolging van mijnheer Klaver. Ik zag ook bij maatschappelijke ondersteuning dat het gaat om mensen die niet op eigen kracht zelfredzaam zijn. Dus ik vroeg me een beetje af: wat betekent dat, niet zelfredzaam? Juist omdat heel veel maatschappelijke organisaties dat gat vullen, van met name ook die dagbesteding. En ik had ook wel een beetje behoefte aan voor de uitsplitsing van alle taken die de maatschappelijke organisatie moet doen versus de taken die de gemeente doet. En zitten we op elkaars stoel of vullen we elkaar aan? Daar had ik ook wel behoefte aan wat duiding aan, juist omdat er zoveel spontaan gebeurt. Toen dachten we wel van: wie moet nou wat uitvoeren? Dus daar ook nog graag wat verduidelijking over.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Ja, nou ja, er is al heel veel gezegd. En natuurlijk moeten we in Haarlem gastvrij zijn voor mensen die in nood zijn. Maar Hart voor Haarlem wil wel heel graag weten van de lange termijn, wat gaat er gebeuren met de mensen na een halfjaar of na langer of als de situatie daar weer veilig is? En naast alle ondersteuning door de vrijwilligers, waarvoor echt grote bewondering, vraag ik me ook af of de gemeente een rol kan spelen in het helpen naar werk. Want ik heb begrepen dat heel veel Oekraïners willen werken. Ik zie ze ook al werken, ik werk bij de NS zoals jullie weten. Op stations zie ik ze al werken. En ja, heel veel mensen worden daar heel blij van, maar wellicht dat daar een ambtenaar zich mee zal bezig kunnen houden. Dank u.

De voorzitter: Er is een interruptie van mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Mevrouw Otten die vraagt zich af: wat gaat er gebeuren met de Oekraïners op het moment dat het weer veilig is en dergelijke. Wat zou mevrouw Otten zelf willen dat er zou gebeuren met die Oekraïners?

De voorzitter: Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Nou ja, ik vind dat we dat geld niet alleen voor Oekraïners. Ik vind dat we kritisch moeten kijken naar mensen die hier blijven als het land weer veilig is, omdat we ook aan onze eigen inwoners in Haarlem moeten denken en we een enorm woningtekort hebben. Dus ja, goed, ik wil daar gewoon een kritische blik bij houden en een feitelijk antwoord hebben.

De voorzitter: Nog een vervolgvraag van mijnheer Van Kessel. Gaat uw gang.

De heer Van Kessel: Ja kijk, nu hoor ik u toch problemen op het gebied van de woningmarkt hoor ik u zal ik maar zeggen uitleggen over de rug van mensen uit de Oekraïne. Kunt u zich ook voorstellen dat mensen daar aanstoot aan nemen, dat de Oekraïner zullen we maar zeggen daar van de schuld zouden kunnen krijgen, of

vluchtelingen. Terwijl het echte probleem natuurlijk is dat het collegebestuur niet voldoende woningen in Haarlem heeft kunnen bouwen.

Mevrouw Otten: Mijnheer Van Kessel, volgens mij is het nog geen campagne en legt u me nu allerlei woorden in de mond. U kent mij goed genoeg om te weten dat ik een zeer warm en hartelijk mens ben. En zeker niet over de rug van vluchtelingen dit ga vragen.

De voorzitter: Nog een allerlaatste interruptie dan, mijnheer Van Kessel. Gaat uw gang.

De heer Van Kessel: Nee, maar mijn vraag is natuurlijk wel: waar wil u dan met uw vraag heen? U vraagt: wat gaat er dan gebeuren met die Oekraïners? En u maakt zich zorgen over zullen we maar zeggen de Haarlemmers en de problemen die die hebben. Maar waarom brengt u dat in deze context op tafel? U zegt tegen mij dat het geen campagne is, maar u bent zelf degene die de link maakt tussen vluchtelingen en problemen op het gebied van de woningmarkt. Niet ik.

Mevrouw Otten: Wat ik zeg denkt u waarschijnlijk.

De voorzitter: Mijnheer Abbasi.

De heer Abbasi: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, de vluchtelingen die zijn niet het probleem van de woningmarkt, maar dat even in het midden. Bent u bekend, mevrouw Otten, met het feit dat wij in Nederland ook hier in Haarlem, want dat hebben we net besproken, een enorm tekort hebben aan arbeidskrachten? En vooral mensen die hoogopgeleid zijn, zoals heel veel vluchtelingen uit de Oekraïne. Zouden die daar niet bij kunnen springen als ze blijven?

Mevrouw Otten: Ja, ik heb geen zin om mij dingen toegeschoven te krijgen die ik niet zo bedoel. Wellicht heb ik me dan verkeerd uitgedrukt. Ik zit hier voor alle Haarlemmers en voor alle mensen die in Haarlem wonen. En dat zijn ook vluchtelingen uit welk land dan ook. Daar zit ik voor hier, dat vertegenwoordig ik. En volgens mij was ik degene die een pleidooi hield voor om mensen aan het werk te helpen, want de meeste mensen willen gewoon heel graag hun eigen brood verdienen.

De voorzitter: Mijnheer Abbasi.

De heer Abbasi: Maar zouden die mensen als ze hier aan het werk zijn ook hier mogen blijven?

Mevrouw Otten: Dat weet ik niet of dat wettelijk kan hoor.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Ik wil nog een vraag toevoegen, mevrouw de voorzitter, als dat mag. En dat is inderdaad in het verlengde van mevrouw Otten, die terecht zegt: ik zie al mensen, ik zie Oekraïners al aan het werk. Kan de burgemeester toelichten of er inderdaad een zo drempelloos mogelijke begeleiding is van Oekraïense mensen die tijdelijk hoe dan ook in ieder geval nu aan de slag willen om zich nuttig in te zetten voor hun gezin, de maatschappij, enzovoort.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit, voor deze aanvulling. Waren dat de vragen vanuit deze commissie? Mijnheer Slik.

De heer Slik: Een beetje in het verlengde van mijnheer Smit toch ook nog een laatste vraag en een soort hartenkreet. We hebben het hier over getallen, over 590. En als ik het goed heb zijn er echt miljoenen mensen in Oekraïne op de vlucht. Dus dan nog een aanvullende vraag aan de burgemeester: moeten we niet meer mensen hier kunnen herbergen? En kunnen we dat? Is dat nodig? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Slik. Even in zijn algemeenheid van de orde. Voor de mensen die nog niet zo lang in de raad zitten, je mag een keer je bijdrage doen. En als je dan daarna nog iets denkt van: o, dat schiet me net te binnen, dat wil ik eigenlijk ook nog zeggen. Dan is het normaal gesproken, dan wacht je even de tweede termijn af en dan kan je alsnog. Anders komt er nooit een eind aan deze gezellige ronde van bijdragen. Maar dit even van de orde, terzijde. Ik heb het nu toegestaan, mijnheer Smit zou toch eigenlijk wel beter moeten weten. Maar vooruit maar. Burgemeester, ja, mijnheer Slik eigenlijk ook.

De heer Smit: Voorzitter, ik wilde eigenlijk een tweede termijn wellicht voorkomen door die aanvullende vraag te stellen.

De voorzitter: Ja, u brengt het heel leuk, maar de volgende keer toch graag een tweede termijn. Burgemeester, gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja, om te beginnen dank voor alles wat er gezegd wordt aan ondersteuning om zo goed mogelijk mensen in een ontzettend beroerde situatie, weggevlucht voor een afgrijselijke oorlog, te helpen als ze hier in Haarlem terecht komen. Ik denk dat het goed is dat dat in de samenleving en ook in het bestuur breed wordt gedeeld. En ook ontzettend fijn, ik heb dat bij u gehoord en ik wil me daar graag bij aansluiten, ik heb dat bij verschillende gelegenheden gezegd, dat heel veel vrijwilligers eigenlijk vanaf het allereerste begin hebben gezegd van: wij willen hier graag ook een bijdrage leveren. En dat doen ze ook en dat doen ze ook indrukwekkend. Wat de stichting Rasom voor elkaar gekregen heeft is echt heel bijzonder. Maar ook Haarlem for Ukraine heb ik bijzondere dingen van gezien, die zijn voortdurend bezig. En ik denk inderdaad dat er terecht heel veel waardering voor is uitgesproken. Als het gaat om de opvang, laat ik beginnen met te zeggen: er is door het kabinet gezegd 'het Rijk is niet in staat'. Eerst dachten ze zelf van: nou, na een tijdje kunnen wij dan bepaalde dingen overnemen. Maar toen hebben ze gezegd: het lukt ons gewoonweg niet. Het lukt ons niet eens om de asielzoekers die onze taak zijn te huisvesten. Dus het Rijk zag geen mogelijkheden om zelf het te organiseren. En die heeft gevraagd aan gemeenten, samenwerkend in veiligheidsregio's: willen jullie alsjeblieft hier een bijdrage aan leveren. En vervolgens hebben ze gezegd: nou ja, eigenlijk vinden we dat jullie dat gewoon moeten doen en we wijzen het min of meer aan. In eerste instantie ging het om tweeduizend plekken per veiligheidsregio. Wij hebben dat als regio ingevuld, dus wij hebben als veiligheidsregio Kennemerland meer dan tweeduizend plekken gerealiseerd. Die zijn beschikbaar. Daar zou het evenredige aandeel voor Haarlem zou 590 zijn. En zoals u kunt zien zijn we daar nog niet. Desondanks worden er tweeduizend mensen opgevangen. U kunt daaruit afleiden dat andere gemeenten meer dan hun evenredige deel doen. Dat is met name de gemeente Haarlemmermeer. De gemeente Haarlemmermeer levert meer dan duizend opvangplekken. Dat heeft ze direct gedaan en dat is op een manier die relatief daar ook makkelijk te realiseren is. Maar dat is ook wat we met elkaar hebben afgesproken. Laten we kijken, wat kunnen we samendoen. En Haarlemmermeer zei: wij hebben veel mogelijkheden om in hotels ruimte te reserveren en met hotels samen daarover te overleggen. Dus er zijn in Haarlemmermeer heel veel hotelkamers beschikbaar gesteld om mensen op te vangen. En dat gebeurt tot op de dag van vandaag. Haarlem heeft dat ook gedaan, maar heeft veel minder hotelcapaciteit. Heeft dus ook veel minder op die manier plekken kunnen realiseren. Met die enorme bijdrage van Haarlemmermeer met onze inzet, met die van alle andere gemeenten, komen wij samen tot die tweeduizend. De gemeente Haarlemmermeer heeft ook

aangegeven van: ja, sommige hotels willen ook hun capaciteit weer terug voor de gewone gasten die ze normaal gesproken ook hebben, toeristen en noem maar op. En men kijkt dus ook van: kunnen wij op een gegeven moment ook mensen doorplaatsen? Dat is ook wat er gebeurt. Wij hebben bijvoorbeeld vorige week, ja eind vorige week, een schip in gebruik genomen. Waarvan we hebben afgesproken van: de 160 plekken die daar beschikbaar zijn, die worden ingevuld niet met extra vluchtelingen maar die worden ingevuld deels door vluchtelingen uit Haarlemmermeer, uit de hotelsituatie over te nemen. Waardoor die scheefgroei ook weer een beetje wordt rechtgetrokken. Want wij willen uiteindelijk ook gewoon ons aandeel van 590 ter minste leveren. Daarnaast hebben we een deel van de capaciteit beschikbaar om mensen die uit de particuliere opvang komen en die daar tegen problemen aanlopen, om die op gemeentelijke plekken op te vangen. Overigens betekent de beschikbaarheid van dat schip dat onze capaciteit ook direct verdubbelde naar 320. Daarnaast hadden we een noodopvang, die telt ook overigens gewoon mee als beschikbare opvang. En dat is meteen een puntje om nog even te melden. Nederland heeft gezegd: we beginnen dus met die 50 duizend, 25 keer tweeduizend. Maar die plekken zijn nog steeds niet allemaal gevuld. Ook in onze regio's zijn er plekken die wel beschikbaar waren, maar niet gevuld zijn. Bijvoorbeeld die in de Beinishal, die hebben wij al een paar maanden beschikbaar. Die wordt wel gebruikt, want we proberen zo efficiënt mogelijk met de zaken om te gaan. Een enkele keer voor huisvesting dat mensen tijdelijk daar konden verblijven. Maar dat is maar een enkele keer geweest. Maar het wordt bijvoorbeeld dagelijks gebruikt voor het verstrekken van maaltijden.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ten aanzien van de Beinishal, maar dat is dus wel ook van zeer korte duur toch. Het is echt crisisopvang. Dus 72 uur maximaal wordt in het stuk ook aangegeven.

Burgemeester Wienen: Voor dezelfde mensen. Maar je kunt dat natuurlijk diverse keren inzetten. Als het zo zou zijn geweest dat we zoveel vluchtelingen hadden gehad die zich hadden gemeld, dan hadden wij ... Want dat is wat er gebeurt, mensen komen ergens aan en worden opgevangen, misschien kortdurend voor een aantal dagen, in ieder geval een week kan dat zijn. Maar daarna gaat men weer verder. Maar het zou kunnen zijn dat als die druk heel erg hoog is, dat je dan een andere groep daar weer huisvest. Dus de plekken zijn beschikbaar, maar nog niet nodig. Ja, een enkele uitzondering daargelaten nog niet nodig geweest. Ik ga er nu verder niet uitgebreid op in, maar toe het COA een dringend beroep op ons deed hebben wij dus gezegd van: nou, dan zijn we bereid die plekken, want die zijn er wel, in te zetten om de noodsituatie in Ter Apel te verlichten. De opvang in gastgezinnen.

De voorzitter: Sorry, u heeft nog een interruptie van mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, twee dingen tot nu toe. U zegt die hotels in Haarlemmermeer, krijgen die ook een vergoeding? En hoeveel krijgen die dan per dag?

Burgemeester Wienen: Ja, dat verschilt. Want daar worden contracten over afgesloten. Maar dat zijn forse bedragen, dus dat maakt ook dat de kosten van door gemeenten georganiseerde opvang omvangrijk zijn. Dus het gaat om grote bedragen.

De voorzitter: U heeft nog een vervolgvraag, mijnheer Van den Raadt?

De heer Van den Raadt: Nee, de tweede vraag. Ik had twee vragen. Ik heb een tijd zitten wachten om twee vragen te sparen. Beschikbare ruimte die wordt altijd vergoed vanuit het Rijk, of het wel of niet bezet wordt lees ik uit het stuk. Wat vindt u ervan als het niet gebruikt wordt, dat we dan toch geld vangen wat wel door

iemand, de belastingbetaler, uiteindelijk betaald is. Vindt u niet dat we dan als we het niet gebruiken dat geld ook niet in ontvangst moeten nemen?

Burgemeester Wienen: Ik moet eerlijk zeggen: ik ga met u nog wel wat discussies voeren over hoe u aankijkt tegen geld. Want ik begrijp dat u in sommige situaties vindt dan moeten wij dat geld gewoon toebedelen. Ik weet niet precies waarom, maar in ieder geval zei u van: waarom geeft u daar niet flink geld voor? En nu zegt u: weliswaar maken we kosten om die plekken geschikt te hebben, om die daadwerkelijk te kunnen gebruiken. Dus dan wordt er ruimte gehuurd, dan wordt die ruimte klaargemaakt. Die wordt gezorgd dat daar bedden zijn, dat alle uitrusting er is et cetera. Maar dan zegt u plotseling van: ja, maar waarom zouden we daar eigenlijk voor betalen? Dat moet toch gratis kunnen zijn? Dat zijn gewoon plekken die er zijn. En als ze gebruikt worden, dan komen er nog wat kosten bij. Maar die plekken die kosten ook geld.

De voorzitter: Volgende vraag, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, ter verduidelijking ook voor het volk thuis. Kijk, dat je wel natuurlijk die kosten krijgt die gemaakt worden om die ruimte beschikbaar te houden. Maar ik krijg de indruk uit het stuk dat je meer betaald krijgt dan die kosten. En daar heb ik het over. En aan de andere kant hebt u wel een goed punt dat als een hotelkamer een flinke vergoeding krijgt, het natuurlijk een beetje krom is dat je als gastgezin dan alleen maar blij mag zijn dat je niet gekort wordt.

Burgemeester Wienen: Nee, dat vind ik helemaal niet gek. En daarover verschil ik van mening met de meesten van u geloof ik. Kijk, wat er gebeurt dat is dat behalve dat de overheid echt enorme inspanning levert om ervoor te zorgen dat wij plekken beschikbaar hebben voor mensen die hier komen en die geen plaats hebben, zien we dat er ook mensen zijn die op allerlei manieren, hetzij omdat ze contacten hebben in Oekraïne, via-via of rechtstreeks. Of wat ook gebeurt, er zijn mensen die gaan met auto's en soms zelfs met bussen zijn naar Polen gereden, hebben daar Oekraïners gezegd van: kom maar met mij mee, ik heb ruimte. En hebben mensen vervolgens thuis ontvangen. Ik vind het hartverwarmend en fantastisch. Maar tegelijkertijd vind ik het wonderlijk om te doen alsof het dan logisch is dat je vervolgens zegt van: nou, dan gaan we eens even kijken, waar kan ik een rekening neer gaan leggen? Dit is wat je doet als je mensen in nood wil helpen. En deze mensen die krijgen van de Rijksoverheid een extra vergoeding, dus die opgevangen worden bij particulieren. En kunnen van daaruit ook een bijdrage betalen aan de particulieren. Of dat gebeurt of niet gebeurt is iets waar de overheid niet over gaat. Veel particulieren zeggen: dat hoeft voor ons helemaal niet. Wij maken ook nauwelijks extra kosten. Sommigen zeggen: het is prettig als er een kleine bijdrage kan zijn vanwege kosten verwarming, noem maar op. Maar het is niet een verdienmodel. Het is ook niet zo dat de overheid erom gevraagd heeft. De overheid heeft gezegd: als mensen geen huisvesting hebben, dan doen wij ons uiterste best om ervoor te zorgen dat er huisvesting geregeld wordt. En als particulieren vanuit de goedheid van hun hart zeggen van: wij zien wat er voor een ellende is en mensen zijn bij ons welkom. Ik vind dat fantastisch, maar ik vind eerlijk gezegd dat wij daar toch een rare vertoning van maken als we dan zeggen van: ja, hoeveel vangt dat? Hoeveel levert dat op? Dat is niet volgens mij hoe het in elkaar zit. Wij hebben ook niet om die plekken gevraagd, maar we zijn er blij mee. We zijn er dankbaar voor. Komen mensen in de problemen, en dat gebeurt, dat is op dit moment ook al aan de orde dat mensen zeggen van: nou, we hebben dat een tijdje gedaan maar het wordt ons te veel, het wordt te zwaar of het botert niet. Er zijn toch vervelende situaties. Of de mensen die te gast zijn die zeggen van: ja, we vinden het zelf toch eigenlijk een beetje onprettig, want we voelen ons te veel. Dan zeggen we: dan helpen wij als overheid en dan gaan wij zorgen voor een plek. Nou, dat gebeurt ook. En eerlijk gezegd denk ik dat we op deze manier het gewoon goed met elkaar doen. Wij hebben daarnaast ook te maken met de enorme inzet van vrijwilligers. Ik heb net al gezegd dat ik het echt bewonder.

Ik vind het ontzettend mooi. Ik wil er toch ook even op wijzen, ik weet niet hoe u daarnaar kijkt, maar er zijn duizenden vrijwilligers die zich soms jaren en jaren en jaren inzetten voor ontzettend mooie initiatieven hier in Haarlem. En die krijgen van de gemeente geen geld. Dat is namelijk het bijzondere van vrijwilligers, dat ze het vrijwillig doen en niet tegen betaling. En je zou kunnen zeggen van; ja, waarom krijgen al die mensen geen geld? Nou, ik denk eerlijk gezegd dat als we zo'n model zouden willen hebben, dat het volkomen onbetaalbaar zou zijn. Ook voor de hulp aan Oekraïners is het beginsel, als je zegt als vrijwilliger van: ik ben zo begaan met die mensen en ik wil helpen, kan ik niet wat doen? Kan ik helpen met iets inzamelen? Ik heb wat spullen. Dan is dat fantastisch. Maar niet door vervolgens te zeggen: waar kan ik eigenlijk dan de rekening indienen voor mijn bijdrage?

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Ik denk dat dat allemaal in mijn ogen terechte woorden zijn van u. Maar, en even weer naar de mensen achter me, er zijn ook voorbeelden waarin je materiële kosten moet maken en daarvoor je te weinig middelen hebt om die te kunnen maken. Bedoelt u dat daarvoor wel ruimte is?

Burgemeester Wienen: ik kom daarop. Want er zijn een paar punten waar wel specifiek aandacht voor is. Wij hebben voor de specifieke activiteiten voor deze Oekraïense vluchtelingen hebben wij, zoals we dat altijd doen trouwens, ook als we statushouders hier in Haarlem ontvangen, dan zorgen we ervoor dat er maatschappelijke instellingen die daar ook voor betaald worden inderdaad, die krijgen dan contractueel bepaalde verplichtingen. Die zorgen bijvoorbeeld voor maaltijden. Er wordt door de cateraar, ik wil het hier toch ook benoemd hebben, wordt er echt ontzettend veel, want het gaat veruit boven gewoon bedrijfsmatig. Nou ja, joh, je bestelt vijftig maaltijden, er komen vijftig maaltijden, doe. Er wordt ongelooflijk betrokken gekeken van: hoe kunnen wij dit op een zo prettig en zo goed mogelijke manier doen? Met enorme inzet, veel meer uren dan je eigenlijk normaal gesproken zou mogen verwachten. Maar goed, dat gebeurt wel door organisaties die daarvoor zijn en die daar ook voor betaald krijgen. Daarvoor maken wij gebruik van organisaties die in de sociale basis van de gemeente Haarlem voorkomen en die daar ook speciaal voor zijn aangewezen. Het Rode Kruis speelt een belangrijke rol in de ondersteuning. En zo zijn er diverse instellingen die hun bijdrage leveren bij de opvang. Ook als het gaat om Oekraïners. Wij hebben met organisaties samen een informatiepunt opgezet, juist omdat we weten dat de taal een enorme barrière is. Waarbij dankzij samenwerking ook met mensen uit Oekraïne er ook Oekraïense tolken beschikbaar zijn om ervoor te zorgen dat mensen daar ook voor hen toegankelijke informatie kunnen krijgen. Daar is een speciaal loket voor ingericht. Daarnaast vindt er dus heel veel particulier initiatief plaats. Niet ingehuurd door de gemeente, maar wel ontzettend waardevol. Waardevol omdat het geleverd wordt door landgenoten, die al bekend zijn in dit land. Die mensen wegwijs maken, die beter die kloof cultureel en qua taal kunnen overbruggen. Dus wij zijn daarmee in gesprek, ik heb zelf ook eerder gesprekken gehad. Ik ben diverse keren ook wezen kijken bij activiteiten van Razon, omdat ik het bewoner, omdat ik het geweldig mooi vind. En ik denk ook van waar wij kunnen helpen we. Razon heeft bijvoorbeeld, toen nog met een andere naam overigens, maar diverse keren soms zelfs via diverse wegen geprobeerd van: nou, kunnen jullie ons helpen, bijvoorbeeld aan ruimte? Ik herinner me nog een zondag, daar was de voorzitter nog bij betrokken, nou, dat was een van degenen via wie de hulpvraag gesteld werd. En dat was gemeend op een gegeven moment ruimte aanboden op zo'n hulpvraag. En toen hoorde van: ja, het is ondertussen al op een andere manier opgelost. Nou, hartstikke mooi. Het laat zien hoe erg, en dat was op een zondag trouwens. Ja, dat betekent dat de organisatie niet gewoon open is zoals normaal. Maar dan wordt er geschakeld en dan wordt er gezegd van: joh, wij zorgen dat we plek hebben waar dingen kunnen gebeuren. Dus wij proberen echt te helpen en te ondersteunen. En nou, dat geldt ook op andere momenten. Als er speciale problemen zijn, er was op een gegeven moment een vraag rond

parkeren: kunnen we daar niet iets voor regelen? En dat hebben we met een voor ze geregeld. Dus op die manier staan wij klaar. Wij hebben ook gezegd: als je nou vrijwilligersactiviteiten hebt, maak dan gebruik van de mogelijkheden die we wel hebben als Haarlem om vrijwilligerswerk ook financieel tegemoet te komen. En je kunt bij Haarlem Effect kun je inderdaad een bijdrage krijgen voor de activiteiten die je doet. Want daar hebben we het budget voor beschikbaar gesteld en dat is extra ondersteuning. Als er specifieke vragen zijn, dan gaan we daar zo snel mogelijk op in en proberen we daarop in te spelen. Ik weet dat het onderwijs, daar is door een aantal van u over gepraat, dat is iets wat langzaam op gang komt, dat werd ook door de sprekers gezegd. Tegelijkertijd heeft dat allerlei oorzaken, voor een deel omdat de gemeente dat langzaam maar zeker moet organiseren. We zijn op zoek naar ruimte en het gaat echt om veel. Om een voorbeeld te noemen, we hebben meer dan tien klassen alleen al voor het taalonderwijs, waar we inzet op plegen. Nou, we hebben daarvoor nu weer tijdelijk ruimte beschikbaar gesteld, dat is deze week geopend in Schalkwijk. We hebben de gewone schakelklas, taalklas, die extra ruimte hiervoor beschikbaar heeft gekregen. Maar het loopt nog niet zo heel erg hard met de Oekraïense kinderen die ernaartoe komen. Wij gaan ervanuit dat dat gaat toenemen. Een van de redenen waarom dat nog niet zo hardliep, het heeft deels te maken inderdaad met de communicatie. Maar het heeft ook met de beschikbaarheid die dus een tijdje lang niet optimaal was. Maar het heeft ook te maken met het feit dat heel veel Oekraïense ouders het prefereren dat hun kinderen inderdaad gewoon via video lessen volgen in Oekraïne, omdat ze dan niks hoeven te missen. En hopelijk als ze weer terug kunnen zo min mogelijk een gat hebben opgelopen. Want als zij hier in Nederland flink geholpen zijn met stukken taalonderwijs en dergelijke, dan loopt hun Oekraïense curriculum natuurlijk wel schade op. Dus zij kiezen ook zelf voor een deel voor: laten we alsjeblieft doorgaan met Oekraïens onderwijs. In het eerste gesprek wat ik had met Haarlem for Ukraine werd er gezegd van: ja, wij denken dat wij vluchtelingen en misschien ook wel mensen die hier zitten die Oekraïens onderwijs kunnen geven, dat wij het zouden kunnen organiseren dat er gewoon Oekraïens onderwijs hier gegeven kan worden in Nederland. Nou, dan begint het ook meteen te kraken. Want eigenlijk moeten wij volgens de Nederlandse wet ervoor zorgen dat kinderen hier in Nederland volgens Nederlands onderwijs het onderwijs ontvangen. Dus wat kan er wel en wat kan er niet? En geloof me, er wordt door ambtenaren van de gemeente Haarlem en ook van de regio wordt er ongelooflijk hard gewerkt om al die verschillende aspecten van dagopvang, kinderopvang, taal, onderwijs, de toeleiding naar arbeidsmarkt, om dat zo te organiseren dat je de mensen zo goed mogelijk helpt en tegemoet komt. Nog een paar puntjes, o, eerst een vraag.

De voorzitter: Eerst een aantal interrupties. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, sorry dat ik nog even daar een vraag over heb. U zegt van: ja, het onderwijs in Nederland moet aan de Nederlandse standaard voldoen.

Burgemeester Wienen: Nou, men is verplicht volgens de leerplichtwet om naar een school te gaan. En dat moet dan een erkende school zijn, maar goed.

De heer Van den Doel: Maar kijk, dan lopen we weer in die valkuil dat we regels hebben die niet van toepassing zijn op de situatie. Ik denk dat ik de gemeente goed genoeg ken en dat ze daar wel een work around voor hebben. Maar ik wilde toch vragen aan u of dat inderdaad ook zo is.

Burgemeester Wienen: Zeker. Ik dacht dat ik dat ook al had aangegeven. Kijk, heel veel kinderen gaan dus niet naar school, maar volgen op afstand onderwijs. Het is niet zo dat de inspectie daar bovenop gaat zitten om te zeggen: zodra wij weten daar zit een kind en dat komt nog niet naar school, dan gaan wij onmiddellijk. Maar wij proberen wel het gesprek te openen, zijn de mensen op de hoogte, wordt er inderdaad onderwijs gevolgd. Is het niet verstandig dat kinderen toch onderwijs gaan volgen? Dus je probeert als het ware inderdaad mee te

bewegen en te kijken van: wat is nou in het belang van deze doelgroep, in het belang van de kinderen? En in de gist van de wet om ervoor te zorgen dat er zo goed mogelijk voor kinderen een aanbod is.

De voorzitter: Ik zie nog een aantal vingers. Even van de orde, ook voor u burgemeester. We hebben nog een aantal insprekers, die zouden eigenlijk om vijf voor acht zouden zij al inspreken. We lopen een beetje uit, dus ook de vraag aan de commissie maar ook de vraag aan de burgemeester: probeer het graag een beetje kort. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, ik had het nou ingezet, nou trek ik niet meer terug. Nee, maar precies. Maar het gaat erom dat er wordt gezegd van: we kunnen Oekraïens onderwijs hier in Nederland aan Oekraïense kinderen geven, want daar hebben we de mensen ondertussen voor, de vluchtelingen die ook onderwijzers vluchten. En ik begrijp uit de woorden dat dat lastig is en dat lijkt me toch een zaak dat moet kunnen.

Burgemeester Wienen: Nou, ook qua organisatie is het heel erg lastig. Want je hebt plek nodig, je hebt de organisatie nodig om dat eventueel te doen. Zijn die mensen er inderdaad? Maar het was een van de dingen die in het eerste gesprek aan de orde kwamen, misschien dat we op die manier kunnen helpen.

De voorzitter: Mevrouw Çimen was eerst en dan mijnheer Smit. Mevrouw Çimen, gaat uw gang.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, want als ik ook luister naar de burgemeester, er zijn nog veel mensen die eigenlijk hopen om terug te kunnen keren naar het land van herkomst. Dus je probeert dan eigenlijk als gemeente, als ik de burgemeester goed begrijp, toch in te zetten op het mogelijk maken van die faciliteiten. En dan tegelijkertijd bevind je je nu nog een beetje in die spagaat van: kunnen we op korte termijn weer richting huis of moeten we ons hier toch gaan vestigen en dan ook echt iets anders gaan doen met de kinderen? Ja, ik begrijp dat dat wel een hele lastige situatie is op dit moment natuurlijk.

De voorzitter: En uw vraag?

Mevrouw Çimen: Nou ja, ik ben wel benieuwd. Ga je op een gegeven moment dan, als er de komende twee maanden geen animo is, ga je dan minder plekken beschikbaar maken? Of ga je dan toch zeggen van: nou ja, we blijven toch gewoon inzetten op zo maximaal mogelijk plekken en dan kijken we wel hoe het gaat de komende maanden.

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Wij achten het onze taak om ervoor te zorgen dat de plekken beschikbaar zijn en dat de mensen dus het onderwijs kunnen volgen. En dat de mensen ook de informatie krijgen van hoe ze daar kunnen komen et cetera. En ik was afgelopen, wanneer was het, maandag bij de ingebruikname van het nieuwe gebouw. Nou, daar waren ook, ik vind dat dan heel interessant want daar was een Nederlandse meneer die inderdaad mensen in huis heeft. En die kwam kinderen brengen.

De voorzitter: , burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, ik stop. Ik ga iets concreter. We gaan er echt zo zorgvuldig mogelijk mee om. En misschien nog iets concreter, want dan heb ik meteen een vraag die nog lag beantwoord. Er zijn mensen die nu al aangeven van: eigenlijk bevalt het ons hier heel goed en we willen niet meer terug. Op dit moment is dat overigens niet een optie waar zomaar voor gekozen kan worden. Men is hier en men heeft hier het volste

recht om te verblijven. Maar dat betekent niet dat er een soort automatisch recht is om hier te blijven. Als men dat wil, dan geldt de asielzoekersregeling. En als mensen daar gebruik van willen maken, dan is het ook absoluut niet gezegd, dat hangt dan heel erg van de situatie af als de oorlog daar voorbij is en het land wordt weer opgebouwd, dan denk ik eerlijk gezegd niet dat als de vrijheid daar gered is en de democratie dat dat heel snel een situatie oplevert waardoor mensen een vluchtelingenstatus hier in Nederland krijgen. Maar het is een beetje vooruitlopen. De meeste mensen heb ik het beeld willen eigenlijk als dat kan zo snel mogelijk weer terug.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Ook kort, mevrouw de voorzitter. U zei net, het ging over het onderwijs: worden er gesprekken gevoerd met de Oekraïense ouders bijvoorbeeld. Zijn nou dit soort organisaties die achter mij zitten, ja ik zeg het even omdat ik ze niet aan kan kijken, zijn dat nou toe-leidingen waarmee die gesprekken sneller gevoerd kunnen worden en de doelgroep sneller bereikt kan worden? Of worden zij gepasseerd en wordt de doelgroep op een andere manier gezocht door de ambtelijke organisatie?

Burgemeester Wienen: Nee, er wordt echt ook samengewerkt. Het gaat niet altijd vanzelf, want soms willen mensen veel sneller en willen we eigenlijk liever weer wat anders doen. Maar er is overleg, er wordt gekeken: wat kunnen jullie aan bijdrage leveren? Er wordt geholpen bij als er tolken nodig zijn. Er wordt overlegd over mogelijkheden die organisaties zien. En ik zal niet zeggen dat dat altijd van een leien dakje gaat, want soms inderdaad is de wens van zo'n organisatie om heel snel dingen te gaan doen en de ambtelijke werkelijkheid van de regels, dat is niet altijd sluit het helemaal aan. Maar wat we zoeken is naar de goede weg om zo veel mogelijk gebruik te maken van het enthousiasme en de deskundigheid die bij vrijwilligersorganisaties beschikbaar is. En tot nog toe ben ik daar heel erg blij mee. Waar ik toch behoefte aan heb om nog even te zeggen. Mijnheer Van de Raadt, u heeft volgens mij het afgelopen jaar ten minste vier keer exact dezelfde vraag gesteld die u nu weer gesteld heeft. Namelijk: hoeveel Haarlemse woningzoekenden moeten nou extra wachten als gevolg van al die mensen die hier in Haarlem worden opgevangen? En u heeft elke keer van mij exact hetzelfde antwoord gehad en ik hoop dat u nog weet welk antwoord dat is. En dat antwoord is nu precies hetzelfde. Het antwoord is alle keren geweest, want het was elke keer deze vraag, en ik heb u elke keer gezegd: de opvang die wij doen kost geen enkele woningzoekende in Haarlem ook maar een dag dat ze langer moeten wachten. Want er wordt geen gebruik gemaakt van de sociale woningbouw om mensen op te vangen. Het gaat om extra locaties, het gaat om schepen, het gaat om hotelkamers. Er is geen enkele Haarlemse woningzoekende die ook maar een dag heeft moeten wachten omdat er vluchtelingen worden opgevangen. Dat geldt voor Oekraïners en dat geldt voor statushouders.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, voorzitter. Ik wil nog graag van de burgemeester horen of er nou beperkingen zijn in de besteding van die Rijksgelden om particuliere initiatieven, zoals die hebben ingesproken, om die financieel te ondersteunen waar nodig om hun goede werken zeg maar te helpen mogelijk te maken. Zijn er beperkingen voor de besteding van die Rijksgelden?

De voorzitter: Het wordt een beetje een zootje. Ik wil dan voorstellen dat we nog even een hele korte tweede termijn doen. Zeker, mijnheer Van Kessel. Ik geef de burgemeester even de kans om te antwoorden en dan doe ik nog even een kort rondje.

Burgemeester Wienen: Ja, nog een enkele vraag. Zit er ook gemeentegeld eigenlijk bij, bij de kosten die wij maken? Wij registreren dus alle uitgaven, daar heeft u hier een overzicht van. En de toezeggingen die van het Rijk zijn, die zijn voldoende om die ook allemaal te dekken. Dus ik ga ervanuit dat er maar op een manier echt direct een gemeentelijke bijdrage is. En dat is: het is ongelooflijk hoeveel inzet van Haarlemse ambtenaren, deels betaald in werktijd, maar voor een groot deel ook onbetaald uit de werktijd er is waar geen Rijksvergoeding tegenover staat. Dus dat is iets waar wij zelf in ieder geval bij betrokken zijn. En ik vind dat het ook goed is om mijn dank en respect voor ambtenaren van de gemeente Haarlem die zich hiervoor inzetten in de weekenden, 's avonds, om die ook uit te spreken. En dat niet alleen in Haarlem zelf, maar soms ook in buurgemeenten. Gewoon als hulp om het zo goed mogelijk te kunnen organiseren.

De voorzitter: Dat waren de antwoorden in deze termijn geloof ik.

Burgemeester Wienen: Ja, ik kijk nog even of ik wat heb laten liggen, maar ik hoor het vanzelf.

De voorzitter: Ik zie nog een aantal vingers. Mijnheer Abbasi, mijnheer Van den Doel en mijnheer Alberts. Uw vraag is al beantwoord inmiddels? Of u had ook nog een tweede termijn? Ik begin bij mijnheer, o, iedereen wil nog wat zeggen. Oké, goed, dat mag. Maar ik wil u ook even attenderen op het feit dat we nu ruim een halfuur uitgelopen zijn en dat de sprekers zitten te wachten op hun bijdrage. Dus hou daar alstublieft rekening mee. Mijnheer Abbasi.

De heer Abbasi: Dank u wel, ik zal het heel kort houden. Ja, het gaat me toch van het hart dat als we het hier over opvang van vluchtelingen hebben, dat toch de woningcrisis en allerlei andere dingen die er niks mee te maken hebben dat die weer hierbij worden getrokken. Dus laten we dat gewoon alsjeblieft niet doen. De vluchtelingen hebben niks te maken, of ze nou uit Oekraïne komen of welke andere landen, met de woningcrisis in Nederland. Dus laten we daar gewoon mee ophouden. Ik kan me in heel veel woorden van de burgemeester vinden, dus waarvoor dank. Tegelijkertijd denk ik dat de vergelijking met de vrijwilligers die al jaren zich inzetten voor allerlei zaken in Haarlem en de huidige vrijwilligers niet helemaal klopt. Want we zitten hier toch weer in een uitzonderlijke situatie. En ik weet zeker dat mensen die al maatschappelijk betrokken zijn enorm veel begrip zullen hebben voor het feit dat dit soort initiatieven die heel snel uit de grond moeten worden gestampt toch enigszins financiële compensatie krijgen. Dat hoeft niet te zijn dat ze een rekening sturen voor iets wat ze gedaan hebben, maar dat dat bijvoorbeeld onkostenvergoedingen kunnen zijn. En uit de technische antwoorden op de technische vragen die ik gister gesteld heb wordt Haarlem Effect er toch bij gehouden. Maar ik begrijp nog niet zo goed, kunnen deze mensen die hierachter zitten contact opnemen met Haarlem Effect om te kijken of ze ergens meegeholpen kunnen worden? Ja, volgens mij mag u niet antwoorden.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Abbasi. Mijnheer Slik maar even aan deze kant.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. Ja, mijn vraag stond nog open. Als Haarlem.nl/Oekraïne een mooi ingang portaal is, waarom is die niet in het Oekraïens en kan dat niet alsnog wel?

Mevrouw Peetoom: Ja, ook mijn vraag staat nog open. Mijn vraag dat we heel erg benieuwd zijn naar de stand van zaken rondom de semipermanente opvangplekken die nog in ontwikkeling zijn en hoever u daarmee bent.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Misschien mag ik dat samen met mevrouw Otten doen, maar ik heb het antwoord ook niet gehad. Dat was: is er een ondersteuning, een toe geleiding naar de arbeidsmarkt? Ik heb het wel verteld bij het infopunt, Zeilweg 1. Oké, dan heb ik dat niet gehoord. Dank u wel, mijnheer de burgemeester.

De voorzitter: Mevrouw Van den Broek.

Mevrouw Van den Broek: Ja, ik had helemaal geen vraag over wat betekent nou niet zelfredzaam. En wat betekent dat voor de maatschappelijke steun voor de gewone Oekraïense vluchteling versus wat dan niet-zelfredzaam is.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Wij hadden ook weer openstaande vragen natuurlijk. Waar is het paviljoen, waar komen de 120 containers, waar is het kantoorpand? Dan de vraag over de inhuur van de taskforceregisseur, is dat nou een persoon? Want die krijgt 170 duizend euro in vier maanden. U heeft het over een verdienmodel. Stel dat dat drie personen zijn, dan krijgen ze nog steeds 13 duizend euro per maand. Als het een persoon is, dan krijgt die 42 duizend euro per maand. Dus als u het over een verdienmodel heeft, dan is dat pas een verdienmodel. U heeft mij kennelijk niet goed gehoord, want ik vroeg: wat gebeurt er als al die mensen uiteindelijk, laten we nou eens een scenario aannemen dat die oorlog nog een paar jaar duurt, dat die mensen wel gewoon hier een asielpcedure aanvragen en we 1087 extra mensen krijgen dit jaar. Dan zullen we ze waarschijnlijk niet allemaal in Haarlem worden opgevangen. Maar wat voor impact schat u daarop? En uw opmerkingen over het verdienmodel, dat vind ik zeer kwalijk. Dat heb ik helemaal niet gezegd. Als je een economisch daklozenopvang doet en je zit in de bijstand, dan kan je tot 900 euro per maand extra verdienen door iemand op te vangen en hem eten te geven. Al doe je het als gastgezin goedbedoeld, en daarmee de overheid 21 duizend euro per persoon bespaart. Hoe meer we besparen, hoe meer mensen we kunnen opnemen, zo kunt u ook denken in plaats van een beetje een frame over verdienmodel te gaan gooien. Dan zou ik denken: kunnen we die gasten best wel een kleine vergoeding geven. En als ze dat niet aannemen of niet willen dan is dat ook prima.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Raadt. Ik moet u erop attenderen dat u geloof ik nog 15 seconden heeft aan spreektijd. En ik ga streng handhaven. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, ik probeer ook een als dan-vraag, zoals mijn buurman heeft gedaan. Maar de organisaties die nemen een aantal taken vrijwillig op zich en daar hoor ik ook een paar bepaalde taken van de gemeente bij. En zou dat niet een financiering kunnen zijn voor een deel van de vrijwilligerswerkers? Dat is dus gemeentelijke taken overnemen en dat daar een budget voor vrij komt.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. Mijnheer Alberts.

De heer Alberts: Dank u wel, voorzitter. Mijn respect en dank ook naar de ambtenaren die zich zodanig inzetten. Ik vind het vragen naar lange termijnvisie voor de opvang van vluchtelingen mede vanwege dat er in Nederland en ook in Haarlem problemen bestaan naast de verschrikkelijke oorlog in Oekraïne een relevante vraag uit de eerste termijn. Naast elkaar betekent niet dat de een in de problemen schuld heeft aan de problemen van anderen. De causaliteit die wordt gesteld over arbeidskrapte, wat ons inziens meer een inkomensprobleem is, hoeft niet met de woningnood die feitelijk bestaat zouden moeten benoemd mogen worden zonder dat er schuld geïnsinueerd is en ongeacht de gevoeligheid van het onderwerp. Dus of het gepast is. Ik vind mensen die mensen helpen helden. Ik gun Oekraïense mensen een betekenisvol en kansrijk

leven, ook hier. Maar juist ook als zij hier zouden blijven, dan zijn ze gebaat bij een stabiele samenleving met een goede kans op een woning, bijvoorbeeld later voor hun kinderen, en werk waar zij niet alleen de kosten uit kunnen betalen maar ook zichzelf kunnen ontplooiën tot de mensen die zij kunnen zijn. Net zoals ik dat alle Nederlandse mensen gun. Om mevrouw Çimen te citeren uit een verkiezingsdebat dat wij hadden: laten we geen leed vergelijken. Dus ik steun bij deze de legitieme vraag of er al is nagedacht over de toekomst. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Abbasi.

De heer Abbasi: Ja, dank u wel. Mijn vraag is, u zegt dat er een causaal verband is tussen de woningnood en vluchtelingen en statushouders. Kunt u daar wat meer over vertellen? Hoe lang moeten wij extra wachten in Haarlem doordat er hier vluchtelingen komen? Is dat maanden, jaren, weken? Hoelang is dat?

De heer Alberts: Ik zeg dat er een verband is tussen wanneer er sprake is van een woningnood en er nog meer mensen bijkomen die ook een woning nodig hebben, dat die woningnood toeneemt. En daar hebben Nederlanders en Oekraïners uiteindelijk last van. Dus dat is de causaliteit die ik hier meen te benoemen, mijnheer Abbasi. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Ja, goed, de vraag die net gesteld wordt die is die ik ook heb gesteld. En eigenlijk komt er weer een nieuwe reactie. Ik vind het eigenlijk niet prettig dat wij als collega's onderling hier voor de bühne proberen iemand zwart te maken, terwijl er een hele concrete vraag is waar u zelf ook heus wel over nadent. En misschien de Oekraïner zelf ook. En ik wil helemaal niet praten over mensen uit de Oekraïne, maar we nemen mensen op dus we krijgen meer Haarlemmers erbij. Hoe gaan we dat probleem oplossen? Of het nou een Haarlemmer is of iemand anders, dat maakt niet uit.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Otten. Wij gaan door naar de burgemeester, gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Dank u wel, voorzitter. De Oekraïens zijn van teksten. Wij proberen in ieder geval ervoor te zorgen dat daar waar behoefte is, dat wij voor vertalingen kunnen zorgen op het informatiepunt. Wij leveren niet teksten inderdaad in het Oekraïens. Sommige teksten zijn wel beschikbaar via organisaties die dat doen. Maar de gemeente niet. En ik weet ook niet of het verstandig is dat we die kant uitgaan. We doen dat ook niet bij andere groepen vluchtelingen, statushouders, asielzoekers. Maar we doen wel ons best om te helpen dat het nieuws begrijpelijk is voor de Oekraïners. Over de vraag naar de niet-zelfredzamen, wat betekent dat dan? Dat betekent dat wij de ondersteuning die gegeven wordt, dat wij daar gebruik van maken zoals we dat ook bij anderen doen van organisaties die in Haarlem daarvoor zijn ingehuurd en ook betaald worden. Er werd gezegd van: ja, kan je dan niet dat soort taken ook bij de vrijwilligersorganisatie neerleggen en er dan ook voor betalen? Deels staat onze eigen verordening in de weg. Dus dat zijn niet de Rijksregels, maar dat zijn onze eigen regels. Wij hebben afspraken gemaakt over op welke manier wij maatschappelijke opvang inhuren bij organisaties en daar zijn ook afspraken over. En dan kan je niet zomaar zeggen van: o, we zien nou een vrijwilligersorganisatie en die kan ook wel dingen leveren. Dus dan doen we het daar. Dat kan niet zomaar en dat heeft met onze eigen regels te maken. Ik denk dat het Rijk als er sprake is van een transparante financiële huishouding, want dan moet er ook gecontroleerd worden van waar is geld aan uitgegeven en wat is er precies geleverd en klopt dat met elkaar, dat dat voor het Rijk dan verder niet uitmaakt. Hooguit zal men misschien zeggen van: wij stellen ook bepaalde eisen aan de kwaliteit. En dat moet bijvoorbeeld blijken uit certificaten of weet ik allemaal niet wat. Dat maakt het wel wat ingewikkelder, maar ik

denk dat we er ook, daar werd net ook al naar gevraagd, enigszins pragmatisch mee omgaan. Als wij zien dat een bepaalde manier van hulpverlening dat dat verreweg het beste kan worden georganiseerd met de inzet van deze organisaties, en dat kan echt goed, dan denk ik dat we er in ieder geval over na kunnen denken van: kunnen we daar geen vorm voor vinden die dat mogelijk maakt? Dan de semipermanente huisvestingslocaties, hoe zit dat nou precies? Nou, ik zou even toe moeten, ja, ik heb nu even niet precies het beeld. Van sommige weten we het wel. Wij hebben bijvoorbeeld laten weten dat Paviljoen, dat is op het terrein wat braak ligt tegenover het schip aan de Spaarndamseweg. Daar willen wij ruimte creëren. Dat weten we nog niet helemaal zeker, want de particuliere eigenaar, dat is het punt, die moet daar wel mee akkoord gaan. Die particuliere eigenaar is de bouwer die daar straks gaat bouwen, maar dat duurt nog een tijdje. En die heeft daar bepaalde eisen aan gesteld. Nou, daarvoor hebben wij het Rijk weer nodig en daarover zijn we in gesprek. Dus het is nog niet definitief. Ik zeg het nu maar even open: meestal proberen wij die informatie pas naar buiten te brengen op het moment dat we eruit zijn en zeggen van het is nu rond. Voor elke locatie die hier benoemd wordt hebben we hele concrete locaties in beeld en gaan wij in principe ervanuit dat wij binnenkort daarvoor de definitieve afspraak kunnen maken. Dus het kantoor dat dat beschikbaar is, dat we een contract kunnen sluiten over hoelang we dat gaan afnemen, welke werkzaamheden daar moeten plaatsvinden, hoeveel mensen we daar uiteindelijk kunnen huisvesten, et cetera, et cetera. Er is geen enkele van de hier genoemde locaties die wij niet concreet in beeld hebben waar wij dat denken te kunnen doen. Dan de taskforce, die 170 duizend dat is een hoog geld. Ik heb een wijziging op het voorstel wat hier ligt. Besluitpunt 4 wordt die 170 duizend genoemd. Dat gaat niet om een functionaris, maar dat zijn zaken die wij regionaal inhuren en waar wij van zeggen van: nou, door dat samen te doen, doen we het ook wel zo efficiënt. En het bedrag wat daar genoemd wordt dat wordt een hoog bedrag, 300 en zoveel duizend euro. Ik zal het nog nader laten toelichten van wat voor een werkzaamheden daar ook bij aan de orde zijn. Maar als er regionaal bepaalde dingen worden opgezet, monitor de contacten en de communicatie met allerlei verschillende organisaties, ook met landelijk, met de gemeente om ervoor te zorgen dat dat allemaal goed loopt, een coördinator die de operatie begeleid. Ja, dat kost allemaal geld. En het inhuren van personeel, daar zijn gewoon standaardtarieven voor. Er worden geen extensieve bedragen voor betaald. Maar u krijgt dus nog een aanpassing van het voorstel op besluitpunt 4. En in de richting van mijnheer Van den Raadt, dat is denk ik de normale manier hoe wij werken. Als we mensen nodig hebben en we hebben daarvoor extra mensen nodig, dan worden die ingehuurd en daarvoor worden gewoon salarissen betaald. Dan die 1087 extra mensen in een jaar. Ik heb u iedere keer dat u die vraag stelde uitgelegd hoe het systeem werkt. De opvang van statushouders of sorry, van vluchtelingen, van asielzoekers, van die Oekraïense mensen, gaat niet ten koste van de woningvoorraad. Wat wel ten koste gaat van de woningvoorraad dat is de huisvesting van statushouders. Dat staat volkomen los van de vraag hoeveel mensen wij opvangen als vluchteling, als asielzoeker. Dat doen we, die mensen die worden op een gegeven moment als ze een status krijgen gekoppeld aan een gemeente waar zij gehuisvest gaan worden. Die opgave die is voor alle gemeenten in Nederland exact gelijk. Dus een grote gemeente, een gemeente die tien keer zo groot is krijgt tien keer zoveel mensen als statushouder te huisvesten. Haarlem krijgt niet een statushouder meer, of wij nou 1087 mensen opvangen of tweeduizend of honderd of drieduizend. Het heeft geen enkele invloed op de vraag hoeveel statushouders wij moeten huisvesten. Want dat is namelijk gewoon ons eigen evenredige deel van wat er landelijk aan statushouders moet worden gehuisvest. Dus iedere suggestie die u iedere keer herhaalt dat wij door mensen op te vangen in Haarlem extra statushouders zouden moeten huisvesten is onjuist.

De voorzitter: Gaat uw gang, mijnheer Van den Raadt. U heeft nog een paar seconden.

De heer Van den Raadt: Nou, bij Syrië waren we wel zo aardig bij de Koepel om te zeggen: die mensen zijn hier al zo gewend. Maar dat bent u dus niet van plan bij de Oekraïners? Dan zegt u gewoon: dat moeten we gelijk verdelen. Dat stelt me een beetje teleur.

Burgemeester Wienen: Nee, maar dat is gewoon helemaal niet waar. Kijk, want dat is een hele andere kwestie. Als wij hier mensen hebben die ondertussen hier contacten hebben, die hier begeleid worden, die het hier prettig vinden. En wij moeten, laten we zeggen, we hebben ons evenredige deel en we moeten 500 statushouders huisvesten. Stel dat dat het getal is, ik zeg nu maar wat. Nou, om te voorkomen dat dat een eigen leven gaat leiden, ik zeg honderd. Precies, nee, maar daarom. Honderd, ja. Dan zeggen wij wel, dat zeiden we toen bij de Syriërs en dat zullen wij nu ook zeggen van: joh, dan is het handig dat je mensen die toch nu al hier gewend zijn, dat je die ook aan Haarlem toewijst. Geen extra mensen, maar gewoon mensen die dan hier bekend zijn. Dus het is een beetje zonde om mensen die hier nu een jaar lang geweest zijn om die in Groningen een huis te gaan geven. En iemand uit Maastricht te zeggen van: nou, die gaat dan naar Haarlem toe. Dus wij zullen dan zeker zeggen van: laat de mensen uit deze omgeving ook in Haarlem blijven voor zover dat past binnen onze taakstelling.

De voorzitter: Ja, ik wil deze behandeling graag afronden. Want we zijn een uur uitgelopen en we zijn een beetje, ga weg. En we zijn echt een uur over tijd nu. Maar het is wel, ja dat ben ik met u eens. Niet alles was even ter zake doend. En ik heb het nu door de vingers gezien, want dit onderwerp is belangrijk genoeg om duidelijkheid over te verschaffen, dat heeft u ook goed gedaan. Maar ik ga de volgende keer iets strikter handhaven. Er is gezegd wat er is gezegd. Dan gaat dit punt wel door naar de raad. En de vraag aan u is: hoe gaan we dat doen? Gaat het als hamerstuk of als hamerstuk met stemverklaring? Hamerstuk met stemverklaring. Ja, er komt nog ... Mag ik nog even, hallo, hallo. Er komt dus nog een aanpassing op dat punt wat de burgemeester eerder noemde, die verhoging van die kosten van 170 duizend naar drie ton en nog een beetje. Wanneer krijgen we die?

Burgemeester Wienen: Volgende week.

De voorzitter: Volgende week krijgen wij die aanpassing. Ik wil niet vervelend zijn, maar de raad moet natuurlijk deze vrijdag al gepubliceerd, want dat is al donderdag. Dus ik weet niet of dat.

Burgemeester Wienen: Nou, ik zal in ieder geval dan zorgen dat het bedrag, dat het juiste bedrag dan in ieder geval erin staat.

De voorzitter: Maar de specificatie niet per sé en die wordt dan nagezonden. Dus het juiste bedrag komt erin, de specificatie volgt dan nog. Hamerstuk met stemverklaring, prima. Dan gaan wij nu heel snel door met agendapunt 9.

9. Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: En dat is het spreekrecht voor belangstellenden. We hebben drie sprekers vanavond, dat zijn mijnheer Hellenberg, mevrouw De Roos en mijnheer De Vries. Mijnheer De Vries ken ik, die heb ik zien zitten. Ik wil graag de sprekers, mag ik een beetje rust ook op de tribune en ook hier in de zaal? Dank u wel. Welkom, mevrouw De Roos. Als u alvast gaat zitten, dan geef ik u zo meteen als eerste het woord. Daarna mijnheer Hellenberg en daarna mijnheer De Vries. Dan is dat de volgorde. Bent u mijnheer Hellenberg? Oké, u mag nog even op de tribune gaan zitten.

Mevrouw ...: Die mevrouw en die meneer hebben hetzelfde onderwerp.

De voorzitter: O, echt. O ja, dan is dat misschien handiger. Mevrouw De Roos, u gaat inspreken over hetzelfde onderwerp als mijnheer De Vries. Dan stel ik toch voor, mijnheer Hellenberg sorry, dan gaat u als derde. Ja, akkoord. Mevrouw De Roos, ik heb u vaker gezien, u weet hoe het werkt. Dus ik wil u graag snel het woord geven. Gaat uw gang.

Mevrouw De Roos: Oké, dank u wel. Dank u wel, voorzitter. Dames en heren, leden van de commissie. Nu is het aan ons, wijkraden van Haarlem, een oproep aan de nieuwe gemeenteraad. Nu is het aan ons, dat is de titel van het vorige maand verschenen boek van Eva Rovers. Dat overall brede aandacht kreeg. Het is een oproep om werk te maken van echte democratie. Rovers maakt zich in haar boek sterk voor het instellen van burgerpanels, omdat politici te veel gericht zijn op hun eigen politieke werkelijkheid waardoor de dagelijkse realiteit van burgers uit het zicht is geraakt. Daarom moeten er burgerberaden of burgerpanels komen. Volgens haar is dat een nieuwe manier om burgers te betrekken bij besluitvorming in het openbaar bestuur. Nieuw? Nee, niet nieuw. Onze wijkraden in Haarlem zijn vanuit hun oorsprong ook te beschouwen als burgerpanels, maar hebben na 50 jaar een update nodig. Lees de artikelen van Mariloe de Nauter over de Haarlemse wijkraden en onze oproep aan de nieuwe gemeenteraad. Nu is het aan ons, wijkraden van Haarlem, om die update te laten uitvoeren bij onze softwareleverancier, de gemeenteraad van Haarlem. Wat houdt die update precies in? De wijkraden hebben twee nieuwe functies nodig, namelijk die van burgerberaad en van nieuwe democratie. Update de wijkraden naar het niveau van 2.0, zodat u leden van de gemeenteraad de stad kan gaan besturen op ooghoogte van de burger. Geeft u de wijkraden een formeel informatierecht alstublieft, vastgelegd in de wijkradenverordening. Laat u de wijkraden aantoonbaar hun achterban betrekken bij het geven van advies aan het gemeentebestuur. Geeft u de wijkraden een bredere functie en meer geld om wijkinitiatieven voor leefbaarheid, vergroening en community building financieel te ondersteunen. Bepaalt u de maximale bezettingsduur van wijkraadsleden op acht jaar en stimuleert u actief de afspiegeling binnen de wijkraden. Lukt dat niet, dan zet u het wijkbudget stop. Voor wat hoort wat. Dus gemeenteraad van Haarlem, aarzel niet en maak die wijkraden 2.0-proof. En ga de stad besturen op ooghoogte van de burger. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Roos. Zijn er nog vragen? Ja, mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, mevrouw, voor uw bijdrage. En ik kan me daar heel goed in vinden. Behalve op het punt burgerberaad, want dat is toevallig ons initiatief samen met GroenLinks en D66. Dat is totaal iets anders. Maar ik kan u wel heel goed volgen. Aan de ene kant een versterking van de democratie denk ik van de wijkraden, maar ook wat daar tegenover zou moeten staan. En bent u dan het bijvoorbeeld met mij eens dat iedere wijkraad ook een huishoudelijk reglement zou moeten hebben waardoor ook zeg maar aantoonbaar is dat die achterban wordt bereikt? En ik bedoel, hoe kijkt u daar tegenaan?

Mevrouw De Roos: Ik weet niet precies wat uw vraag is, want u praat naast de microfoon. Dat kan u niet helpen hoor.

De heer Trompetter: Mijn vraag is of u ook vindt dat iedere wijkraad een huishoudelijk reglement zou moeten hebben. Want het is nu namelijk een optie en geen verplichting. Zodat het aantoonbaar is dat zij de verkiezingen gewoon goed doen zeg maar.

Mevrouw De Roos: Ja, als u de artikelen hebt gelezen van Mariloe de Nauter en de weerspiegelingen die daarover zijn gehouden, dan ziet u dus dat de wijkraden van oorsprong vijftig jaar geleden een bepaalde drive hadden. En die is in de loop van de jaren minder geworden. En zeker ook minder geworden omdat in de

afgelopen collegeperiode er, ja, andere opvattingen waren over hoe je met de wijkraden zou omgaan. Want er werd een nieuwe functie bedacht, nieuwe democratie. Al met al kan ik wel zeggen dat als je die wijkraden niet in beeld houdt, als je ze niet zeg maar bevoegdheden geeft, maar als je ook niet voorschriften geeft van hoe de wijkraden zouden moeten gaan functioneren, ja, dan blijven we aanmodderen. Dus ik zou zeggen: u heeft nu vier jaar voor u liggen als nieuwe raad, ga dat nou eens aanpakken, probeer daar nou eens werk van te maken. En geef ook inderdaad, en dat is heel belangrijk, die burger het gevoel maar ook de waarde die die heeft om in te spreken. Heel belangrijk. En voor de rest, ja, we kunnen heel veel bespiegelingen houden, maar ik denk dat dat de essentie is.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, nogmaals, voor uw bijdrage. De vorige raad op voorspraak van ons is het in ieder geval nu wel zo dat zeg maar de wijkraden vooraf worden geïnformeerd en betrokken bij wijzigingen van grote plannen en bij bezettingsplannen. We gaan hier voortvarend mee aan de slag verder in deze periode, maar nogmaals dank voor uw bijdrage. We gaan ermee aan de slag.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. En mevrouw De Roos, u spreekt woorden die Open Haarlem ook al een tijd lang roept. Bent u het met OP Haarlem eens dat ook de vorm van participatie en inspraak veel beter moet worden in gehecht eigenlijk in het wijkraad functioneren?

Mevrouw De Roos: Ja, ik denk het wel. Als we terugkijken op ervaringen die in ieder geval binnen onze wijkraad de afgelopen twee jaar, ja, die we hebben opgedaan. Dan denken we dat het heel belangrijk is dat die wijkraad een serieuze rol krijgt en mee kan bepalen wat er gaat gebeuren. En het is heel belangrijk, en dat leest u ook in dit boekje, dat u niet zegt: dit moet het worden. Maar dat u een vraag stelt waarna uiteindelijk een resultaat eruit komt dat meestal wel dicht ligt bij wat algemeen gewenst wordt.

De voorzitter: Een nabrander, mijnheer Smit. Gaat uw gang.

De heer Smit: En dat betekent bij u niet eerst een besluit van de gemeenteraad en dan de participatie om het besluit erdoorheen te drukken. Maar eerst met de wijk gaan praten en vervolgens op grond van die dialoog tot een besluit komen?

Mevrouw De Roos: Dat betekent het inderdaad. U legt dan de wijk een verzoek voor, de wijk gaat dat onderzoeken en geeft u advies. En u gaat kijken wat u met dat advies gaat doen. Dat is de betere situatie dan we de afgelopen jaren hebben gezien. En ik geef u op een briefje: dat gaat werken.

De heer Smit: Dat weet ik zeker, dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Verder geen vragen? Dank u wel, mevrouw De Roos. Dan geef ik nu graag het woord aan mijnheer De Vries. Ook u bent hier vaker geweest, dus ook u weet dat drie minuten maximaal en daarna komen vragen.

De heer De Vries: Ja, ik kies een iets andere invalshoek, omdat we al een aantal jaren bezig zijn als werkgroep versterking lokale democratie. Dat heeft er ook mee te maken dat ik altijd wat bezwaar heb gehad tegen het begrip nieuwe democratie. Niet alleen omdat het de naam is van een rechts-extreme partij in Griekenland, en

zoals bekend is Griekenland evengoed in wieg de basis van democratie. We hebben als werkgroep versterking lokale democratie, en dat betekent dus op zich is er niks mis met de bestaande democratie, het kan alleen een stuk sterker dan we nu kennen. En dat bestaat voornamelijk in het beslissingsrecht geven en niet zomaar een beetje meedoen of meepraten, zoals er stond in het coalitieakkoord 2018. Maar dat het gaat over beslissen, beslissingen overlaten aan mensen die zelf in een wijk wonen. En daar horen de nodige bevoegdheden toe om dat mogelijk te maken. En daarmee gaat het over de traditionele onderwerpen die altijd aan de orde zijn binnen wijkraden, die liggen in de raad ook op wijkniveau en niet op landelijk of anderszins breder niveau dan strikt lokaal. En dat ziet er dan zo uit dat dus de eindverantwoordelijkheid bij de gemeenteraad uiteraard blijft liggen, maar dat er dus een soort, wat in het coalitieakkoord 2018 genoemd werd, een delegatie van bevoegdheden verstrekt wordt vanuit de gemeenteraad naar de wijkraden, die zelf kunnen beslissen over onderwerpen waar zij zelf het meeste verstand van hebben, namelijk omdat ze er zelf wonen. Dat gaat over groen en over allerlei problematiek die ook strikt op dat niveau speelt. Dat vind ik heel belangrijk omdat nog even naar voren te halen. Ik kan nog even aanvullen, omdat ik nog eventjes tijd heb, dat we dus met het beschikbare budget wat we gekregen hebben als werkgroep versterking lokale democratie ook zijn wezen kijken in Groningen en Rotterdam. Dat zijn een soort referentiegemeentes in de loop van de tijd geworden, omdat daar al veel langer sprake is van niet alleen een andere vorm van wijkcomités, zoals ze dus in Rotterdam genoemd worden, of coöperatieve wijkraden zoals ze in Groningen heten, het Oosterparkwijk. Die worden ook gekenmerkt door een fenomeen wat we nu maar niet genoemd hebben, maar wel wat een rol speelt. Je moet bedenken dat oorspronkelijk waar mevrouw De Roos het over had wijkraden 50 jaar geleden zijn ontstaan. En ik vind het heel indrukwekkend om te zien dat je zag dat in de Lijsterbuurt bijvoorbeeld of Rozenprieel mensen met stembussen rondgingen omdat de verkiezingen plaatsvonden van wijkraden. Verkiezingen van wijkraden. Nou, we hebben nu geconstateerd dat dat nu geen haalbare kaart meer is om dat op die manier te doen. Dus een alternatief voor democratische verkiezingen per wijkrade, wat ze trouwens in Rotterdam wel doen. Want als ze zeggen: nou, als we toch verkiezingen doen, we gaan ook meteen verkiezingen voor wijkraden organiseren. Maar een ander systeem is loting. En ik ben blij ook om te kunnen zien dat voortvloeiend uit ook het met name het bezoek in Groningen de vier experimenten die in Haarlem nog steeds lopen, een daarvan gaat over loting. En ik heb nu begrepen kortgeleden ...

De voorzitter: Mijnheer De Vries, uw spreektijd is wel om.

De heer De Vries: Nog even een afrondende opmerking. Ik heb nu begrepen van mevrouw Kalsel, projectleider wat dan hier de nieuwe democratie wordt genoemd, dat pas in december beschikbaar is van de evaluaties over die vier experimenten. Maar goed, we kunnen daar te zijner tijd op terugkomen. Want het gaat erom: wil de gemeenteraad in Haarlem wijkraden of niet? Zo niet dan moeten ze het afschaffen. En zo ja, dan kunnen we altijd praten over op welke manier wijkraden een echte body kunnen krijgen, bevoegdheden kunnen krijgen en een stevige rol kunnen spelen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer De Vries. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Mijnheer De Vries, ik heb wel een vraag. Want u wordt niet echt specifiek in waar dan die wijkraden iets over te zeggen of beslissingsbevoegdheid over willen hebben. Dus dat is wel lastig tot de gemeenteraad. Bedoelt u zoiets als een buurtbegroting of hoe ziet u dat dan precies?

De heer De Vries: Nou ja, dat is juist heel keurig te zien in wijken waar dat al veel langer het geval is. Om een voorbeeld te noemen, wat er nu is gebeurd is dat allerlei initiatieven die mensen in de stad hebben die kunnen daarmee rechtstreeks naar de gemeente zelf lopen en krijgen dan al of niet een budget voor wat dan genoemd wordt een burgerinitiatief of een initiatievenbudget uit het initiatievenbudget. Wat je in Groningen

ziet is dat alles wat zich afspeelt binnen het Oosterparkwijk heet dat in Groningen, dat moet voorgelegd worden aan de wijkraad van die Oosterparkwijk in Groningen. Of het over groen gaat of over milieu, over elk denkbaar onderwerp en probleem wat speelt in de eigen wijk. Want dat is een kwestie van: hoe ga je dat afgrenzen? Dat moet natuurlijk afgegrensd worden maar dat is ook het geval. Dus we kunnen kijken naar de praktijk hoe die er elders uitziet om dat toe te passen op de situatie in Haarlem. Zo moeilijk is dat niet.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer De Vries. Zijn er verder nog vragen aan mijnheer De Vries? Nee? Dan wil ik u hartelijk bedanken voor het inspreken, dank u wel. En dan wil ik nu graag het woord geven aan mijnheer Hellenberg. Het rechterknopje als u dat indrukt dan kunt u spreken. U heeft drie minuten de tijd.

De heer Hellenberg: Dank u wel dat ik hier mag inspreken vanavond. Ik heb het genoeg om hier sinds november te mogen wonen samen met mijn vriendin. Eerder heb ik in Amsterdam gewoond en dit gaat over de gehandicapten parkeerkaart die zij heeft. In het afgelopen krappe halfjaar is het al drie keer voorgekomen dat zij ten onrechte bekeurd werd voor het hebben, nou ja, niet betaald hebbende voor een parkeerplaats. En toen wij hier contact mee over hadden met de handhaving werd er gezegd: ja, dan moet u maar even bellen. Inmiddels kwamen de brieven van co-consensus rijkelijk binnen. U kunt bezwaar maken. Nou, dat werd dus een papieren heen en weer geschuif van jewelste. Inmiddels is het wel opgelost, maar ik dacht bij mezelf: dat kan toch niet waar zijn? Er is toch vast wel iemand die daar ooit al eens een keer eerder over nagedacht heeft? Dus schets ik even de vergelijking met dus de stad Amsterdam, waar ik zelf ook heb gewoond. En daar hebben ze een parkeervergunning voor gehandicapten, voor mensen met een gehandicapten parkeerkaart. Ik noem dat dan maar even de uitsluitingsdatabase, maar dan meld je je een keer aan voor een beperkte tijd dat die GPK actief is. En dan kun je in de hele stad gebruik maken van die gehandicapten parkeerkaart, zonder dat je per ongeluk aangemerkt wordt door de scanauto. Want dat is dat vergelijk met de stad Haarlem. In de stad Haarlem wordt ook gebruik gemaakt van zo'n mooie scanauto. En nou ja, daar maak ik dus de vergelijking met Amsterdam. Mijn vraag aan de raad en het college is of er nagedacht kan worden over een parkeervergunning voor houders van een GPK, zodat mensen niet onnodige bekeuringen krijgen en zodat er geen papier heen en weer gestuurd wordt tussen instanties. Deze mensen hebben vaak al te maken met heel veel overheidsinstanties waarmee ze van alles moeten regelen. En elke twee maanden even een bekeuring op de mat waar ze nog weer bezwaar tegen aan moeten maken, dat is een extra belasting. Ja, dat is eigenlijk mijn verzoek.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Hellenberg. Volgens mij is uw vraag duidelijk. En volgens mij, ik kan me vergissen, maar zie ik ook instemmend geknik. Ja, niet? Ja, toch. Misschien kunt u zelfs zeggen: nou, volgens mij gaan we daar even naar kijken. Want het is best een goede suggestie, toch commissie? Ja, dat kan eigenlijk niet. Ja, maar ja. Nou, burgemeester, voelt u de behoefte om hier ... Ja? Mijnheer Hellenberg, u heeft geluk, want de burgemeester gaat er rechtstreeks even iets kleins over zeggen. Gaat uw gang. Want het kan ook vrij snel, dat lijkt me een vrij duidelijke vraag.

Burgemeester Wienen: De problemen die benoemd zijn, zijn vervelend. Dat heeft te maken met het feit dat wij inderdaad net zijn overgeschakeld op een nieuw systeem met de scanauto. Wij hadden een scanauto, maar anders, waarbij alles handmatig werd nagelopen. Dat gebeurt nu niet meer, dan krijg je dit soort situaties. Dus wij zijn bezig om te kijken hoe wij inderdaad het systeem zo zouden kunnen aanpassen dat je dit voorkomt. Dus wat u wil zijn we mee bezig. Misschien niet op dezelfde technische manier, maar wel met een manier die voorkomt dat mensen ten onrechte een heffing opgelegd krijgen met een gehandicapten parkeerkaart.

De heer Hellenberg: Ik zou in deze zeggen: beter goed gejat dan slecht bedacht. Steek uw licht bij de buurgemeenten en misschien is het dan makkelijk en snel. Kijk, ik heb u getriggerd.

De voorzitter: Goed, dank u wel, mijnheer Hellenberg. Voordat we hier een gemeentelijk potje wie doet 't het beste gaan uitvechten. Dank u wel voor uw suggestie en uw opmerkzaamheid. En dan ga ik snel door met het volgende agendapunt. En dat is niet agendapunt 10, want die hebben we al gehad.

Koffiepauze

De voorzitter: Maar dat is namelijk agendapunt 11. Ik kan me voorstellen dat er misschien mensen zijn die behoefte hebben aan even vijf minuten koffie, thee en een snoepje. Dat mag. Maar echt, ik zweer het je, kwart over negen zijn wij terug. Dan ga ik gewoon beginnen, of u er nou bent of niet.

11. Ontwerp-programmabegroting 2023-2026 VRK_HLM (JW)

De voorzitter: Om te laten zien dat deze voorzitter geen loze beloftes doet, wij gaan beginnen met agendapunt ontwerp programmabegroting, dat is agendapunt 11. Ontwerp programmabegroting 2023-2026 VRK Haarlem. Wij hebben agendapunt 10 reeds behandeld, die is een beetje gelieerd hieraan. Dat is de jaarrekening, dat was wat was en dit is wat komt wat betreft de VRK op financieel gebied. Dus ik, het college heeft vier besluiten die ze voorstelt, die zal ik nu niet helemaal gaan oplezen. Die heeft u als het goed is heeft u die zelf al kunnen lezen. Het is een adviespunt, het gaat ter advisering, het gaat naar de raad. Wie mag ik als eerste het woord geven? Mijnheer Abbasi.

De heer Abbasi: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, excuus, ik had 10 en 11 tegelijk voorbereid. Dus ik had eigenlijk al een vraag over agendapunt 11 gesteld en daar heeft de burgemeester al een antwoord op gegeven. Dus vanuit ons is dat klaar. En ja, het kan als een hamerstuk naar de raad.

De voorzitter: U hoort mij niet klagen. Ja, mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ik heb wel een wat langer betoog, sorry. Spelbreker. Nee, ik heb nog zat tijd. Voorzitter, de VRK is zoals ik het kan bezien uit de stukken en ook uit de ervaringen in mijn eigen werk is een goed aangestuurde solide organisatie met een goede weerstandscapaciteit. En de VRK kan hier door ook eventuele financiële klappen dragen. En wat D66 betreft ligt er een goede ontwerp-programmabegroting voor 2023. Tegelijkertijd een paar zaken zou ik nog wel willen uitlichten. Als eerste de loonkosten bij Veilig Thuis. Zoals ik het zie, de reserve voor de loonkosten wordt in 2022 al uitgeput. En daarnaast zou ik het ook nog graag willen hebben over de uitvoering van de risicoscan infectiepreventie. Want beide ontwikkelingen zijn nu niet meegenomen in de programmabegroting 2023. En het is mij niet duidelijk over wat voor bedragen we het hier hebben en of hier dan tijdig een dekking voor gevonden wordt. En dan is de vraag: ja, komt de dekking dan uit de reserve of gaan we iets anders dan niet doen? En ik vraag ook met name naar die infectievirussen, want die zijn wederom behoorlijk actueel. Hier in Haarlem met de recente uitbraak van buiktyfus op de opvangboot, maar ook bijvoorbeeld het apenpokkenvirus. En in het stuk staat: de uitvoering van infectiepreventie heeft nog geen plek gekregen in de begroting door een omissie en moet nog worden hersteld. Wanneer heeft het college hier meer helderheid over, over beide punten? En komt er dan ook vervolgens een update naar de raad? En daarnaast zou ik aandacht willen vragen voor het programma nu niet zwanger. D66 is hier groot voorstander van, omdat dit vrouwen en ook mannen overigens in kwetsbare posities hulp biedt. Mensen die niet vaak bewust bezig zijn met hun kinderwens. En door dit programma worden alle mogelijkheden besproken van preventie, door toegang tot gratis anticonceptie tot alle opties op tafel leggen op het moment

dat er wel sprake is van een zwangerschap. En D66 is blij met de cofinanciering van VWS voor het jaar 2022, maar er is structureel geld nodig om dit voort te zetten vanaf 2023. En ik begrijp volgens mij uit het stuk dat dit vanaf 2023 geregeld gaat worden via een compensatie in het gemeentefonds. Maar daar werd al wel soort van een winstwaarschuwing op gegeven in het stuk. En zou het college er scherp op kunnen blijven letten en de raad informeren in het geval dit toch anders uitpakt of de compensatie afwijkt? Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Çimen. Mijnheer Slik.

De heer Slik: Dank u wel, voorzitter. Ja, er wordt een sluitende begroting gepresenteerd met een positief meerjarenperspectief. En er wordt rekening gehouden met autonome ontwikkelingen. En we sluiten ons aan als ChristenUnie bij D66 met het pleidooi voor nu niet zwanger. Dus de ChristenUnie zal akkoord gaan met de besluitpunten 1 tot en met 4.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ook wij sluiten ons aan bij D66, de punten die genoemd zijn. En dus ook nog even over de samenwerking binnen Veilig Thuis. Want daar hebben we het ook wel een tijdje over gehad een aantal jaren geleden, dat er allerlei partijen zijn die daarin samenwerken. Pas sinds 2015-2016 ongeveer werken die echt met elkaar samen. Volgens mij kan dat nog beter. En ja, de vraag is ook een beetje in het verlengde daarvan: hoe handels-bekwaam zijn die mensen? Wat kunnen ze?

De voorzitter: Dat is geen toeval, hè, mijnheer Trompetter. Nee hoor, ik heb geen idee. Hij liep wel aan onze kant. Ja, volgens mij is het, hij ging aan en uit. Drukt u nog eens het knopje in, als u wil.

De heer Trompetter: Nu ben ik er wel. Nou, ik begin even opnieuw, sorry. Maar ik ben voor de 50e keer uitgelogd als vanzelf. Ik sluit mij aan dus bij het pleidooi van D66 als het gaat over wat zij hebben genoemd over de duurzame financiering van de kosten van Veilig Thuis. Maar ook vraag ik aandacht voor de samenwerking van de partijen die bij Veilig Thuis samenwerken en die Veilig Thuis zeg maar moet bellen of moet inschakelen op het moment dat er dingen misgaan. En volgens mij kan dat nog een stuk beter. Dan gaat het ook met name over dingen, zaken als huiselijk geweld, kindermishandeling, noem het allemaal maar op. Dus ik vraag zeg maar zowel van de regiefunctie vanuit de gemeente als van de VRK-bestuur om daar echt goed op te letten dat dat ook plaatsvindt en dat dat ook wordt verbeterd. En graag zou ik ook willen dat de commissie op de hoogte gehouden wordt over hoe die samenwerking verloopt en of dat zeg maar beter gaat in de toekomst. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter.

De heer ...: Mag ik even, want het ontging mij.

De heer Trompetter: Het gaat erom dat zeg maar Veilig Thuis heeft zeg maar nu een signaleringsfunctie als het gaat zeg maar over zaken die zeg maar misgaan, zoals huiselijk geweld en kindermishandeling en dergelijke. De signalen die ik hoor is dat als Veilig Thuis dan ergens langskomt, dat ze eigenlijk niet zo zeer kunnen handelen maar dat ze zeg maar allemaal mensen en partijen moeten bellen. Dus dat ze niet zelfstandig dingen kunnen doen. Dus eigenlijk wat ik terugkrijg uit de stad, zeg maar die samenwerking is nog niet zo oud. Dat is pas van 2016 ongeveer vindt de samenwerking plaats tussen partijen als de kinderbescherming, noem het allemaal maar op, de politie, noem het allemaal maar op. En die samenwerking rondom die problematiek zou

ik graag willen dat daarop gelet wordt in de regie en in de monitoring. En graag worden we geïnformeerd hoe dat zich ontwikkelt. Dank u wel.

De voorzitter: is de vraag duidelijk? Ja, wie mag ik het woord geven? Ja, mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, heel kort. Bij het agendapunt van het jaarverslag hadden we natuurlijk een gedachtewisseling over de methodiek van de indexerings. Gezien het antwoord op de technische vragen, de reactie van de burgemeester, kunnen wij ons ook vinden in beslispunt 4. Dus wat dat betreft is wat ons betreft 1 tot en met 4 akkoord zo.

De voorzitter: Dus u zegt gewoon hamerstuk zegt u eigenlijk. Goed. Zijn er verder nog bijdragen? Nee, burgemeester.

Burgemeester Wienen: U heeft helemaal gelijk, sorry. Er waren vragen over de loonkosten van Veilig Thuis. Daar zit een aanpassing in met naar een nieuwe cao. Daar was een reserve voor gevormd en dat is een operatie die nog steeds loopt. Natuurlijk worden de kosten gedekt, maar er wordt tegelijkertijd geprobeerd, en dat hebben we met elkaar al eens eerder besproken hier, om zo efficiënt mogelijk te werken. Dat was een van de opgaven bij het tot stand komen van het onderbrengen van Veilig Thuis bij de veiligheidsregio. Wij hebben hierover specifiek gesproken toen we het over de begroting hadden. En de directie gaat ervanuit dat het lukt om dat binnen de begroting zeg maar op een goede manier te doen, dus zonder verdere ingrepen ofzo. Maar dat je door efficiënter werken, de beschikbare middelen en de reserve goed te gebruiken, dat je binnen de begroting uiteindelijk de kosten kunt dekken. En anders komen wij natuurlijk bij u terug. De vraag over hoe zit dat met de risico's ken infectiepreventie. Nou, u ziet dat de bestuurscommissie publieke gezondheid en maatschappelijke zorg, die staat onder voorzitterschap van wethouder Meijs, dat die daar druk mee bezig is en aan het kijken is van: wat is er nodig om ervoor te zorgen dat we dat helemaal goed krijgen? En dan zullen we ook als we daar een besluit over hebben en dat vraagt om een begrotingswijziging dan zullen we ook bij u terugkomen. Maar het punt is dus absoluut een punt van aandacht en zorg, terecht. Uw vraag over nu niet zwanger, het lijkt mij uitstekend. Ik denk inderdaad dat wij u op de hoogte moeten houden van: lukt dat zoals voorzien met de middelen die we daarvoor beschikbaar krijgen regionaal? En als er eventueel een probleem is, dan komen we daar op de lijn bij u. En dan over die signaleringsfunctie van Veilig Thuis en de samenwerking met anderen. Kijk, ik zou daar wel iets over kunnen zeggen, maar eigenlijk denk ik dat het goed is dat wij toch nog eens even nadenken, deze begroting komt hier aan de orde omdat dit de begroting van de veiligheidsregio is. Maar de inhoudelijke kant en de manier waarop bijvoorbeeld die samenwerking vorm krijgt. Nou, omdat ik in de veiligheidsregio zit ben ik er ook wel bij betrokken, dus we hebben over dit onderwerp hebben we ook al diverse keren expertmeetings gehad. Dan zitten we met elkaar te kijken van: hoe doe je dat nou zo efficiënt mogelijk? Maar de inhoudelijke kant ervan valt eigenlijk onder de commissie samenleving. En ik denk dat het goed is dat wij met elkaar afspreken dat zeg maar die inhoudelijke behoefte die u hebt om nog eens wat dieper in te gaan op van: hoe functioneert dat nou in de praktijk en hebben we dat nou goed voor elkaar? Dat dat een keer geagendeerd wordt in de commissie samenleving en dat u daar de gelegenheid hebt om er ook dieper op in te gaan. En dat daar de direct verantwoordelijk portefeuillehouder er dan ook verantwoording over af kan leggen en toelichting op kan geven.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Eens met de burgemeester. Maar dan wel als het gaat om het punt regie op dat verhaal, vanuit VRK en vanuit het bestuur, dan lijkt me dat ook wel een zaak voor de commissie bestuur. Dus inhoudelijk eens, maar het regie-deel lijkt me toch een beetje hier passen.

Burgemeester Wienen: Zeker wel. En ik heb u al gezegd: wij hebben daarover vanuit de VRK dus een aantal bijeenkomsten georganiseerd om deze problematiek, want dat is lastig. Ik moet eerlijk zeggen: ik heb niet tijd en anders zou de voorzitter ingrijpen omdat het niet geserreerd genoeg is om het wat uitvoeriger te vertellen. Maar dan gaan wij ook tot op casusniveau kijken van: hoe functioneert dat nou in de praktijk? Want het is schrikbarend om te zien hoe organisaties soms langs elkaar heen werken ten koste van een efficiënte aanpak van problematiek in gezinnen. Maar dat heeft zeker de aandacht en u heeft gelijk, dat is dus niet alleen een kwestie van Veilig Thuis. Dat heeft ook te maken met de samenwerking in de regio.

De voorzitter: Ik hoor het u zeggen. En als het ook te maken heeft met de samenwerking. Nee, maar even als voorzitter. En ik heb ook de behoefte gehoord van deze commissie in ieder geval in de vorm van mijnheer Trompetter, maar ook al eerder van mevrouw Çimen, dat er misschien toch wel behoefte is om dat gedeelte, de manier waarop er wordt samengewerkt tussen verschillende instanties rondom een bepaald thema, is dat nou samenleving wat u betreft? Want hij zit een beetje op de rand. En wat mij betreft denk ik dat die best een keer hiernaartoe mag komen. Als het echt gaat over de organisatorische kant van deze organisaties, dan zou ik willen voorstellen om hem toch een keer hier naar de commissie bestuur te halen.

Burgemeester Wienen: Ja. Nou ja, het lijkt me uitstekend. Maar ik zou wel ook in de commissie samenleving dat toch nog eens een keer, of ja hoe je dat dan het beste kan organiseren weet ik ook niet. Nee, dat is lastig. Maar om toch even te kijken van: hoe zorgen we er nou voor dat je de goede inhoudelijke discussie met de kennis die daar zit en ook de portefeuillehouder die daar dan bij hoort, dat je die ook aan tafel hebt op het moment dat je de discussie voert. Ik kan daar ook best vanuit een andere optiek over van gedachten wisselen, dat is op zich uitstekend. Ik vind het ook helemaal niet erg. Maar ik vind het ook een beetje lastig om op de stoel van mijn collega te gaan zitten.

De voorzitter: Ja, ik denk dat ik hem inderdaad, gelukkig zit ik ook in het presidium nog steeds. Dus ik neem hem even mee naar het presidium om te kijken hoe we er daar tegenaan kijken. Maar het lijkt me best zinvol om hier een keer over die kant ... We hebben de bijeenkomst op 21 juni. Dat gaat over de programmabegroting. Nee, nee, nee. Dus goed, ik neem het mee naar het presidium en we gaan een oplossing vinden hiervoor. We gaan iets verzinnen waardoor iedereen heel blij wordt. Wat dat uw, zijn alle vragen beantwoord? Nou, dan stel ik voor dat we dit door laten gaan als hamerstuk naar de raad. Ik zie slechts knikkende hoofden, wat heerlijk. Dan gaan wij door, want eigenlijk staat er nu een pauze gepland, maar ja, die hebben we net gehad.

Overige punten ter bespreking

12. Jaarverslag 2021 Commissie bezwaarschriften (JW)

De voorzitter: Dus wij gaan door naar agendapunt 12, het jaarverslag 2021 commissie bezwaarschriften. Even een korte inleiding. Volgt artikel 3 van de verordening op de behandeling van bezwaarschriften. En brengt de commissie bezwaarschriften na afloop van ieder kalenderjaar verslag uit van haar werkzaamheden aan bestuursorganen. Met dit jaarverslag heeft de commissie inzage in het aantal behandelde bezwaarschriften, de uitkomsten van de advisering en welke onderwerpen het betreft. De commissie doet in haar jaarverslag tien aanbevelingen, die worden opgesomd in de nota die u allen heeft gelezen. Het is geen adviespunt, het is een bespreekpunt. Dus we gaan het hier gewoon over hebben, tenminste als daar behoefte aan is. Wie mag ik als eerste het woord geven? Mijnheer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Heel kort gezien mijn spreektijd die er niet meer is.

De voorzitter: O ja, u heeft geen spreektijd meer. Ja, het is dat u het zelf zegt. Ja, het spijt mij heel erg, mijnheer Trompetter, maar ik had me echt voorgenomen om streng te handhaven. Ik had u erdoor willen laten gaan, maar ja.

De heer Trompetter: Ik heb een vraag, een.

De voorzitter: Oké, u had net problemen met uw microfoon, dus die wil ik u, vooruit dat is uw coulance. Gaat uw gang.

De heer Trompetter: Nou, dank voor het stuk uiteraard. Het is opvallend dat het aantal gewonnen beroepszaken, dus in tweede instantie, is toegenomen. En dat al jaren een klein beetje toeneemt. En is dat te wijten aan het inlopen van COVID-19 achterstand bij de rechtbank, zoals het in het stuk staat? Of heeft het ook te maken met de kwaliteit van de besluiten? Dank u wel.

De voorzitter: Kunt u dat laatste nog een keer herhalen?

De heer Trompetter: Heeft het alleen te maken met de achterstand bij de rechtbank vanwege COVID of ook met de kwaliteit van de besluiten? Want er zijn immers veel meer gewonnen bezwaren in tweede instantie.

De voorzitter: Uw vraag is duidelijk, dank u wel. Ja, mijnheer Abbasi.

De heer Abbasi: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik wilde het eigenlijk over een ander punt hebben en dat is namelijk de percentage behandelde bezwaarschriften die binnen de wettelijke termijn worden afgehandeld. Wat mij opviel is dat het ieder jaar minder wordt, 84 procent in 2019, 81 procent in 2020 en maar 72 procent in 2021. En daar kon ik niet echt een verklaring voor vinden. Het enige wat ik las was dat het een bijzonder jaar was door de coronapandemie. Ja, dat klopt. Dus ik zou toch graag willen weten waardoor dit komt. Maar overal meer naar de toekomst gaan kijken, om aan het college en aan de burgemeester te vragen hoe we ervoor kunnen zorgen dat dit percentage omhooggaat. Is daar al een plan voor, voor het aankomend jaar of de jaren erna? En als er dan een plan ligt, hoe ziet dat eruit? Want 72 procent binnen de wettelijke termijn, dat is maar driekwart. Dat is echt heel, heel weinig.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Abbasi. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ik wil inderdaad daaraan toevoegen dat we zien dat er steeds meer bezwaren gegrond worden gesteld. En dat loopt ook op, bij alle gemeentes behalve bij Leiden, daar zakt het dramatisch. Dus in Leiden doen ze iets geweldigs goed. Ik kon niet goed uit het stuk halen waarom dat nou precies was, dus vandaar mijn vraag: is dat ook inderdaad de kwaliteit van besluitvorming of is het in dit geval de kwaliteit van het apparaat dat besluiten neemt? Die steeds makkelijker aan te vechten zijn en steeds meer het gelijk aan de kant van de klager ziet.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Slik.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. Ja, ik mag me gelukkig aansluiten bij de vorige drie sprekers. En daar wil ik op aanvullen: de kosten van de wet dwangsom in beroep bij niet tijdig besluiten is wel omhoog gegaan van ongeveer drieduizend naar 4800 euro. Dat zijn nog kleine bedragen, vind ik, maar daar moet niet de grote stijgende lijn in zitten. Maar als je bij de oplegnota nummertje 5 kijkt naar de aanbevelingen, die lijken ons behoorlijk adequaat om alle opmerkingen van het hele stuk te verbeteren. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, voorzitter. Een waarneming eigenlijk. Ik zie dat communicatie eigenlijk key is in het hele verhaal. Veel aanbevelingen hebben betrekking op communicatie. En ik zie ook dat meer dan 400 bezwaren die weer zijn ingetrokken door informele aanpak. Dus veel lijkt samen te hangen met communicatie. Dan een vraag. Het college, die heeft kennis genomen van de aanbevelingen en draagt ze eigenlijk over aan de afdelingen. En is dat niet te vrijblijvend? Zouden wij niet willen horen wat het college nu gaat doen met die aanbevelingen? Worden ze overgenomen, worden ze niet overgenomen? En nu is het eigenlijk een open eind. Het wordt aan de afdelingen overgelaten en wij weten eigenlijk niet wat er met de aanbevelingen gaat gebeuren. Dus ik zou dat toch wel anders willen zien. Dus ik zou eigenlijk graag een toezegging willen hebben dat wij een terugkoppeling krijgen van wat er met de aanbevelingen gaat gebeuren. En dan tenslotte sluit ik mij aan bij de Partij van de Arbeid als het gaat om de termijnen. Ik vind 12 weken al heel lang. Dat gaat zelfs voor een flink deel naar 18 weken. 28 procent van de bezwaren wordt niet voldaan aan de wettelijke termijn. Ik denk dat er echt een inhaalslag nodig is om te zorgen dat we weer ruim binnen 12 weken komen te zitten in de behandeling van de bezwaren. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Klaver. Mevrouw Peetoom.

Mevrouw Peetoom: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik kan me heel erg aansluiten bij de laatste spreker, want ook Jouw Haarlem heeft met name gekeken naar de aanbevelingen die door de commissie zelf gedaan zijn. Met als doel een aantal bezwaarschriften te laten afnemen. Het college erkent ook dat de conclusies en de aanbevelingen van de commissie een bijdrage levert aan de verbetering van de kwaliteit van de gemeentelijke besluitvorming. En daarmee zeggen we dus ook een verbetering van de kwaliteit van de dienstverlening aan de stad. Dat is eigenlijk een cadeautje van een gewaardeerde erkende externe partij. Kijkende naar de tien aanbevelingen was ons ook opgevallen, dan lijken ze ook ons zeker uitvoerbaar. Zeker omdat heel veel verwijst naar communicatie en uitleg in een vroeg stadium, waardoor bezwaarschriften voorkomen kunnen worden. Ook aangespannen beroepszaken stoelen bijna altijd op het gebrek aan motiveringsuitleg vanuit de bestuursorganen. Dat het ook anders kan, dat was een heerlijk hoofdstuk in hoofdstuk 5 van het jaarverslag, waardoor een flexibele samenwerking tussen ambtenaren en de secretarissen van de bezwaarschriftencommissie 255 van de 295 ingediende TOZO-procedures ambtelijk geregeld zijn. Dat is eigenlijk een heerlijk hoofdstuk als het gaat over de interne organisatie wat wel kan. Ons politieke punt, voorzitter, om af te ronden. De aanbevelingen worden doorgeleid naar de betreffende afdelingen om daar zo mogelijk, zoals de vorige spreker zei, uitvoering aan te geven. En het zou Jouw Haarlem veranderd willen zien in een toezegging van het college dat de aanbevelingen worden overgenomen. Dus wat dat betreft zitten wij heel erg op een lijn. Wanneer de effecten daarvan, dat we die effecten daarvan ook nog ergens zouden kunnen volgen dan zou het helemaal mooi zijn. Dus ik sluit me volledig aan bij de voorlaatste spreker. Dank.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Peetoom. Verder geen bijdragen? Dan geef ik graag het woord aan de burgemeester, gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Dank u wel, dank u wel, dank u wel. Toename van het aantal bezwaren. Ik denk dat het toch heel erg lastig is om te zeggen: ja, wat kan je daar nou voor precieze tendens uit halen? Het is niet alleen een kwestie, of zeker niet alleen een kwestie van: ja, hoe zit het nou met de kwaliteit van de besluitvorming? Maar je ziet dat juist op bepaalde terreinen, bijvoorbeeld bij WOB-zaken, bij sociale zaken, dat je daar soms een forse toename ziet. Dat heeft soms te maken met een verandering van regeling. En dan leidt dat ook tot een flink aantal extra zaken. Ook als het gaat om het aantal gegronde zaken, dan valt het op dat dat niet overal op dezelfde manier in elkaar zit. Maar dat daar bepaalde delen extra in het geding zijn. De belangrijkste

opmerkingen die er gemaakt zijn, dat is van: ja, er worden aanbevelingen gedaan door de adviescommissie. En u zegt dan van: ja, dat wordt doorgeleid naar de betreffende afdelingen. En dat klinkt volkomen vrijblijvend. Dat is niet de bedoeling. Als wij dat door leiden naar de afdelingen, dan is het de bedoeling dat je daar uitvoering aan geeft. Het woord zo mogelijk is misschien wat dat betreft een beetje ongelukkig. Dat is namelijk, dat betekent dus van: je moet dat doen, maar niet altijd kan je alles helemaal regelen. Maar wij vragen dus: je moet doen wat je kunt doen. En ik denk dat u volkomen gelijk hebt als u zegt: ja, dat zou niet moeten leiden tot een soort vrijblijvendheid. De hele organisatie en de gemeente heeft er gewoon een heel groot belang bij dat wij zorgen dat onze besluiten zo goed mogelijk zijn en dat ook de afhandeling zo goed mogelijk is. Niet alles gaat over de besluiten, sommige aanbevelingen gaan bijvoorbeeld over het feit van: zorg er nou voor dat er iemand aanwezig is bij een zitting. Nou, ik vond het eerlijk gezegd enigszins verbazingwekkend dat dat niet het geval was. Dus ja, dan denk ik: jongens, zorg er gewoon voor dat dat geregeld wordt, punt. Dus het college stuurt dat door van: regel dit. Misschien hadden we het zo moeten opschrijven en dat had u dan iets meer vertrouwen gegeven, maar dat is de bedoeling.

De voorzitter: Zijn alle vragen en opmerkingen naar tevredenheid beantwoord? Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, ik ben natuurlijk heel tevreden met dit antwoord. Ik ben alleen iets vergeten in de eerste termijn en dat sluit aan op het laatste punt wat de burgemeester maakt. Dat gaat over de fysieke aanwezigheid bij de zitting. Ik ben het helemaal met de burgemeester eens ... Sorry, ik ben het helemaal met de burgemeester eens dat het natuurlijk heel gewenst is dat de ambtenaar bij de behandeling fysiek aanwezig is. Corona is voorbij en ik snap dat de ambtenaren misschien ook heel makkelijk vinden om thuis te werken. Maar die tijd is wat mij betreft echt wel voorbij. Dus in de eerste termijn zei ik ook: communicatie is key. Nou, hoe belangrijk is het om bij die zitting zo veel mogelijk fysiek aanwezig te zijn. Ik denk dat dat een goede gang van zaken bevordert. Dus dat zou wel een aanmoediging zijn om daarop aan te sturen.

De voorzitter: Dank u wel. O, mijnheer Abbasi.

De heer Abbasi: Dank u wel. Misschien kan de burgemeester toch nog zijn licht laten schijnen op het feit dat meer dan een kwart van de aanvragen niet binnen wettelijke termijn wordt behandeld. Dus wat hij daar zelf van vindt. En overigens, mijnheer Klaver, thuiswerken is fantastisch. Dat is niet alleen goed voor heel veel zaken, maar daar kunnen we het een andere keer over hebben.

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja. Ja, eens met mijnheer Klaver, ik heb dat net gezegd. Ik denk dat dat zo is. En overigens inderdaad denk ik niet dat je in zijn algemeenheid moet zeggen: thuiswerken is wel voorbij. Maar er zijn dingen daar moet je gewoon bij zijn. En daar moet je zorgen dat je met elkaar een zo goed mogelijke zitting hebt en dat je een zo goed mogelijke uitwisseling van argumenten hebt. En voor wat betreft het hoge aantal zaken die buiten de wettelijke termijn vallen, dus maar 72 procent op tijd op een gegeven moment. Dat is gewoon echt te veel. En ik heb daarover, dat is het vervelende waarom mijn telefoon uitvalt, want daar is wat informatie over die daar iets meer over zegt. Dus ik ga u dat zo meteen nog even vertellen. Oplader heb ik ondertussen. Maar het duurt even voordat ik hem weer kan opstarten. Nee, dat duurt echt even. Hij komt er zo aan.

De voorzitter: Zie je wel. We hebben de techniek van de iPhone even doorgenomen aan deze kant van de tafel. Maar zijn alle vragen ook beantwoord? Goed, is dit onderwerp voldoende behandeld op deze manier? Ja, dan gaan wij door naar het volgende onderwerp en tevens, is dit het laatste onderwerp, het laatste

onderwerp van deze vergadering. Agendapunt 13, de evaluatie jaarwisseling 2021-2022. En dat was vorig jaar, ik weet niet of u het zich nog kunt herinneren, maar haal dat even terug alvast in herinnering dan gaan we dit punt daarvoor halen.

Burgemeester Wienen: Mag ik nog even het antwoord?

De voorzitter: O ja, u heeft weer stroom.

Burgemeester Wienen: Ik heb het gevonden. Wat ik in ieder geval aangereikt kreeg dat is: die coronaperiode is in dit geval echt heel erg van invloed, want daardoor zijn er gewoon minder zittingen geweest en die deels per video gingen. Dus dat kostte gewoon meer tijd. Daarnaast waren er meer complexe bezwaren, met name die rond de WOB. Waar we een paar principiële dingen gehad hebben die heel veel tijd in de behandelingen ook vergden, maar daardoor in de afhandeling ook te veel tijd kostten om te doen wat nodig was. Dus ja, dat zijn de belangrijkste redenen waarom dat percentage nu zo hoog was. En daar, corona ga ik vanuit dat dit niet weer terugkeert. En rond de WOB was een van de redenen waarom we gezegd hebben van: nou, we willen een aantal dingen echt heel grondig weten. Dat was om als we die helderheid een keer hadden voortaan ook hopelijk wat sneller de zaken te kunnen doen. Waarbij ik overigens moet zeggen, en dat is echt een verzuchting rond deze materie, het is best wel redelijk dramatisch om te constateren dat er soms hele uitgebreide vragen gedaan worden via de WOB. Dus dan worden er echt honderden tot duizenden documenten gevraagd, die moeten allemaal beoordeeld worden, dat kost heel veel tijd. En vervolgens wordt dat aangevochten en dan is de strijd weer over of dan bepaalde dingen die dan zwart gemaakt zijn omdat we ook de privacy moeten respecteren, of dat dan wel of niet terecht is. En daar zie je dan ook weer: het is ook wel een heel complexe materie. Nou hebben we nu een nieuwe wet, de WOO. En we zijn echt heel druk bezig om te kijken: hoe kunnen we nou alsjeblieft de deskundigheid en ook de software krijgen om dit zo efficiënt mogelijk te gaan doen? Want het vreet tijd en je hebt iedere keer te maken met dit soort overschrijdingen. En daar willen wij ook proberen vanaf te komen.

13. Evaluatie jaarwisseling 2021-2022 (JW)

De voorzitter: Dank u wel, burgemeester. Zoals ik al zei, we gaan naar agendapunt 13, maar niet voordat ik heb gemeld dat het helaas 1-0 staat voor AS Roma. 32^e minuut, ja. En inmiddels zijn er opstootjes, ja, in het stadion. Daar zitten ze natuurlijk toch met 20 duizend man bovenop elkaar. Nee, nee, in Tirana. Het is ver weg, maar het is nog steeds niet leuk. Dus we gaan rustig door, agendapunt 13. Sinds 2021 heeft Haarlem een verbod op het afsteken van consumentenvuurwerk. Aangezien het kabinet evenals bij de jaarwisseling van 2020-2021 heeft besloten om een landelijk vuurwerkverbod in te stellen om de druk op de zorg beheersbaar te houden hebben we nog niet kunnen ervaren hoe de inwoners op dit Haarlemse verbod reageren. Daarnaast werd de verkoop van vuurwerk bij het landelijk vuurwerkverbod verboden, terwijl dit bij het lokale vuurwerkverbod nog wel zou mogen. Naast de reguliere risico's die spelen tijdens de jaarwisseling vormde de coronacrisis daarmee wederom een extra grote uitdaging. Corona blijft gewoon voorbijkomen de hele avond. In aanloop naar de jaarwisseling 2021-2022 zijn er in overleg met verschillende samenwerkingspartners voorbereidingen getroffen om de jaarwisseling in Haarlem zo soepel mogelijk te laten verlopen. In de evaluatie staat een overzicht van deze voorbereiding, als mede de resultaten ervan tijdens de afgelopen jaarwisseling. En we gaan het er wederom over hebben. Het is niet de eerste keer. Maar wie mag ik als eerste het woord geven? En de VVD heeft dit geagendeerd, dus ik ga de VVD als eerste het woord geven. Mijnheer Van Kessel, gaat uw gang.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Dank voor het woord. Het is een heerlijke traditie voor veel mensen, op oud en nieuw een oliebol of iets anders, met vrienden in de kroeg of lekker voor de buis naar de conference kijken. En dan op veilig en verantwoorde wijze met vuurwerk het nieuwe jaar inluiden. En we hebben kunnen zien en horen dat het vuurwerkverbod daar het afgelopen jaar weinig verandering in heeft gebracht. Over het vuurwerkverbod zal ik vanavond kort zijn. De VVD ziet het verbod liever verdwijnen, maar is niet blind voor de raadsmeerderheid die het wil behouden. Wel graag een reflectie van de burgemeester. Hoe kijkt u aan tegen uw taak om het vuurwerkverbod te handhaven? Het vuurwerkverbod heeft plotseling wel iets moois voor mensen weggenomen. En wij vragen ons af of we als gemeente Haarlem daarvoor niet iets feestelijks in de plaats kunnen laten komen. Denkt u, burgemeester, dat het organiseren van een of van meerdere professionele vuurwerkshows in Haarlem een mogelijkheid is om mensen te verleiden om lekker daarnaar te gaan kijken, in plaats van zich niet aan een verbod te houden. En is het college bereid de haalbaarheid van zo'n professionele vuurwerkshow te onderzoeken? Dan kom ik bij de keerzijde van de mooie Oudjaarsavond en dat is dat de VVD het niet normaal vindt dat er 171 meldingen van vandalisme zijn geweest. 171 meldingen zijn gedaan, van vandalisme 77 en overlast 82. En dit gebeurde ondanks het goede werk van de politie, van Spaarnelande en van andere dienstverleners. En ook noem ik hierbij graag de activiteiten die voor jongeren zijn georganiseerd. En dat is nou wel weer iets om trots op te zijn. Mijn vraag aan de burgemeester is: hoe kijkt hij aan tegen extra inzet van politie en camera's om vandalisme te voorkomen? En dan kom ik op het punt nazorg. En dat is een punt wat misschien wel breder gaat dan de Oudjaarsavond. Soms vinden er in onze stad heftige incidenten plaats, aangestoken branden bijvoorbeeld. En op nieuwjaarsnacht zijn dat er relatief veel. En mijn vraag is op welke wijze de gemeente dan contact opneemt daarna met de melders en ook de omwonenden van zo'n incident. Want mijn beeld is dat er op dit moment geen contact is met de buurt. En wat we nou wel zouden kunnen doen is in ieder geval de buurt informeren wat er is voorgevallen of wat er echt is voorgevallen. Meestal zien ze de brokken natuurlijk wel liggen de volgende dag. Maar dat kan eventueel ook een normerend woord van de burgemeester zijn over wat wij Haarlem wel of niet normaal vinden. Nu heb ik niet helemaal een uitgewerkt voorstel over: hoe zou die communicatie eruit moeten zien? En die kan ook nog wel weer per situatie anders zijn. Maar op dit moment vindt er geen communicatie plaats en dat lijkt me onwenselijk. Ik weet dat toch veel mensen die iets angstigs of dramatisch in hun buurt meemaken, dat die het fijn zouden vinden als er toch nog contact over is, over zoets, en dat ze daar niet alleen mee hoeven te blijven zitten. En daar hoor ik natuurlijk ook de rest van de commissie graag over.

De voorzitter: De rest van de commissie wil daar heel graag wat over zeggen. We gaan even het rijtje af. Mijnheer Abbasi was als eerste met de hand opsteken.

De heer Abbasi: Ik heb zelfs een paar vragen voor mijnheer Van Kessel, als dat mag. Ja, dus ik liet hem nog even netjes uitpraten.

De voorzitter: O, dit was dus eigenlijk een interruptie.

De heer Abbasi: Dit is een interruptie.

De voorzitter: Nou, gaat uw gang.

De heer Abbasi: Mijn eerste vraag aan mijnheer Van Kessel is, ja, ik ben toch benieuwd waarom de VVD tegen een vuurwerkverbod is.

De heer Van Kessel: Ja, en ik vind dat een hele goede vraag. U mag daar de handelingen ook op nakijken. Ik wil vanavond echt expliciet niet polariseren en het debat over het vuurwerkverbod overdoen, maar ik zou het

graag willen richten op: hoe kunnen we die Oudejaarsavond nu beter maken en hoe kunnen we richting die nazorg aan de slag? Dus ik wil graag in oplossingen denken en liever niet in het probleem. We verschillen hier gewoon van mening en in de handelingen, en de voorzitter zei het al, is daar eigenlijk toch wel genoeg over gezegd.

De voorzitter: Mijnheer Abbasi.

De heer Abbasi: Oké, dus dan kunnen we samen gaan kijken naar hoe we met een vuurwerkverbod kunnen zorgen voor een leuk en gezellig nieuwjaar en oudjaarsavond.

De heer Van Kessel: Dat is precies ook wat ik gezegd heb. Wij zien dat er een raadsmeerderheid is voor dit verbod, dus dan kunnen we dat debat wel helemaal overnieuw doen, dat was ik dus niet van plan. Ik wil kijken dat met zo'n verbod hoe we toch kunnen kijken: kunnen we dan of met vuurwerkshows of op een alternatieve wijze kunnen we dat verbeteren? Kunnen we dat door handhaving doen en cameratoezicht, kunnen we dat verbeteren? En kunnen we dat ook doen door de nazorg te veranderen? Dat zijn eigenlijk de drie punten die ik daar zelf voor aandraag en daar hoor ik natuurlijk graag ook jullie mening over.

De voorzitter: Mevrouw Otten heeft een interruptie op mijnheer Van Kessel.

Mevrouw Otten: Mijnheer Van Kessel had die nog tegoed van mij. Wie gaat dat betalen die vuurwerkshow?

De heer Van Kessel: Ja, de vraag is eigenlijk of het onderzocht kan worden. En dan is een goede vraag: wat kost dit? En dan kunnen we daarna de afweging maken of de belastingbetaler dit inderdaad zou willen betalen. Maar die belastingbetaler, en daar moet je ook rekening mee houden, betaalt nu al veel. Namelijk ten aanzien van al het vandalisme en dergelijke wat plaatsvindt. En mijn voorstel is dus ook dat het organiseren van vuurwerkshows erbij gaat dragen dat er andere kosten niet gemaakt worden. Dus wie gaat het betalen? Het liefste natuurlijk helemaal niemand, omdat het uiteindelijk niet duurder is dan helemaal niks doen op zo'n avond.

Mevrouw Otten: Nu begrijp ik het echt niet hoor. U gaat het dus koppelen aan het niet kunnen handhaven, dus we gaan een show weggeven van de centen van de belastingbetaler.

De heer Van Kessel: Nee, klopt. Maar iets niet kunnen begrijpen en iets niet willen begrijpen zijn twee verschillende dingen. Wat ik zeg is: op dit moment worden er door de gemeente veel kosten gemaakt vanwege allerlei vandalisme en de manier waarop we het geregeld hebben. En op het moment dat wij een goed alternatief aanbieden waar inderdaad voor betaald kan worden. En overigens een hele mooie vuurwerkshow zoals in Rotterdam bijvoorbeeld ben ik jaloers op. Daar zullen sommige Haarlemmers toch ook wel wat voor over hebben. Nou ja, dat is eigenlijk het voorstel wat ik hier doe. En om dat te laten onderzoeken. En u betaalt daar dan misschien ook wel een klein beetje aan mee, dat zou kunnen ja. Daar ben ik heel blij mee, dank je wel.

Mevrouw Otten: Ik heb een goed idee: start een crowd-funding met de VVD Haarlem.

De heer Van Kessel: Nou ja, het punt is natuurlijk, dat is eigenlijk een slecht idee want er is dus een vuurwerkverbod. Dus wij kunnen dat op die manier niet doen. Dan kan je zeggen: ja, dan ga je dat vervolgens als VVD ga je dat professioneel zeg maar aanpakken en dergelijke. Mijn vraag is eigenlijk van: is het mogelijk dat de gemeente hier een rol in heeft, ook gelet op het brede belang wat zal ik maar zeggen in die stad is om

dat oude jaar goed te vieren. En dat er eigenlijk weinig, nou ja, dat de traditie die is afgepakt eigenlijk weinig eer aan gedaan wordt. En het zou mooi zijn om daar toch iets alternatiefs voor neer te leggen. En ik zie dat toch wel als een overheidstaak.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Kessel. Mijnheer Slik.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. Ja, ik citeer als begin de kernboodschap. De jaarwisseling is relatief rustig verlopen en er waren weinig incidenten. Ondanks het landelijk vuurwerkverbod werd er veel vuurwerk afgestoken en met vuurwerk vernieling aangericht. Dat is wat de ChristenUnie betreft een tegenstrijdig en dus onjuiste boodschap, dus daar is de ChristenUnie hoe jammer ook het niet mee eens. Want als je de onderdelen van de evaluatie stuk voor stuk bekijkt, handhaving zegt: fop- en schetsvuurwerk zijn lastig te onderscheiden van de rest. De politie zegt: ondanks de verwachte ordeverstoring is het relatief rustig gebleven. De mobiele eenheid is niet ingezet, ik weet niet of daar een verband tussen zit. Er stond geen komma, maar wel een punt. Er zijn camera's gebruikt. De camera's werden door de politie live uitgekeken in Zaandam. Vraag aan de burgemeester: waarom gebeurt dat in Zaandam? Zitten daar nadelen aan of zitten daar voordelen aan? Ook het effect van die inzet wordt niet vermeld, behalve de camera bevorderingsplantsoen. Die is vernieuwd door vuurwerk en vervolgens gestolen. Op de beelden is te zien dat ouders en kinderen betrokken zijn bij het incident. Dat vind ik diep, diep, diep triest. Die ouders die zouden zich kapot moeten schamen en ik hoop dat ze, nou, ze zullen wel niet naar zo'n debat kijken. De gemeente heeft hiervan aangifte gedaan. Vraag aan de burgemeester: is daar al meer over bekend over die aangifte? Heeft het live uitkijken hier in dit geval niet geholpen? En heeft het live uitkijken in alle gevallen überhaupt een meetbaar positief effect gehad? De vierde, Spaarnelande geeft aan een relatief rustige nacht te hebben gehad. Maar Spaarnelande geeft aan dat de schade aanzienlijk is toegenomen van zo'n 75 tot 85 duizend naar 144 duizend. En dat is dan alleen Spaarnelande. Vraag aan de burgemeester: hebt u meer informatie ook over overige schade aan mensen, dieren of persoonlijke eigendommen? De vijfde, J.C. de Co van deabri's. 15abri's min of meer gelijk, maar niet relatief weinig ofzo. De zesde, BAMB. De schade aan het rioleringsstelsel is volgens BAMB dit jaar beperkt gebleven. Maar ten opzichte van het jaar ervoor wel gestegen. Dus hoezo dan beperkt gebleven? De kosten zijn al vijfduizend euro, dus dat valt relatief dan mee. Maar het is wel gestegen. De kerstbomen. Er zijn 13 duizend kerstbomen ingezameld. Dat is 6755 euro en 50 cent. Is ook bekend wat de kosten voor die extra prijzen zijn? De ChristenUnie snapt de symbolische educatieve en preventieve waarde van deze actie, maar de ChristenUnie is wel benieuwd naar de echte kosten en baten. Dus de vraag aan u: kunt u daar iets meer over zeggen? De kernboodschap was dus: de jaarwisseling is relatief rustig verlopen. Dan wil de ChristenUnie ten eerste weten: relatief ten opzichte van wat? Want absoluut gezien is er dus weinig positiefs te melden. En ten tweede, onze verwachting is dat bij een lokaal verbod het waarschijnlijk alleen nog maar erger zal worden als de verkoop zelf lokaal niet verboden kan worden. Bent u dat met de ChristenUnie eens? En ten derde, wat zijn de vooruitzichten voor het komende oudjaar en wat zijn de lessen die u uit de evaluatie trekt? Want die missen we een beetje in het stuk. Ten aanzien van de vragen die de VVD in de motivatie stelt: tradities gaan met hun tijd mee. Het standpunt van de ChristenUnie was en is nog steeds voor een vuurwerkverbod. Dat heeft een lange adem nodig, zoals bijvoorbeeld bij een rookverbod of bij een zwarte pietendiscussie. Voor een vuurwerkshow is de vraag: waar en is er budget voor? Nou, dat kunnen we inderdaad onderzoeken. Namens de ChristenUnie-fractie wil ik eindigen met twee positieve noten. Een de jeugdoverlast op straat. Er is niet alleen repressief, maar ook preventief gewerkt samen met het jeugdwerk. Waarbij op Oudejaarsdag meer dan 350 jongeren actief zijn geweest. En dat vinden we echt top. Dat zijn wat ons betreft 350 bewuste jongeren verspreid over de hele stad die toch de rest van de dag even hebben gedacht van: hé, we hebben iets positiefs meegemaakt. En we willen eindigen met hulde en complimenten

voor de onvermoeibare en kundige inzet van hulpdiensten en gemeenten. En dus zeker ook op het gebied van jeugdwerk. Want al lijkt het vaak dweilen met de kraan open, we blijven toch hoopvol. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Slik. Mijnheer Abbasi.

De heer Abbasi: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, laat ik maar meteen beginnen met het politieke standpunt van de PvdA. Die was en is nog steeds heel duidelijk, dat is namelijk dat wij voor een vuurwerkverbod waren en dat nog steeds zijn. Ik heb het altijd heel vreemd gevonden dat het terroriseren van je stad door middel van bommen, dat zijn echt dingen die je niet anders dan dat kan noemen, als traditie wordt gezien. Mensen hebben er last van, dieren hebben er last van. Ik heb zelf twee huisdieren die rond oud en nieuw preventief zich opsluiten ergens. En daar ben ik het ook, ja, daar heb ik ook alle begrip voor. Maar de huisdieren, mensen die uit conflictgebieden komen die hebben ontzettend veel last van vuurwerk. Dus het is heel goed dat we daarnaar hebben gekeken. Maar tegelijkertijd zien we dus dat het heel moeilijk te handhaven is. Dat klopt, het is moeilijk te handhaven. Je kan de politie niet op pad sturen om te kijken of er een rotje is afgestoken of een strijker of een nitraatbom. Maar tegelijkertijd moet dat niet de smoes zijn om er niet mee door te gaan. Want vuurwerk brengt veel schade met zich mee. Een rustige nacht waar 144 duizend euro aan schade is toe gericht is niet rustig. Maar tegelijkertijd kunnen we wel mensen mobiliseren met een triple thread, met een Haarlem Effect waar we het net al over hadden, om door middel van activiteiten ze bezig te houden met andere dingen die niet je stad slopen. Want dat is het gewoon. Het is toch te gek dat brievenbussen afgesloten moeten worden, dat containers dicht moeten, dat huisdieren zich preventief opsluiten om maar te ontsnappen aan al die knallen. Maar tegelijkertijd wil ik me ook wel aansluiten bij de VVD, want ik heb ook wel vragen over hoe we kunnen gaan handhaven, of er vuurwerkshows komen die we met zijn allen betalen, mevrouw Otten. Dat doe ik graag, als dat zorgt dat al die andere vuurwerk minder of niet gebruikt gaat worden. En ja, de camera's die gestolen worden. Ja, waarom doe je dat? Waarom doe je dat als ouder zijnde? Ik heb zelf een zoontje, die is anderhalf. Dus dan ga ik het sowieso niet meedoen. Maar ik zie het niet gebeuren dat ik over 10-20 jaar met hem op pad ga om camera's te gaan jatten. Dus waar gaat het mis dat deze mensen dit doen? Dus ik hoop dat ze wel luisteren of in ieder geval dat dit op een of andere manier aan ze bekend wordt dat ze van ons horen dat ze zich echt kapot moeten schamen. Breng die camera terug, misschien kan de burgemeester dan wel coulant zijn en zeggen: nou ja, als je het terugbrengt dan hoeft er nu niets te gebeuren. Maar dit kan gewoon niet. Schaam je kapot dat je dat doet. Maar burgemeester, hoe kunnen we zorgen dat een Oudejaarsavond leuk en gezellig blijft zonder dat we als een soort politiestaat langs allemaal mensen moeten gaan om te kijken wat ze aan het doen zijn. Dank u wel.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, hoe denkt de Partij van de Arbeid dat eventueel te kunnen gaan doen? Want uw pleidooi voor een vuurwerkverbod is helder. Mijn partij is daar eigenlijk ook voor, maar tegelijkertijd zijn we ook wel gevoelig voor het argument van de hulpdiensten, de politie onder andere, die zegt van: joh, tenzij het een landelijk verbod wordt is handhaven echt reten-ingewikkeld. Dus wat is het voorstel van de Partij van de Arbeid?

De heer Abbasi: Ja, dat is een goede. Ja, ik hoop oprecht, en daar moeten we met zijn allen misschien gaan lobbyen in Den Haag dat het landelijk verbod blijft. Want dan kunnen we inderdaad op de lange termijn eindelijk iets meer bereiken. Maar ja, ik ben ook realistisch. Ik weet dat we volgend jaar of het jaar daarna of het jaar daarna niet ineens geen vuurwerk meer hebben. Dit is iets voor op de lange adem. Mijnheer Slik van de ChristenUnie zei het al: bepaalde dingen hebben tijd nodig om te veranderen. Mensen zitten nou toch eenmaal vast in tradities die naar mijn mening niets toevoegen aan die avond. Dus ja, we moeten het blijven

proberen ieder jaar en ervoor zorgen dat het ieder jaar iets minder wordt. En op een gegeven moment verdwijnt het.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, termijn. GroenLinks, het hoeft bijna geen betoog maar ik ga het toch zeggen, is tegen of is voor een vuurwerkverbod, is tegen vuurwerk. Omdat het met zich meebrengt die knallen, dat vernieling erbij hoort. Dat is tot mijn verbijstering. Waar ik ook altijd eeuwig over verbijsterd ben is dat een verbod blijkbaar alleen werkt als je hem kan handhaven. En dus geldt voor de gemiddelde bewoner dat als er niet gehandhaafd wordt ze kunnen doen waar ze zin in hebben. Ik vind dat toch behoorlijk verbijsterend dat dat de inzet is voor mensen. Maar goed, het is wat het is. We hebben gezien dat er landelijk vuurwerkverbod in zeer beperkte mate werkt. De overlast viel mee, wordt er geschreven. Dus ik neem aan dat het de jaren ervoor erger was. En we moeten iets. GroenLinks is altijd behoorlijk tegen wat voor vuurwerk geweest ook. Maar we dachten ook van: als de bewoners blijven eisen of het blijven doen en vuurwerk wordt ter beschikking gesteld. Je kan het kopen, je mag het alleen niet afsteken. Wat is dat voor een rare wetgeving? En als we het lokaal oplossen, dan zijn de omliggende gemeentes als Nederland bij België en Duitsland zijnde. Dus hoe kijken wij aan tegen een vuurwerkshow waarbij de mensen in plaats van, dat zei onlangs de VVD mijnheer Van Kessel, we vuurwerk kijken met het ploppen van champagneflessen in plaats van het afsteken van rotjes. Nou, dat leek ons een idee dat als de gemiddelde burger zo vast wil blijven houden aan zijn vuurwerk, dat misschien een vuurwerkshow uitgevraagd zou kunnen worden door het digipanel. En als die dan zegt nee, dan vind ik ook dat we dat niet moeten doen. En dan spreekt de burger, de bewoners van Haarlem spreekt. Maar dat gaat echt exclusief over een vuurwerkshow. En laat ik eerlijk zijn over de motivatie van GroenLinks is dat we het een tussenfase vinden naar een algeheel verbod. Maar het is te kijken of de stad zich kan vinden in een vuurwerkshow als tussenfase naar een algeheel verbod. Want dat is waar we heen willen. Want ik vind dat we als mensen niet meer in deze tijd het recht hebben om andere mensen de gordijnen in te jagen, laat staan de honden, de katten en alle andere dieren die zichtbaar lijden onder het vuurwerk afsteken. Dus ons plezier, wat wij vinden ons plezier doet veel anderen schade. En ik denk niet dat we dat moeten doen. Maar voor de korte termijn lijkt het ons een goed idee om via digipanel uit te vragen of de stad Haarlem voor een vuurwerkshow is. En dan moeten we uiteraard kijken of dat mogelijk is, betaalbaar is, et cetera.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel, u kreeg plotseling drie interrupties op uw zichtbare lijden. Dus ik ben heel benieuwd. Mijnheer Van Kessel, nee. Mijnheer Slik.

De heer Slik: Ja, graag. Ik zou graag van GroenLinks willen weten: het algehele verbod, is er dan dus ook geen vuurwerkshow en is de vuurwerkshow dan een tussenstadium? Of kan wat u betreft een vuurwerkshow ook geschikt zijn als het ook tegemoetkomt aan uw bezwaren. Dus op een plek waar minder huisdieren er last van hebben en minder omwonenden en dergelijke.

De heer Van den Doel: Uiteraard vinden we dat als de stad zich uitspreekt voor een grote vuurwerkshow dat het op een plek moet gebeuren die het minste overlast geeft. Maar het moet wel zichtbaar blijven natuurlijk, want anders houden we onszelf voor de mal. Maar laten we daar eerlijk over zijn, ja dus is het antwoord op uw vraag.

De voorzitter: Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Ik verbaas me een beetje over die vuurwerkshows. Dat klinkt natuurlijk allemaal heel ideaal en leuk en weet ik veel wat allemaal. Maar stel je voor je doet een vuurwerkshow, ik zeg maar even in de

Waarderpolder ofzo. Als je het midden in de stad doet, dan heb je er nog niks aan, dat maakt nog steeds herrie voor heel veel bewoners. Wat heeft u voor crowd management? Als we nu niet kunnen handhaven in de stad in beperkte gebieden, wat denk je van hoe we dat gaan handhaven dat mensen daarnaartoe gaan met drank op, wat daar ontstaat? Dat kunnen we ook niet handhaven. Dus het is een beetje, ja, hoe zeg ik het netjes, een beetje gebakken lucht zeg maar. Gebakken vuurwerk wat u verkoopt.

De heer Van den Doel: Ik ben het echt ongelooflijk chronisch met u oneens. Ik heb nieuwjaar meegemaakt in Parijs, ik heb nieuwjaar meegemaakt in Londen, ik heb nieuwjaar meegemaakt in Duitsland waar vuurwerkshows waren. De mensen gingen massaal naar een locatie buiten de stad. Er werd massaal gedronken, maar het was een groot feest. En de mensen gingen niet meer rellen, omdat het vuurwerk geeft een aanleiding tot rellen. Dus ik denk dat het kan, het is bewezen dat het kan. En het wordt gedaan.

Mevrouw Otten: Als u nu eens minder zou gaan reizen, want u heeft uw voetprint aardig uitgezet hoor ik zo, dan kunnen we misschien een beetje vuurwerk afsteken in Nederland.

De heer Van den Doel: Als u uit uw argumenten bent, dan gaat u dit soort onzin debiteren. Dus het spijt me, daar luister ik niet naar.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel, gaat uw gang.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik vroeg mij af of mijnheer Van den Doel het met mij eens is dat op het moment dat er een goed alternatief voor het afsteken van vuurwerk wordt geboden, dat dat dan kan resulteren in minder geluidsoverlast en ook minder milieuschade en dat het daarmee ook een goed idee zou zijn.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Je kan veel dingen erover zeggen. Maar ik denk dat als wij het digipanel vragen en de stad antwoordt dat ze het willen, dat we inderdaad die kant op kunnen. Want een vuurwerkshow geeft minder vervuiling dan een hele stad die ontploft.

De voorzitter: U heeft een interruptie op mijnheer Van den Doel. Mijnheer Slik, gaat uw gang.

De heer Slik: Ja, mijnheer Van den Doel. Zouden we dan niet kunnen nadenken over bijvoorbeeld droneshows? Dat geeft alweer minder milieuproblemen.

De heer Van den Doel: Ja, ik ben het helemaal met u eens. Maar we moeten even kijken wat we kunnen. Laten we gewoon het oppakken waar we nu staan. En daar kunnen we heel goed heen en dat zou GroenLinks ook best goed doen. Maar laten we voor nu even wat GroenLinks betreft eerst eens even gaan kijken of er een vraag vanuit de stad is. En als die er is, hoe we het gaan oplossen en op wat voor manier we het kunnen doen. Ik denk dat er verschillende alternatieven zijn en het een is beter dan het ander. Ik denk dat we die hobbelen nemen we als we daar zijn en dat is vroeg genoeg. Voor nu denk ik dat dit belangrijk is. En ik wil nog een ding toevoegen aan mijn betoog, dat is inderdaad wat mijnheer Van Kessel zei. Dat wat ik soms merk is als er een grote calamiteit is, dan wordt de straat schoongeveegd en dan zitten de mensen achter de ramen nog na te trillen, zonder dat ze weten wat er nou precies gebeurd is of wat een oplossing is. Dus het is inderdaad misschien goed om na te denken of je als nazorg toch zeg maar de mensen kan informeren over wat er gebeurd is en wat er gedaan is. Het hoeft soms niet meer dan een A4'tje te zijn, maar soms is op die manier

een soort aai over de bol wel troostrijk. Omdat soms mensen niet weten wat er gebeurd is of waarom het gebeurd is. En inderdaad als de straat schoon is, dan zit de buurt nog te trillen. En laten we het als stad voor de rest niet meer van ons horen. Wat op zich begrijpelijk is, maar misschien is het beter om toch nog even daar aandacht aan te besteden als een soort nazorg. Dus in die zin ondersteun ik dat wat mijnheer Van Kessel van de VVD zei.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Ja, mijn eerste termijn. Ik heb natuurlijk al een aantal dingen gezegd. Ik heb staan genieten moet ik zeggen, er was enorm veel vuurwerk. Ik stond heel mooi aan het Spaarne vierhoog en heel Haarlem ontplofte. Dus er werd totaal niet gehandhaafd. Ik heb het ook echt met eigen ogen gezien dat politie voorbereed en ook niks deed. Dat begrijp ik ook nog wel, want ook voor politie is het best wel gevaarlijk om te handhaven. Vanavond zitten we hier met een evaluatie. Wat ik hoor is eigenlijk dat er een soort evenementencommissie is ontstaan hier om allerlei leuke dingen te bedenken. Volgens mij hoort het niet op deze plek thuis en moeten we dat overlaten aan Haarlemmers of ondernemers in Haarlem die eventueel vuurwerkshows willen gaan houden. In tegenstelling tot de VVD ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik hoor mevrouw Otten zeggen dat ze vindt dat zaken zoals vuurwerkshows overgelaten zouden moeten worden aan private partijen of aan gewoon initiatiefnemers vanuit de stad. Zou u het goed vinden in dat onderzoek wat we dan vragen, waar langzaam een meerderheid voor zich begint af te tekenen, dat dan dat ook als vraag wordt meegenomen. Van: wat zijn dan in plaats van een overheid, wat zijn dan de mogelijkheden die ook zal ik maar zeggen privaat georganiseerd zouden kunnen worden. Dat we die vraag dan meenemen.

Mevrouw Otten: Dat heb ik natuurlijk eigenlijk al gezegd, dat ik daarvoor ben. Dus dat lijkt me heel duidelijk. Maar nogmaals, we zitten hier met een evaluatie en niet met een evenementencommissie. Dus volgens mij is dat toch echt een ander onderwerp. En in tegenstelling tot hoe u het ziet ...

De voorzitter: Mevrouw Otten, u heeft nog een interruptie van mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Dat klopt, want dat had u inderdaad wel gezegd. Maar u had bijvoorbeeld niet gezegd of u ervoor bent om er rondes op na te laten doen. Dus op het moment dat er onderzoek toch naar gaat komen, bent u daar dan ook voor dat we dat laten onderzoeken? Wat de mogelijkheden zijn. En dat we dan later kijken of u dan voor of tegen bent. Maar dat we in ieder geval onderzoeken van: wat zijn de alternatieven op dit moment?

Mevrouw Otten: Nou, als klapper op de vuurpijl aan het einde van de avond ben ik het dan toch nog met u eens, dus dat is mooi. Maar ik ben het op een punt niet met u eens ...

De voorzitter: Mevrouw Otten, ik moet u nog even storen want mijnheer Abbasi heeft ook nog een interruptie.

De heer Abbasi: Ja, mevrouw Otten. Begrijp ik nou goed dat u dan in het algemeen tegen evenementen bent waar de gemeente bij betrokken is? Dus moeten we ook subsidies voor evenementen intrekken? Dus de gemeente mag nooit meer iets met een evenement te maken hebben?

Mevrouw Otten: Mijnheer Abbasi, u trekt elke keer allerlei conclusies. Ik ben best wel voor subsidies. Maar tegenover subsidies, en dat is eigenlijk nu ook al zo, staat ook dat je zelf gaat zoeken naar geld. Dat is een hele normale gang van zaken.

De voorzitter: Mevrouw Otten, u heeft nog een kleine nabrander van mijnheer Abbasi.

Mevrouw Otten: Hoe weet u dat die klein is?

De heer Abbasi: ik hou hem klein, een klein rotje. Dus dat kan dus in uw ogen niet dat vanuit de gemeente iets wordt georganiseerd of gesubsidieerd en dat dan een private partij dan een show geeft? Waar ze dan zelf misschien geld bij leggen. Dat kan niet? Ik begrijp dat niet zo goed.

Mevrouw Otten: Ik zal het u even uitleggen. De gemeente hoeft dat niet te organiseren. Een private partij kan het organiseren. Je kan subsidie krijgen van de gemeente, daar zijn de subsidiepotten voor. Het is een evenement. Maar tegenover de subsidie is het heel normaal dat elk evenement zelf crowd funding of fondsen vindt die mee willen betalen of vrienden van of weet ik veel wat allemaal. Dus ja, dat lijkt me een hele normale oplossing. En ik ga nu even verder met mijn eerste termijn, want in tegenstelling tot de VVD vindt Hart voor Haarlem dat handhaven een overheidstaak is en het afsteken van vuurwerk is een individuele taak. En wij zouden graag willen zien of er oplossingen worden gezocht om wel te handhaven op knalvuurwerk, maar niet te handhaven op siervuurwerk. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Otten. Mijnheer Alberts.

De heer Alberts: Dank u wel, voorzitter. In aanvulling van mijnheer Slik en anderen, in die informatienota staat: ook Spaarnelande geeft aan een relatief rustige nacht te hebben gehad tijdens de jaarwisseling. Spaarnelande geeft aan dat de schade aanzienlijk is toegenomen ten opzichte van voorgaande jaren en de schade aan containers zijn voornamelijk toegenomen. Kunt u verduidelijken op welke manier de nacht dan relatief rustig is verlopen voor Spaarnelande, gezien deze toename? Verder heb ik oud en nieuw gevierd in Haarlem-Oost en daar was het ondanks het vuurwerkverbod ouderwets gezellig. Er leek daar veel illegaal en dus zwaar en gevaarlijk vuurwerk afgestoken te zijn in een mate die niet handhaafbaar lijkt. Dit leidt los van dat wij pertinent tegen een vuurwerkverbod zijn niet de bedoeling. En dus vragen wij of het vuurwerkverbod in Haarlem niet juist tot gevaarlijkere situaties heeft geleid. Daar ga ik zo nog even iets over zeggen. Namelijk bijvoorbeeld meer ondergrondse handel van vuurwerk, iets wat minder inzichtelijk is. En door louter de financiële geleden schade en zorgbezetting te beschouwen is er op aanvulling van wat mijnheer Van Kessel zegt ook immateriële en niet-fysieke schade geleden. Door het gevaar ervan, zoals psychische schade. Verder wil ik, wat ik nog zei wat ik zou benoemen, een sociaal psychologisch fenomeen namelijk repressie leidt tot obsessie. En daar leek het die avond in Haarlem-Oost onder andere wel op. Dus verbieden leidt bij sommige mensen nou eenmaal tot heftiger gedrag. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou ja, ik zal het kort houden. Want heel veel is al inderdaad gezegd. D66 is voor een landelijk verbod op vuurwerk. En het lokale verbod, kijk, ik ben daar principieel niet op tegen, maar ik denk dat die evaluatie ook gewoon weer aantoonde hoe lastig handhaafbaar dit verbod is. Want ik was zelf die nacht in Schalkwijk, nou, daar ging het tot een uurtje of drie-vier door. Ik was op bezoek bij iemand anders, maar ik vond het echt gewoon persoonlijk doodeng om over straat te gaan omdat het gewoon helemaal loos ging. En het duurde gewoon tot een uurtje of drie-vier. En dan denk ik: ja, wat dan? Wat zijn we

dan aan het doen met elkaar, met het lokale vuurwerkverbod? En nou, ik ben het er ook wel mee eens, het is een beweging die meerdere jaren nodig heeft om te beklijven bij mensen. Maar ik snap ook wel het betoog, misschien moet je dan op zoek gaan naar iets anders ter vervanging. Waardoor mensen dan minder wellicht hopelijk minder geneigd zijn om zelf dat vuurwerk af te willen steken en toch denken van: we gaan naar, weet ik veel, de Grote Markt of naar Houtplein of iets dergelijks en we gaan daar een hele mooie show krijgen. En daar die drankjes doen. Dus ik ben ook benieuwd naar de reflectie van de burgemeester ten aanzien van de evaluatie.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Alberts.

De heer Alberts: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag. De complexiteit van het vraagstuk waarom er een toename is in vandalisme, wat ik zelf benoem repressie leidt tot obsessie. Dus mensen gaan zwaarder vuurwerk juist afsteken op het moment dat er een verbod is. Is dat meegenomen in de analyse van welk alternatief moet er dan geboden worden, in de zin van: is een alternatief genoeg? Of hebben we met een aantal kwaden te maken die we zouden moeten afwegen naast die alternatieven waar we het nu over hebben? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Alberts.

Mevrouw Cimen: Ik vind het wel een bijzondere analyse. Ik denk wat er de afgelopen jaarwisseling ook wel deels meespeelde, tenminste dat was in mijn beleving. Ik bedoel, ik heb daar geen onderzoek naar gedaan. Maar dat zat ook met name in: we mochten eindelijk weer eens los. En iedereen had heel veel gedoe met de coronamaatregelen, mensen waren corona-moe en dachten van: we hebben weer ouderwets een feestje met elkaar. En ja, degenen die vuurwerk willen kopen die kopen dat. En er zullen altijd mensen zijn die dan lekker de grenzen overgaan en denken van: in België is het veel goedkoper. Dus ik ga daar flink inslaan en ik ga lekker los die avond en het leuk hebben. Dus ja, ik denk dat dat ook met name speelde de afgelopen jaarwisseling, dat mensen echt behoefte hadden aan een uitlaatklep. Maar of dat volgend jaar opeens minder is, ja, who knows, ik weet het niet. Dus ik probeer eigenlijk ook maar gewoon mee te denken in: kun je mensen dan nog iets bieden voor het wegnemen van iets wat heel veel mensen toch nog leuk vinden. En tegelijkertijd, ja, ik ook wel snap de mensen die het eng vinden, die hier overlast van hebben, die gewoon de enorme schade aan het milieu die het aanricht natuurlijk. Dat is voor ons ook van belang. Dus ja, wat is de middle ground om het dan maar even zo in goed Nederlands te zeggen.

De voorzitter: Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, ik vond de insteek van mijnheer Van Kessel vond ik eigenlijk een hele mooie. Door uit te gaan van het vuurwerkverbod en door te zeggen: hoe kunnen we er nou iets moois van maken dit jaar. En de aandacht die u vestigde op handhaving, nazorg en een alternatief bieden om daarmee schade en criminaliteit in de nacht van oud op nieuw te voorkomen. Ja, dat is natuurlijk zeer waardevol om na te denken. En misschien is de suggestie van mevrouw Otten om een evenementencommissie voor oud en nieuw samen te stellen zo gek nog niet. En ik denk dat we met uw ideeën, mevrouw Otten, dat u een welkom lid bent in die evenementencommissie en dat u met mijnheer Van Kessel tot geweldige initiatieven komt en tot geweldige ideeën komt. En dat kan verrijkt worden met wat andere mensen om van die oud en nieuw echt een feest te maken en dat mensen helemaal niet denken meer aan vuurwerk en criminaliteit enzovoort. Dus ik vind de accenten die mijnheer Van Kessel van de VVD legt zeer terecht, de vragen heel terecht. Ik ben benieuwd naar de antwoorden en ik denk dat er veel in zit om van oud en nieuw echt iets moois te maken. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Klaver. Waren dat de bijdragen?

De heer Klaver: En voorzitter, er zat ook nog wel een stukje humor in. Als mijnheer Van Kessel zegt dat vuurwerk zo een overheidstaak is, dat die dat namens de VVD zegt, dat vond ik toch ook wel heel opvallend.

De voorzitter: Ja, ik denk: ik maak er geen opmerking over. Maar ik ben blij dat u het wel nog even doet. Dus burgemeester, gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja, dank u wel. Een boeiende discussie. En ik heb dat wel eens vaker gezegd, soms denk ik wel eens van: wij hebben de neiging om dingen regelmatig weer terug te laten komen. Vorig jaar heeft u gevraagd en van het college gekregen een stuk waarin wij aangegeven hebben van hoe wij aankijken tegen de te verwachten handhaafbaarheid van een vuurwerkverbod. Daar hebben wij een reactie op gegeven die in de praktijk denk ik redelijk dicht bij de praktijk komt. U heeft ook gevraagd van: hoe zit het met eventueel een show? Daar is uitvoerig op gereageerd, er is een uitvraag geweest bij partijen van: hoe zou dat kunnen? We hebben gekeken naar kosten. Een goede centrale nieuwjaarsviering met een vuurwerkshow, inclusief op- en afbouw, veiligheidseisen, verzekeringen en dergelijke, is de inschatting dat dat tussen de 150 duizend en de 200 duizend euro kost. Er zijn flinke problemen met de vraag van: waar zou dat in Haarlem goed kunnen? Wij hebben ook gezegd: er is gekeken naar een drone- of lasershow. Dat zou ook kunnen. Uiteindelijk blijkt dat dat wel milieutechnisch verre de voorkeur verdient, want vuurwerk de argumenten die gelden tegen consumentenvuurwerk gelden voor een deel ook gewoon voor die vuurwerkshows. Het is zwaar vervuilend, het is veel lawaai in een omgeving die daar over het algemeen ook last van kan krijgen. Maar goed, alternatief zou kunnen zijn drone of lasershow en de kosten daarvan worden geschat tussen de 250 duizend en de 300 duizend euro.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, want misschien komt de burgemeester er nu aan toe, maar ik hoor hem op dit moment voornamelijk de nadelen en de kosten van een vuurwerkshow neerzetten. Maar ik vroeg me ook af of hij de baten en misschien ook wel de maatschappelijke baten daarvan heeft geïnventariseerd en of die opwegen tegen de kosten.

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Nou, in de nota die u vorig jaar heeft gekregen en behandeld en waar u toen de conclusie aan verbond: wij gaan niet als overheid een vuurwerkshow organiseren. En mochten er initiatieven zijn, dan wachten we dat af. Nou, er zijn geen initiatieven gekomen als wij niet zeggen van: dit is er aan geld beschikbaar. Maar als u nu vraagt aan mij om te reflecteren op het effect. Ik denk dat er veel Haarlemmers zijn die het buitengewoon op prijs zullen stellen. Ik heb het idee dat het een zeer beperkte, maar het is volstrekt onzeker, effect zal hebben op het gebruik van privaat vuurwerk. Het punt is namelijk dat veel mensen het niet doen omdat ze vuurwerk beslist willen zien, maar omdat ze een kick ervaren door het vuurwerk zelf tot ontploffing te brengen. En in hoeverre mensen zeggen van: nou ja, weet je, er is zo'n mooie vuurwerkshow, daar ga ik naartoe. Dus laat maar zitten, ik ga zelf niet iets afsteken. Er zullen mensen zijn voor wie dat geldt, maar uiterekend denk ik degene die vuurwerk afsteken wat zorgt voor de grootste overlast en vandalisme, die keiharde knalvuurwerk en dergelijke, wat ook maar beperkt op het oudjaarsmoment zelf afgestoken wordt. Want een groot deel van het vandalisme is helemaal niet op dat moment, maar is in de periode daaromheen worden er telkens weer ontploffingen gerealiseerd. En zo bouwt die schade langzaam maar zeker op. Ik zeg het gewoon in alle eerlijkheid, zonder het echt goed te weten. Ik kan me voorstellen dat we daar

nog wel eens wat kunnen opvragen bij gemeenten die een centrale show hebben, of ze nou een merkbaar effect zien op wat er aan vuurwerk particulier wordt afgestoken en op het vandalisme. Maar ik heb er enige scepsis over, met name dat laatste over het vandalisme. Want mijn inschatting is dus dat een flink deel van de mensen die dat gebruikt dat sterke knalvuurwerk, dat die ook als er zo'n show is dat die niet echt een reden zien om af te zien van hun eigen activiteit.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, nog een vervolgvraag naar aanleiding van de beantwoording. En dat is ten eerste het feit dat de raad vorig jaar een andere afweging heeft gemaakt. Dat vind ik toch wel, dan wil ik erop wijzen dat er inmiddels wel een jaarwisseling heeft plaatsgevonden waar we allemaal niet vrolijk van zijn geworden. Althans, een enkeling wellicht, maar de meesten hier niet. En als tweede graag wil ik de toezegging om best practices uit te vragen bij andere gemeenten, waaronder wellicht Rotterdam. En wat daar de maatschappelijke baten van zijn, die incasseer ik graag. Dank u wel.

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Zekerheid hebben we niet. En het is goed denk ik om met elkaar te kijken van: wat is er in ieder geval aan informatie te vinden bij gemeenten die daar wat ervaring mee hebben. En blijft over vervolgens de vraag van: hoeveel hebben we er dan voor over en vinden we een geschikte locatie? Nou, daar hebben wij wel het een en ander voor aangereikt in het stuk van vorig jaar. Dus ik denk: daar zouden we met elkaar toch nog eens heel erg naar moeten kijken. Ik ken ook mensen die zeggen: als je het goed wil doen in Haarlem, dan moet je diverse shows gaan doen, dus op verschillende plekken. Omdat een centrale show, daar hebben we eigenlijk niet een geschikte locatie voor. Nou, dat is ook nog een afweging waar we dan met elkaar over zullen moeten hebben. Er zijn nog een aantal andere dingen gezegd en gevraagd. Hoe kan u nou zeggen dat het betrekkelijk rustig verlopen is, terwijl er zo verschrikkelijk veel vuurwerk is afgestoken en ook zoveel schade is ontstaan. De werkelijkheid is in ieder geval dat oudjaarsnacht van oudsher een van de meest schade-opleverende momenten is in het jaar, met heel veel overlast. En dat als er gezegd wordt van: nou, het viel op zich nog mee. Dan betekent dat niet dat er weinig gebeurt, maar dat dat is gerelateerd aan het feit dat wij gewend zijn dat er in die nacht heel veel schade ontstaat, of rondom die nacht. Want als het gaat om vandalisme, nogmaals, dat is echt van de periode, soms een-twee weken voor oud en nieuw en nog iets na oud en nieuw. Dan bouwt die schade zich op. De inzet van camera's. Ik geloof zeker dat dat nuttig is. We hebben een aantal voorbeelden gehad waarbij de politie dus met het live uitkijken daarvan ziet van: hé, wacht even, hier dreigt iets te gebeuren. Daar ter plekke gaat en kan voorkomen dat het fout gaat. Dus dat heeft heel positief gewerkt. U heeft ook het voorbeeld gezien waar de camera is gesloopt. Helaas is het niet gelukt om de dader te identificeren. Dat wil zeggen: wij hebben wel aanwijzingen, gelet ook op zeg maar alle informatie die we gekregen hebben. Maar dat levert gewoon geen bewijs op waar we iets mee kunnen. Want wij kunnen wel denken van: dat is hoogstwaarschijnlijk die en die. Als we alle beschrijvingen en alle zaken bij elkaar optellen. Alleen ja, die kijkt je aan en die zegt: joh, ik weet nergens van. En je hebt geen bewijsvoering, dan houdt het dus op. Dat is ontzettend frustrerend, dus we hebben ook gekeken van: hoe kunnen we in de toekomst dat anders en beter doen? Overigens is de betreffende locatie heringericht en hebben we met de buurt echt doen we ons uiterste best om samen ervoor te zorgen dat we de veiligheid en het goede gebruik van dat plein kunnen stimuleren. Waarom wordt er uitgekeken in Zaanstad? Dat is al een tijd lang zo. Dat gebeurt omdat de politie een sterke voorkeur heeft voor een centrale locatie waar meerdere camera's van gemeenten worden uitgekeken. Wij hebben geen eigen uitkijklocatie, omdat de politie heel graag die uitkijklocatie gebruikt. En als wij een eigen uitkijklocatie willen, dan levert dat een flink aantal extra kosten op

met ruimtes en mensen die ook daadwerkelijk uitkijken. Overigens kom ik op dit onderwerp nog wel terug. Ik heb aan de politie gevraagd, omdat ik de afgelopen jaarwisseling ook heel erg onbevredigend vind als het gaat om de handhaving, van dat ik met hen hopelijk nog voor de zomer maar zo snel mogelijk in ieder geval wil kijken van: wat zijn nou effectieve mogelijkheden om toch nog iets te proberen te doen aan die handhaving? Meer dan wat er nu gebeurt, namelijk dat we met die camera's en zo preventief op bepaalde plekken aanwezig zijn om excessen te voorkomen. Maar als wij een vuurwerkverbod willen gaan handhaven en het wordt zo massaal genegeerd, dan is daar inderdaad voor de politie nauwelijks aan te werken. Je kunt ook omdraaien en zeggen van: joh, dat is een el dorado. Want elke straat die je inrijdt heb je je proces verbaal en klaar. Dat moet dan toch geld gaan regelen. Maar ik wil met de politie kijken van: waar liggen nou onze mogelijkheden? Want wat het zo verschrikkelijk frustrerend maakt, dat is dat wij vorig jaar te maken hadden inderdaad met een verkoopverbod voor de gewone vuurwerkadressen. Er wordt heel veel illegaal natuurlijk binnengehaald, zeker al dat zware vuurwerk. Maar je had in ieder geval nog de reguliere handel die dan niet plaatsvond. Volgend jaar of dit jaar, sorry, is die gewoon open, laat het zich aanzien. Daar hebben wij geen grip op. Dat maakt het natuurlijk nog moeizamer allemaal. Je kunt het gewoon kopen en vervolgens moeten wij uitleggen: in Haarlem niet gebruiken. En vervolgens als je niet uitkijkt word je uitgelachen. Wij zullen ook een communicatiecampagne proberen te maken die hopelijk inspeelt op het feit, en dat is de andere kant. Ik denk dat wat de meerderheid in deze raad heeft bewogen om te komen tot een vuurwerkverbod is een respons op een publiek steeds sterker wordend gevoel van afkeuring over de vuurwerkoverlast en de problemen die het met zich meebrengt. Dat neemt jaar op jaar toe. En ergens hoop je dat dat dan ook leidt tot die maatschappelijke beleving tot een terugloop van het gebruik van vuurwerk. En dat we daar dan maximaal op inspelen met de communicatiecampagne en met een poging om ook met de politie en handhaving toch iets te doen aan de handhaving. En ik kom dus terug op het punt van: kunnen wij uit de voorbeelden van andere gemeenten een wat beter onderbouwd beeld hebben van: zou het nou veel schelen als wij zelf vuurwerkshows gaan laten organiseren? Want ik denk dat het daar dan op neerkomt, dat wij professionele bureaus gaan inhuren die dat dan allemaal gaan doen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zie dat er behoefte is aan een tweede termijn. Ik wil graag mijnheer Van Kessel het woord geven. Gaat uw gang.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. In mijn eerste termijn zei ik: vuurwerk is een overheidstaak. En in de verkeerde context kan mij dat mijn politieke carrière kosten. Dus ik benadruk graag dat veiligheid een overheidstaak is. En dat handhaving een overheidstaak is. En die zijn afgelopen oudjaarsnacht in het gedrang gekomen. En dan wil de VVD op zoek naar oplossingen en als het moet zijn we dan zelfs bereid om in de feestcommissie van mevrouw Otten te gaan zitten. En voordat ik de vraag krijg: maar wie gaat dan de champagneproeverij betalen? Die zal ik dan zelf financieren, als die van start gaat. Alle gekheid op een stokje, ik ben in ieder geval blij met de toezegging dat er nog eens goed gekeken gaat worden door het college naar de alternatieven, zoals vuurwerkshows in andere steden. En hoe dat zou kunnen werken in Haarlem.

Burgemeester Wienen: Mag ik hem even iets specificeren. Wat ik heb toegezegd in ieder geval is dat, wat wij willen doen dat is het opvragen van: zijn er cijfers over het effect van deze shows op de vandalismecijfers?

De heer Van Kessel: Ja, en als ik de behoefte van de commissie proef, dan zou dat wat mij betreft toch een nog wat bredere brief mogen zijn over: op welke manier zou dit kunnen werken in Haarlem? Dus de vraag is eigenlijk dan ook of u bereid bent om dat wat uitgebreider te sturen. En dat dus dan aan de nieuwe raad me nieuwe ervaringen voor te leggen. En dat u daarbij ook put uit de informatie die we al hebben ontvangen, dat is natuurlijk ook logisch. Tenslotte kom ik op het punt van nazorg. Daar heb ik toch zeker de helft van mijn

betoog aan besteed. Ik heb er helaas nog geen antwoord op ontvangen. Maar de burgemeester heeft dat vast paraat, dus dat wacht ik dan af. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Kessel. Mijnheer Abbasi.

De heer Abbasi: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik vind dat we als commissie maar ook als de burgemeester te weinig hebben stilgestaan bij die jeugdactiviteiten. En die jeugdactiviteiten die georganiseerd zijn door onder andere dus Triple Thread, Haarlem Effect, maar ook Stichting Stad. En daarin stond dus dat 350 jongeren zich met allerlei activiteiten hebben beziggehouden. En in plaats van, want het zijn toch vooral de jongeren die knalvuurwerk afsteken, in plaats daarvan hebben ze zaalvoetbal gespeeld of een barbecue gehouden. Dus dat is heel goed.

Ter kennisname meegezonden stukken

I Actieve informatieplicht

1.1 Verhogen plafond Subsidieregeling Corona Initiatievenbudget 2022

1.2 Uitvoeringsprogramma VTH 2022 inclusief de evaluatie 2021 en de risicoanalyse 2022

II Afdoening toezeggingen en moties

2.1 Afdoening motie 55 Wie (t) zaait zal oogsten: gereguleerde wietteelt voor een (financieel) solide Haarlem

III Beantwoorde raadvragen

3.1 Beantwoording artikel 38 vragen Woonoproep Actiepartij

IV Ingekomen stukken

4.1 Open brief; oproep aan nieuwe gemeenteraad; versterk positie van wijkraden